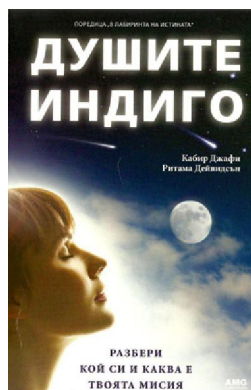

Душите индиго

(Разбери кой си и каква е твоята мисия)

Кабир Джафи и Ритама Дейвидсън

Благодарности

Искаме да благодарим на всички, направили възможно създаването на тази книга:

На нашите родители, които ни помагаша да поддържаме връзка със своята индиго природа.

На участниците в нашите обучения, от които научихме най-много неща за хората индиго.

На нашия екип в центъра в Германия, който ни осигури необходимите условия за всички тези разговори.

На Рикта Бътлър за това, че ни окуражаваше и ни даваше идеи, както и че записваше разговорите.

На Соланж де Марина за нейната подкрепа в създаването на тази книга.

На многото приятели, които ни даваха мнения и препоръки през цялото време.

Специални благодарности на нашия екип в Аржентина за ентузиазма при подготовката на първия вариант на тази книга на испански.

Предговор

В момента на Земята се прераждат хора от нов тип, почти „следващо ниво“ в развитието на човешкия род. Тези хора възплащават огромна надежда за бъдещето - обещание за едно ново човечество и цивилизация. Те са носители на различни енергии, парадигми и начини на мислене и усещане. Тези нови хора са наречени „души индиго“, тъй като ясновидците са забелязали, че в тяхната аура преобладава цветът индиго. Индиго е цветът на третото око, а тези души имат висока степен на активност в областта на третото око. Въпреки че лесно можем да ги наречем „новите души“, „душите на ерата на Водолея“ или с някое от многото имена, с които са популярни, имаме усещането, че „индиго“ изразява най-добре фундаменталните разлики в тяхната енергия и психика.

По време на нашите работни семинари за самоусъвършенстване по целия свят се срещнахме с хиляди души индиго. Повечето са вече пораснали хора, но много малко от тях знаят, че са индиго, и разбират какво значи това.

Много от тях се измъчват, защото са различни. Те често се чувстват самотни, изолирани и неразбрани. Дълбочината на мислите и чувствата им е различна от тази на околните. Имат мощни вътрешни запаси от енергия, интелект и чувства, които те самите често не разбират и трудно управляват. Обикновено са изключително чувствителни и затова се тревожат за неща, които не притесняват останалите. Те са носители на стремежи и идеи, каращи ги да търсят нещо повече и да се чувстват неудовлетворени от действителността. Често имат усещането, че са ограничени от обстоятелствата и разочаровани от това, което другите наричат „нормален свят“.

Ако това описание ви напомня на вас самите, значи вероятно сте душа индиго. Тази книга съдържа разбиранията и откритията, до които достигнахме, докато се борехме със съдбата си на пораснали хора индиго и се срещаме с други като нас. Надяваме се тези познания да бъдат толкова ценни за вас, колкото бяха и за самите нас. Те ще ви помогнат да разберете по-ясно кои сте, какво носите в себе си и мисията ви на Земята като души индиго.

Материалът за тази книга беше разработен и от двама ни и после представен от Кабир като

серия от осем вечерни лекции във Франкфурт през пролетта и лятото на 2003 г. След всяка лекция бе отделено време за въпроси и отговори. Първа глава беше добавена по-късно и не съдържа въпроси. В настоящата редакция през 2009 г. по желание на издателя и за да отговорим на множеството въпроси от хора индиго за любовните отношения, сме добавили нова глава (осма), която сме озаглавили „Душите индиго в любовта“.

Книгата започва с кратък раздел за астрология. Съзнаваме, че много читатели може да не се интересуват или да не са запознати с нея, а някои дори категорично да я отхвърлят. Проявете малко търпение. Смятаме, че ще ви бъде от полза. Нашият опит сочи, че астрологията е изключително полезна за разгадаването на феномена индиго.

Тази книга се основава на нашия личен опит в съприкосновението с финото измерение на живота и отразява изследванията ни върху езотеричните и мистичните учения на много традиции. Това измерение не е толкова доловимо от нашите „нормални“ аналитични умове, нито е документирано чрез научни доказателства. Приемете представянето от нас като хипотеза. Експериментирайте с нея и направете своите собствени заключения.

Първа глава

Какво е душа индиго?

Защо се случва феноменът индиго?

За да бъдат разбрани душите индиго, е добре да имаме малко познания за астрологичните цикли - „по-голямата картина“ на познанието за времето.

Ние всички сме дълбоко свързани с астрологията: редуването на деня и нощта и цикъла на сезоните - фазите на живота, предизвикани от движението на небесните тела. Сезоните отразяват в най-голяма степен същността на астрологията: растеж, разцвет, упадък и покой.

Цикълът на сезоните е разделен на дванайсет фази на развитие, като всяка фаза се представлява от един от дванайсетте зодиакални знака. Цикълът започва с Овен - първия ден на пролетта, който символизира началото, раждането, появата. След това се разгръща през целия зодиак с Телец, Близнаци, Рак и т. н., докато накрая завърши със знака Риби, символизиращ края, завършеността и завръщането.

Съществува един по-голям действащ цикъл от този на сезоните, наречен Велика година. Той се формира от прецесията на равноденствията и обхваща 25 920 години. Поради сложните механизми на движение на небесните тела първият ден на пролетта, пролетното равноденствие, бавно се придвижва назад през зодиака (това е прецесията) - с един астрологичен знак на всеки 2160 години. Тези периоди от 2160 години наричаме ери (ера на Риби, ера на Водолея и т.н.).

Преди около 2000 години първият ден на пролетта е съвпадал с точката, където се срещат Овен и Риби. Тази точка се нарича куспид. (Това е приблизителна начална точка. Точният градус, бележещ началото на ерата на даден зодиакален знак, не е известен. Периодът на преминаване през куспид продължава около няколкостотин години.) Оттогава първият ден на пролетта се е придвижвал назад през знака на Рибите и затова е прието последните 2000 години да се наричат ера на Риби.

Защо това е от значение? Най-доброто сравнение е да си представим знаците на зодиака като космически лещи, като всяка леща има свой характерен цвят. Когато Земята попадне във фокуса на определена леща - например Риби, - тогава енергиите на знака се концентрират върху земната сфера. За да разберете как тези енергийни потоци въздействат на Земята, помислете си за пълнолунието. То влияе на водите на планетата и тогава настъпват приливите. Пълнолунието рефлектира и върху самите нас. Понякога не можем да спим спокойно или сме превъзбудени. По подобен начин енергиите на космическите ери влияят на Земята и на нашата психика.

Всяка ера създава свое собствено „настроение“. Тя извежда на преден план определени архетипни образи, вярвания, парадигми и стимулира определени чакри в човешкото енергийно поле, както и кореспондиращите с тях мисли, емоции и поведение. Енергиите на ерата са изключително мощна сила, която направлява живота ни по безброй начини: формира психологията на хората, религията и духовността, структурата на обществото и основите на цивилизацията.

Да се огледаме за примери. Ерата на Овена (тя е преди тази на Риби и обхваща периода от около 2160 г. пр. Хр. до началото на първата година сл. Хр.) се е характеризирала със съответния й зодиакален знак и планетата Марс. Овен носи енергиите на себеутвърждаването, новото начало,

експанзията, волята и войната. Той се свързва и с някои от качествата на първата (коренна) чакра - например агресията, а също и на третата чакра (слънчевия сплит) - доминиране, сила и завоевание. (Думата чакра идва от санскрит и се използва за назоваване на седемте енергийни центъра в човешката енергийна система. В тази книга ние ще използваме и чакра, и център, за да описваме тези енергийни вихрушки.) Ерата на Овена е била време на империи, войни и експанзия. По това време най-силно е било влиянието на Марс, бога на войната и символ на мъжката полова сила. Енергиите на ерата са отразени в символите и митовете от това време. Някои от боговете на ерата на Овена са войнственият Мардук от Вавилон и Йехова от Стария завет. Развитието на Римската империя е също пример за силата на енергиите на тази ера (753 пр. Хр.).

Енергиите на Риби ни въздействат през последните 2000 години. Съвременната цивилизация и психиката ни са все още силно повлияни от тях. Раждането на християнството е събитието, ознаменуващо ерата на Риби и оцветило изминалите две хилядолетия. Символът на ерата на Риби е рибата. Двойната рибена опашка е бил ранният знак на християнството, а Христос, измъчван на кръста за спасението на цялото човечество, е ярък символ на качествата, присъщи за Риби - саможертвата, страданието, спасението и духовното израстване.

Риби е воден знак. Водата е стихията на чувствата и емоциите. Рибите са свързани с религията и духовността (чрез седмата, или коронната чакра), за тях водещи са емоциите, асоциирани със семейството и детето, което живее дълбоко в нас (чрез втората, или сакралната чакра), и сърцето, откъдето извира любовта и състраданието (чрез четвъртата, или сърдечната чакра). Влиянието на Риби е насочило вниманието на човечеството към любовта, духовността и отвъдното по емоционален, невинен и по детски наивен начин. Този знак е изиграл важна роля за еволюцията на хората. На него се дължи изместването на енергиите от войнстващото време на Овена към любовта и прощката, проповядвани от Христос. Така старият принцип „око за око, зъб за зъб“ се е променил с едно ново разбиране - да обърнеш и другата страна, когато те ударят, и да обичаш ближния както себе си.

Емоционалната природа на Риби е създала емоционален подход към духа. Поставила е ударението върху общностите, обединени от съпричастността; придавала е голямо значение на вярата и упованието, а не толкова на разбирането. Този знак символизира покорството и саможертвата, състраданието и прощката, основни послания на християнската епоха. Но Риби са също така и знак на себеотрицанието и самонаказанието (*mea culpa*), където страданието се възприема като пречистване надутата. Това схващане се корени в идеята, че нашата лична радост на Земята трябва да се жертва в името на вечното щастие в отвъдния свят.

Енергията на Водолея

В момента сме на куспида между Риби и Водолей. Енергиите на Водолея вече рефлектират върху Земята. Въпреки това влиянието им все още е слабо в сравнение с това на Риби, което продължава да доминира. Това се дължи на две причини: първо, ние продължаваме да следваме определената от Риби структура на цивилизацията, градена през последните 2000 години, и, второ, енергиите на знака, макар и отслабващи, все още въздействат върху Земята.

В същото време енергията на Водолея постоянно се увеличава и ни носи нови парадигми, начини на мислене, чувства и поведение. Следователно живеем в динамично и вълнуващо време, в което действат и двете енергии.

Какво ни носи Водолеят? Някои от основните му послания са свобода, напредък, индивидуализъм, интелектуални познания и групово съзнание. За пръв път сме усетили тези енергии върху планетата, когато пролетното равноденствие е влязло в прехода между Риби и Водолей, някъде около 1700-ата година.

Водолей е въздушен знак, а въздухът е стихия на ума. Този зодиакален знак действа главно чрез третото око (шестата чакра), разположено в междуведието. Тази чакра е свързана с две нива на интелекта ни: аналитичността и интуицията. Засилената стимулация на третото око чрез енергиите на Водолея събужда в човечеството ново ниво на умствена активност, разбиране и интуиция, които ни отвеждат към по-фини светове.

Това отваряне на третото око стои в основата на множеството открития през последните векове. Да наблегнем на този момент. Представете си енергиите на ерата, които достигат до нас и

1 Буквално означава „Виновен съм“ (лат.). Изразът произлиза от традиционна католическа молитва, в която молещият се признава пред Бог слабостите си – *Бел. ред.*

стимулират определени центрове на психиката ни. Активността на тези центрове създава ново ниво на мисълта и поведението, които впоследствие се проявяват като култура на цивилизацията. Ерата се заражда вътре в нас и после се проявява навън.

Индустриалната революция, откриването на електричеството (електричеството е под знака на Водолея), а сега и зараждането на информационната ера са в резултат от засилената ни интелектуална мисъл, достъпна чрез третото ни око.

Тази стимулация на третото око и ума създава фундаментално различна психология на човека от ерата на Водолея, основана на повишената дейност на ума. Интелектуалната ни активност е на ново ниво и една от най-явните прояви на това ниво е нашето желание за разбиране. Умовете ни са търсеци. Ние искаме да знаем. Среднестатистическият човек в развитите страни може да чете и пише, използва компютър и живее в свят на технологични и научни чудеса. Ние подхождаме към живота не само с чувство, но и с разум. Ние не вярваме само защото някой ни е казал, че така трябва; искаме информация, факти, причини и доказателства. Искаме да правим своя собствен избор.

Не само интелектуалният капацитет обаче се увеличава чрез третото око. То има и два аспекта, наричани „листенца“. Долното листенце е отговорно за аналитичния ум, с неговите качества - интелигентната мисъл и обосновката. Това е листенцето, което отговаря за характеристиките на интелекта, за които вече говорихме. Горното листенце управлява това, което най-често назоваваме като *интуиция*. Използваме думата интуиция в един по-особен смисъл: сетивен апарат, който ни дава способността да се свързваме с един различен свят на енергия, мисли и чувства.

Повечето от нас за свикнали да придават на думата интуиция малко по-земно значение например майчина интуиция. Това понятие обаче има и друг смисъл. Тук говорим за форма на интуицията, насочена към едно висше духовно познание. Този вид интуиция обхваща по-голям набор от връзки и взаимодействия, съществуващи вътре и около нас. Тя е свързана с по-висши умствени способности, със самото Съществуване и с Душата. Това е мястото, от което идват прозренията често като неочаквано прояснение или озарение, а също и място, откъдето геният черпи своето вдъхновение.

Друга характеристика на интуицията е способността да се самоизучаваме. Чрез третото око и горното му листенце ние можем да изследваме собствените си мисли и усещания. Това може и да не ви звучи като нещо особено. Някои ще кажат: „Разбира се, че мога да изучавам собствените си мисли и чувства. Знам кога съм гневен, тъжен или щастлив. Чудо голямо!“

Но интуицията е нещо повече. Това е способността да надникнем по-дълбоко в чувствата си, да усетим фините нюанси, да разберем дълбоките психологически мотиви. Можем да проследим това, което изглежда като моментно чувство, обратно в миналото, до детството ни, а дори и по-назад. Успяваме да видим как конкретният модел на поведение или чувство са ни били предадени от нашите прародители или дори от предишните ни прераждания. Тази способност да се самоизучаваме в дълбочина е нов вид мислене, което отскоро добива такива широки мащаби. Появата му в нашата психика е дала началото на нови направления в психологията и на така популярния интерес към самоусъвършенстване.

Друг аспект на горното листенце е нуждата от по-висш смисъл и значение. Живеем за ценности и цели. Притежаваме сложен поглед към света, според който сме свързани с нещо по-голямо от нас и ние търсим своето място и мисия в това цяло. Започваме да осъзнаваме, че в живота тече силно взаимодействие - т.е. ние не сме отделни индивиди, а сме по-скоро част от една преплетена тъкан от енергия. Виждаме, че всяка частица е свързана с другите и че всяко нещо оказва влияние на всичко останало.

Именно всепроникващата енергия на Водолея, стимулираща активността на горното листенце на третото око, е една от основните сили зад така популярните в днешно време движения за самопознание и самоусъвършенстване. Ако се замислите, те са отражение на новопоявилата се възможност да се вглеждаме по-дълбоко в себе си; на желанието ни да разберем кои сме всъщност; на изследването на необяснимите сили на психологията, енергията, душата и духа и на нашето осъзнаване, че сме свързани в едно голямо цяло.

Група на душите индиго

Всяка астрологична ера носи не само енергията на знака, под чието влияние се намира Земята, но и носи със себе си определени души. Това означава, че има различни групи от души и всяка една

от тях е свързвана с определен зодиакален знак. Имаше група души от ерата на Риби, която беше носител на енергиите на знака. Това беше основната група души, които се раждаха по време на ерата на Риби. Сега, след като идва ерата на Водолея, имаме енергии от Водолея, които действат върху планетата ни, и души, носители на качествата на този знак, започват да се раждат на Земята.

Тези души не си приличат особено с душите от ерата на Риби. Те имат различна активност на чакрите и това води до различия в психологията, чувствата и поведението.

Новите души са започнали да се раждат около 1700-ата година. Тогава са били само единици. Те са се родили в културата и цивилизацията на Риби, носейки нови идеи и енергии, много различни от нормите на онова време. В определен смисъл тези хора са посели енергиите на Водолея в културата на Риби. Те са били първите пролетни птички на това, което с вековете ще разцъфти напълно.

Времева линия на душите индиго

Зараждането на нова ера:

Ерата започва с приток на нови енергии. Не след дълго души, свързани с даден знак, започват да се прераждат на Земята. Те носят нови идеи и внасят непрестанни промени в структурата и организацията на обществото.

Срещата на две ери:

Новата ера настъпва, а старата отмира. През този период, наречен куспид, и двете ери съществуват едновременно. Два мощни потока от енергия се срещат. Това е време на културни сблъсъци.

Първа група:

Душите индиго започват да „населяват“ планетата в началото на XVIII век. Тези ранни възплъщения имат най-тежката задача да „разбият леда“ и да донесат първия поток от новите енергии. Те са допринесли за индустриалната революция, появата на електричеството, развитието на научната мисъл и раждането на новите идеали за свобода.

Втора група:

Намираме се във време на културен преход и на много бързи промени. Нещо ново се е родило във вас и в световната култура. Това става очевидно с навлизането на новия дух през 60-те години на XX век. Все пак ще трябва да положим още усилия, за да се освободим от външната обвивка на своята личност и статуквото в обществото, носещи много от енергията на старото.

Днес сме на границата между две ери

Живеем в преход. От една страна, е ерата на Риби, която се е развила и изкристализирала в цяла цивилизация с институции, религии, организации, култури и начин на живот. От друга страна, вече усещаме настъпващата енергия на Водолея и свързаната с нея група от души, наричани от нас индиго. Те стават все повече и постепенно изграждат новата култура и цивилизация.

Така че днес влияние върху света оказват две радикално различни сили: вече установена ера, навлизаща в период на упадък, и новите хора - те са малцинство и са първите семенца на следващата ера. Интересен момент да се родите - особено ако сте душа индиго, носител на новите енергии.

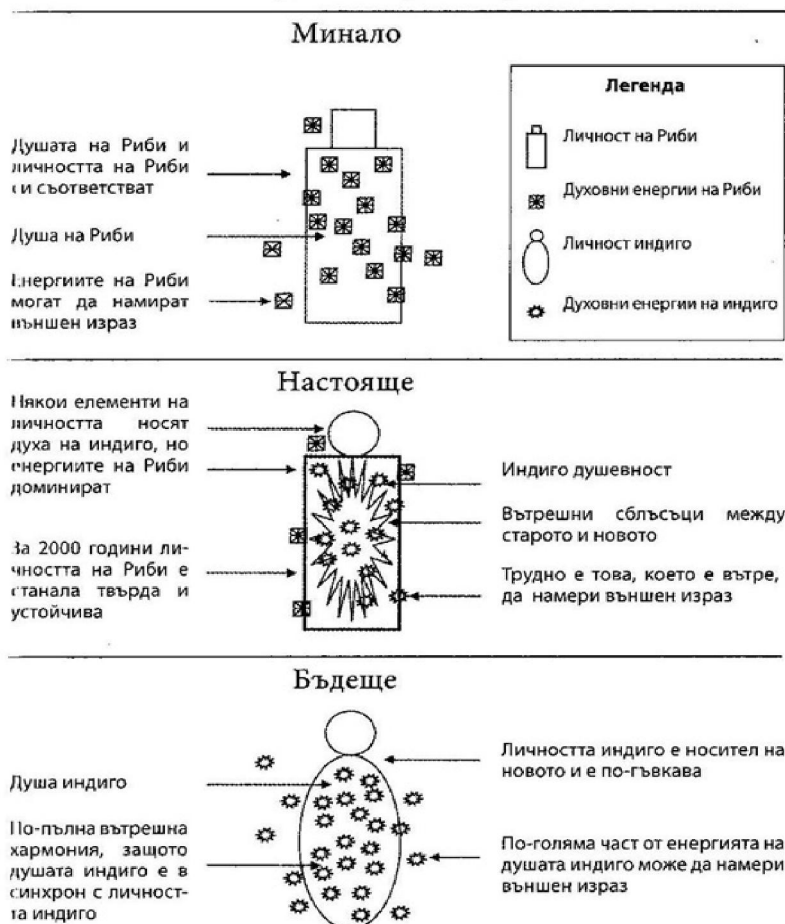
Едва напоследък (през изминалите десетина години) феноменът индиго привлече общественото внимание. Учителите и родителите забелязаха, че все по-често се срещат деца, които са „различни“. Тези деца са крайни индивидуалисти, бунтари, изключително интелигентни и не се вписват в установената учебна система. Те имат необикновено бърза мисъл и се развиват с различна скорост от тази на „нормалните“ деца (често проявяват синдрома на дефицит на вниманието). Тези деца са носители на различен дух, начин на общуване и себеусещане.

След редица парапсихологични изследвания се роди и определението „деца индиго“ - заради преобладаващия цвят индиго в тяхната аура. Индиго е цветът на третото око. При тези деца то е изключително активно, цветът индиго се излъчва от него и оцветява цялата им аура.

Оттогава идеята за децата индиго става все по-популярна, особено чрез книгата „Индиговите деца“ от Лий Каръл и Джен Тоубър². Някои от най-напредничавите сред тях, надарени с изключителни психологически дарби и мъдрост, станаха символ на новото поколение. Много родители се питат дали децата им са индиго, а няколко училищни системи дори започнаха да намират начини да образават това ново поколение.

2 Книгата е издадена в България от издателство „Аратрон“, София, 2009 г. - Бел. ред.

Индиго души с характер на Риби

По време на семинарите ни ние осъзнахме, че са се родили и голям брой души индиго, които са вече възрастни хора. Много от тях са пораснали незабелязано, т.е. никой не е обърнал внимание, че са различни. Повечето от тези възрастни (както и децата индиго) са били умни, но не са притежавали изключителните психологически дарби, характерни за индиго. И тъй като не са изпъквали с подобни качества, са останали незабелязани.

Тези хора бяха мнозинството от участници в нашите срещи. Те знаеха, че са различни, но не знаеха защо, какво означава това, как да се справят с него или какво се очаква от тях. Много от тези хора са страдали, че не са като останалите, че са отделени от другите, сами и неразбрани. Смятали са, че в тях има нещо нередно, защото не пасват на средата си, а това води до затвореност, самокритика и т.н. Колко странно и болезнено! Тези прекрасни хора, носители на новото, са страдали толкова много. Те имат остра нужда да разберат себе си. Какво се случва в тях? Къде могат да намерят подкрепа?

Не е лесно да си душа индиго. Хората индиго, които днес са вече възрастни, са се родили във време, наситено с вибрациите на Риби, и са засели първите семена на цивилизацията на Водолей. Работата им е тежка. Те са се родили в негостоприемна среда и в много отношения тя се е опитвала да ги неутрализира. Те са израснали в семейства и са се обучавали в училища, създаващи условия за развитие на личността на Риби, но не и за духа на Водолей. Като резултат много от тях са станали, поне като външен израз на своята личност - преобладаващо Риби, с едва прокрадваща се индиго енергия. Въпреки това дълбоко под тази повърхност те носят дух на индиго. Наричаме това състояние „душа индиго с личност на Риби“. Това не е леко. (вж. „Душа индиго с характер на Риби“)

Съвременните деца индиго и някои от възрастните (особено тези, които са имали родители индиго) понасят по-леко различията. Първо, сегашното време вече не е така наситено с енергията на Риби. Освен това тези родители подкрепят индиго природата на своите деца и налагат по-малко от старите норми върху тях. Така децата отразяват повече от новото и са в по-пълна синхрон със своите индиго души. Наричаме такива хора „индиго души с индиго личност“.

В миналото:

Душа на Риби с личност на Риби

През последните 2000 години ерата на Рибите е създала личността на Риби и е изградила култура и цивилизация в духа на този знак. Душата на Риби е неразделна част от личността. Налице е хармония и енергиите на Риби доминират в своето време.

В настоящето:

Индиго души с личност, съчетание Риби-индиго

Към края на ерата на Риби енергиите ѝ са напълно изкристализирали, институционализирани и утвърдени. Това е средата, в която се появяват индиго. Душата индиго отива в семейство и бива отгледана в училище и религиозна система, която е предимно рибна. Тези влияния оформят външния израз на техния характер, дори когато вътрешното самосъзнание е на индиго. Това създава вътрешна дисхармония и сблъсък между душата индиго и характерът, в който енергията на Риби има надмощие, което пропуска навън само малка част от индиго енергията.

В бъдеще:

Души индиго с личност индиго

Днес душите индиго, много от които са отгледани от родители индиго, са намерили своето място и се доближават до формата на душа индиго в характер индиго. Те могат да изразяват по-голяма част от своята природа на Водолей. А тези деца поставят само началото. С преобразяването на самото общество спрямо духа на Водолей, ще се даде възможност на все по-голяма част от индиго природата да намери външен израз. Ние едва започваме да виждаме проявите на тези нови души.

Втора глава

Смяната на ерите

Всяка ера започва с раждането на идеи. Нови идеи навлизат в колективното съзнание, появяват се нови възможности за живот и общуване. Новите аспекти на психиката започват да се проявяват, както венчелистчетата на цветето се появяват от пъпката и стават видими. Поставя се началото на нови обществени структури, които ще прераснат в обществени институции. Открития в различни области - икономически, научни или социални - се появяват и намират широко приложение.

Онова, което се зароди в началото на една ера, води до еволюция на цивилизацията. В ранните етапи енергиите са млади. Те са нови и свежи - жизнени и дейни. Идеите и разбиранията са в чиста форма. Те често са идеалистични - понякога дори малко нереалистични, но отразяват възможности, които ни движат напред.

За 2000 години тези енергии бавно се въплъщават в културата. С времето те намират ясно изражение в установени начини на мислене и поведенчески модели, в социални организации и институции.

Към края на ерата идеите са станали фундамент на цивилизацията: изградили са структури, върху които ляга следващата ера. Добра аналогия е да си представим сграда, към която всяка ера добавя нов ред тухли и така стената става все по-висока. Всяка ера дава своя принос към еволюцията, за да бъде надстроена от следващата ера.

Но има и негативна страна на този процес. Съществува „ефект на люлката“. Жизнеността на първоначалните идеи се изгубва с построяването на външните форми на обществото. Към края на една ера идеите, въпреки огромния си първоначален принос, стават пределно конкретни и закостенели. Тласъкът, довел до настъпването на ерата, се изгубва.

Една източна метафора, която описва този процес. Цикълът на ерите се нарича Колелото на Дхарма. То приема първоначален импулс, който го завърта веднъж на всеки 2160 години. Постепенно колелото спира да се върти. Настъпва стагнация и застой, нещата стават пределно ясни и неподлежащи на промяна. Тогава настъпва следващият зодиакален знак и дава началото на следващата ера. Колелото отново има тласък. Има нов импулс, носещ нови идеи и живот, за да иницира развитие в културата и цивилизацията.

Сега сме в момента, когато Колелото на Дхарма получава своя тласък. Утвърждават се нови идеи и ценности. Нови възможности се разкриват пред човешката психика. Появяват се изобретения във всички сфери на живота.

В същото време колелото се върти в ограничаващата го цивилизация на Риби. Ако продължим с метафората за колелото, си представете, че то е станало кално и ръждиво. Мислите и чувствата,

обществените ценности и критерии, институциите и организациите са станали тежки и тромави. Въпреки че енергиите на Риби се отдръпват и отслабват, твърдите устои на тези енергии все още властват и притежават забележителна инерция. Вече задвиженото колело трябва да се освободи от Старото, което го възпира с пукане и скърцане. И тук, както при всички форми на живот обаче, Старото стои на мястото си и се бори да го запази.

Сблъсъкът между Старото и Новото

Началото на нова ера е време на конфликти. Новото се движи напред с ентузиазма на младостта, докато Старото упорито се бори да запази хегемонията си. Усещаме конфликта вътре в себе си, а също и на по-широката сцена на колективното общуване. Например енергиите от Водолей, действащи приблизително от началото на XVIII век, са стимулирали третото око и са активирали интелекта ни. Въпреки че това е оказало огромно влияние върху научните достижения и рационалното мислене и света днес, в този период емоционалността на Риби е много силно изразена.

Благодарение на енергията на Водолей ние притежаваме тези интелектуални способности, но не можем да не забележим многото инстинктивно-емоционални реакции, които все още ни ръководят като индивиди и общество и определят нашия начин на мислене. Енергиите на Водолей са успели само за стотина години да ни превърнат в общество, основано на науката и информацията, и да поставят началото на следващия етап в развитието на човешкия интелект. Въпреки това, голяма част от психиката ни и много от организациите ни носят духа на Риби.

Борбата между новия живот и утвърдените норми се случва във фината енергийна сфера, обвила планетата. Виждали сте снимки на Земята, заснети от Космоса. Тя е обгърната от ефирната бяла мъгла на атмосферата. Представете си, че тази атмосфера не се състои само от въздух, а и от енергия, вибрираща с честотата на мисълта и чувствата. Френският философ Тейяр дьо Шарден и нарича *ноосфера*. Други я наричат *мрежата*. Ние я наричаме *матрицата*. (Но не бъркайте нашата матрица с филма „Матрицата“, въпреки че има някои сходства в концепцията. Във филма матрицата се разглежда като колективен сън, който цялото човечество сънува. В някои отношения енергийната матрица около Земята е подобна, тъй като съдържа много колективни илюзии, които ни поддържат в състояние, подобно на сън, пречещо ни да опознаем своята по-дълбока същност - душата.)

Матрицата е пълна със структури на мисълта, които се наричат мисловни форми. Въпреки че понякога са малки (например когато „нося“ в ума си списъка с покупки за деня) те могат да бъдат и големи като демокрацията например. Християнството и екологията - това са огромни енергийни структури, въплътени в милиарди хора и организации.

Когато ерата започне и енергиите на знака нахлуват, матрицата се пропива от големи и мощни мисловни форми и те обгръщат Земята. Тези огромни, колективни мисловни форми полагат основите на идеите, върху които се изгражда цивилизацията, и формират основополагащите структури от идеи и енергии, върху които стъпва почти всеки аспект на живота ни. Както непрестанно дишаме въздух, който се вражда в тъканите на тялото ни, така непрестанно попиваме и мисловни форми, които се враждат в психиката ни.

Мисловните форми ни влияят постоянно. Те формират нашите мисли и поведение. Създават специфични емоции и определят реакцията ни спрямо тях. Те влияят на структурата на нашето супер его и на това как се справяме с инстинктите си. Създават ценностите, които носим, и идеалите, според които живеем. Мисловните форми са дълбоко вплетени във вътрешната структура на психиката ни и във външните форми на институциите ни.

Когато астрологичен знак постави началото на нова ера, той носи съвършено различен набор от мисловни форми. Те влизат в противоречие със старите, установени от предходната ера, форми. Да погледнем един пример за това какво влияе на всички ни днес. Една от мисловните форми на ерата на Риби е все още доминираща и въплътена в християнството и може да се изкаже просто с думите „ние сме родени в грях“.

Сега сравнете тази мисловна форма с една от новите мисловни форми на ерата на Водолей, която може да се изкаже като: „Аз обичам себе си.“ Това може и да звучи като нищожна промяна във вярванията, но последиците от нея са големи.

За да осъзнаем напълно смисъла на подобно схващане, нека се върнем за момент към ефекта, който оказва моделът „Аз съм грешен и трябва да понеса наказание“. Вътрешната психологическа структура на човека Риби се е основавала на него. Това води до вина, срам, себеотрицание и

потиснатост. Кара хората да се чувстват малки и слаби. Кара ги да губят контрол над живота си и да го предават в ръцете на власти, които могат да ги управляват и манипулират чрез инструментите на вината и страха. На хората им липсва увереност, което не им позволява да живеят пълноценно. Те търсят сигурност и избягват рисковете, защото не са уверени, че имат способностите да се справят с това, срещу което могат да се изправят. Да се чувстваш зле заради самия себе си, прави човека прекалено зависим от признанието на другите. Тъй като хората не са могли да си осигурят признанието на самите себе си, те са търсели изкуствени начини да изградят личност, която другите да оценят. Цели индустрии - облекло, козметика, пластична хирургия, телевизия и много други - се коренят в механизмите на психологична компенсация за тези дълбоки съмнения.

Можете ли да си представите цивилизация, основана на достойнството и силата на всеки човек? Където хората се чувстват дълбоко преплетени с цялото и съвсем естествено се чувстват ценени и с изградена принадлежност. И където заради тази своя сила те се чувстват ангажирани към идеята да направят света едно по-добро място за живот. Този тип хора харесват самите себе си. Те могат да почитат телата си и да се наслаждават на сетивата си, като в същото време не губят връзка със своя дух. Могат да обичат себе си и да си позволят да бъдат значими, сийни и красиви.

Разликите в чувството, отношението и поведението на този вид хора са предопределени да се отразят по определен начин на обществените структури. Прибавете и ефектите на няколко от тези променени парадигми и ще се убедите, че ни предстои една съвсем различна цивилизация, която ще донесе много промени в съзнанието на хората.

Страданията на душите индиго през цивилизацията на Риби

Противоречието между Старото и Новото е голямо предизвикателство - често и пагубно - за душите индиго. Човек се нуждае от специфичен вид умствена, емоционална и духовна храна, за да израсне. Много души индиго не я получават; те не биват разпознати и подкрепяни такива, каквито са. Красотата и стойността на това, което носят, остават незабелязани. Останалите хора често ги смятат за различни, може бе дори странни. Понякога околните гледат на тях дори като на заплаха. Също толкова често самите те не разбират какво носят и кои са всъщност. И тъй като те мислят и чувстват по различен начин и не се вписват в обкръжаващия ги свят, започват да се самообвиняват, превръщайки се в най-яроствните си критици.

Вече споменахме, че много души индиго са развили характер на Риби. Подобно състояние може да бъде изключително проблемно за тях, защото този път на личността не им подхожда. Животът им преминава, без да бъдат себе си. Усещат, че се държат, мислят и чувстват по начини, които не отговарят на човека дълбоко в тях. Те могат цял живот да се занимават с дейности, в които са станали наистина добри, но които не им доставят никакво удовлетворение.

Освен това префинената чувствителност, вродена при повечето индиго, е атакувана и наранявана от плътните вибрации на днешния свят. Често срещана форма на вреда е „нараняване на същността“. За да дадем пример, си представете едно изключително интелигентно дете индиго с отворено трето око. Подобни деца са особено прозорливи по отношение на заобикалящите ги неща и ситуации, както и отношенията в семейството им. Те забелязват напрежението и страховете, лъжите и измамите, агресията и надпреварите, които се разиграват, но за които обикновено не се говори.

Всички знаем за невинната прямота на децата и как могат да сложат пръст в раната, като засегнат деликатната тема, за която ние, възрастните, не искаме да говорим. И как им отвърщаме? Най-често с неискреност. Вероятно казваме, че всичко е наред, когато всъщност не е, или им обясняваме да престанат да се занимават с неща, които не им влизат в работата. Понякога дори ги наказваме за тяхната намеса. Какъв мислите е ефектът от такова поведение върху децата? Невероятната прозорливост на детето, идваща от развитостта на третото му око, получава удар и това го наранява.

Това е само един пример как една чакра може да бъде наранена. Всяка чакра може да бъде наранена и нерядко наистина се случва. При една голяма част от душите индиго енергийното поле и чакрите са ограничени и разстроени, дори повече отколкото душите на Риби са страдали при подобно насилие.

В допълнение към това нараняване и усещането, че са различни, душите индиго не намират начина на живот и общуване, от които имат нужда. Ние всички се нуждаем от пари, за да плащаме сметките си, но в много случаи творческият дух на душите индиго не може да печели пари със

своите таланти. Те се озовават на работни места, които не отговарят на техния вътрешен живот. Това е болезнено, ограничаващо и може да бъде разрушително за жизнените сили и потока от енергии в тях.

Задачата на душите индиго

Всички описани предизвикателства са част от задачата на душите индиго - да разпознаят и разпространят Новото. Тя започва с разпознаване и почитане на новите парадигми, ценности и енергии, заложен в тях. След това, чрез работа върху вътрешния си свят, те трябва да ги вплетат в психиката и живота си и да се превърнат в пълноценните хора, които знаем, че могат да бъдат. И накрая трябва да съберат куража да изразят, изградят и да разпространят тази форма на Новото, която носят в себе си.

Това е истинско предизвикателство. Ще има много неудобства и моменти на привиден провал по пътя. Подкрепата все още не е достатъчна, макар че нещата се развиват бързо и настъпват много важни големи промени. Ако се вгледаме в по-голямата картина и видим всичко това на фона на времето, ще разберем, че много положителни промени се случват невероятно бързо. Новото се ражда, нахлуват различни вибрации и се появява цяла нова цивилизация. Ако погледнете настоящото положение обаче (нашия живот сега), изглежда, че повечето от нас са поставени пред предизвикателства. Това е така, защото макар да се знае, че ще спечелим войната, губим много битки по пътя.

Важно е да се съсредоточим върху по-голямата картина и да помним, че всяка наша стъпка ще ни отведе високо и като индивиди, и като общество. Съвсем естествено е, когато се изкачим десет стъпки нагоре, да направим няколко обратно. Провалите и объркването са част от процеса на учене и израстване. Като отделни души и като духовна група ние пътуваме през много ери и цивилизации. През всяка една от тях усвояваме различни уроци и добиваме различен опит. Пробваме различни неща и си вадим заключения от резултатите. През този непрекъснат процес на обучение ние откриваме различни свои аспекти. Онова, което понякога изглежда като малка стъпка в процеса на израстване, е сериозен принос към еволюцията.

Също толкова важно е да осъзнаем значимостта на това, което правим за собственото си развитие. Приемете всеки индивид като клетка от тялото на планетарния организъм, наречен Земя. Планетата ни има вибрираща структура, еволюирала милиони години, която формира материала, от който са изградени телата, ума, емоционалността и енергията ни. Докато Новото се опитва да си проправи път в нас, ние му противодействаме чрез страхове, ограничения в мисленето и емоционални модели, които са част от самата Земя. Когато работим върху себе си обаче, ние се трансформираме в планетарни енергии, строим нова вибрационна структура в своите енергийни тела и те се превръщат и част от планетарното енергийно тяло.

Ние извършваме трансформация на вибрациите в това, което определяме като нашия личен живот, и по този начин променяме вибрациите на самата планета. Така че аз работя върху площта от един квадратен метър, където стоя в момента, точно както вие работите върху своя квадратен метър от планетата. И тъй като милиони хора работят върху квадратния си метър, ние променяме милиони километри. Всеки от нас допринася по невероятен начин за еволюиращия живот на планетата и зараждането на Новото. Така наистина за много кратко време успяваме да променим хилядолетна структура от вибрации.

Смяната на ерите дава най-добрата възможност за трансформация

Живеем в съдбоносно време за осъществяването на реформи. И момента на промяната, когато се срещат две ери, в хаоса при сблъсъка между тези две приливни вълни, е времето, в което Новото може най-лесно да придобие форма. Ето една много полезна метафора: Човек се намира в добре охраняван затвор; всичко сег контролира и се извършва според ясно установен ред; много е трудно да се избяга. Но ако стане земетресение и изведнъж настъпи хаос, редът и организацията ще бъдат разрушени. Тогава, ако затворникът е готов, ще може много по-лесно да избяга.

Такъв е и сегашният момент. Настъпват хаос и катаклизми в обществото; старите структури се разрушават, преди да започне изграждането на новите. В този момент са активирани огромни сили на съзнание и те влияят на света. Ако вниманието ни е изострено, можем да уловим момента. В подобни времена имаме възможност да осъществим най-голяма промяна. След известно време обаче удобният момент ще отmine. Новото общество на индиго ще се е формирало и ще започне да преминава през целия неизбежен цикъл на развитие, изкристализиране, институционализация и

упадък. Тогава вратата към Новото, през която минаваме в момента, ще се отвори отново за следващата стъпка по пътя на еволюцията на ерите.

В известен смисъл следващите 2000 години ще почиват на дълбочината и богатството на трансформацията, до която достигнем по време на прехода. **Ние** поставяме основите на следващите две хилядолетия. Колкото повече положителни промени извършим сега, толкова по-солидни фундаменти наливаме за следващата ера - за предстоящите 2000 години - върху които ще се строи. Това е огромна отговорност и тя лежи върху нас.

Въпроси и отговори

Въпрос: Учих бизнес науки и работех за онези стари организации - банки и корпорации. Не се чувствах добре там и затова напуснах. Сега съм в компания, която се занимава с био-натурални продукти. Работата ми пасва повече, макар да не печеля толкова пари. Как мога да оцелея финансово в свят, който не подкрепя подобни начинания, а аз харесвам тези дейности и знам, че те ми подхождат?

Отговор: Финансите и бизнесът все още носят много от старите нагласи на Риби, където акцентът е върху продуктивността, конкуренцията и печалбите, най-често за сметка на работниците или благоденствието на личността. Въпреки това обаче светът на бизнеса се променя бързо и вече много компании възприемат новите идеи. Предвиждам в недалечното бъдеще работните ни места да се превърнат в значими центрове на нашето духовно израстване. Появява се нов бизнес дух, наречен „Съзнателност в бизнеса“ Виждам фирми, които се превръщат в „корпоративни ашрами³“ - предприятия и корпорации, където продуктивността и духовното израстване вървят ръка за ръка.

Въпреки че този нов дух навлиза, трябва да мине време, преди той да се превърне в преобладаваща практика и много хора да могат да изкарват парите си в „съзнателна“ среда.

В известен смисъл вие сте късметлия, защото сте си намерили работа в съзвучие с новите идеи, дори и тя да не е особено добре заплатена. Работейки в компания от алтернативен тип, вие сте в благотворна среда, помагаша ви да откриете уникалния принос, който можете да дадете на света.

Съществуват и други възможности, ако искате повече пари. Първата е да започнете работа в традиционния бизнес, но все пак тя да не ви кара да правите прекалено големи компромиси със себе си. Може да е по-традиционна професия, но да ви позволява да изразите себе си чрез нея. Тогава няма да сменяте компанията или работата си, а ще внесете в тях нещо от вас.

Втората възможност е да поемете инициативата, за да прокарате път на Новото. Правейки промени в работата или в компанията, вие ще започнете да я трансформирате. Може да се изненадате колко възприемчиви са хората и колко много начини има да внесете нови идеи.

Третата възможност е да послушате вътрешния си глас и да откриете начин да създадете това, което желаете. Магията се случва, когато последвате сърцето и вижданията си. Изисква се скок в тъмното, но много пъти съм се убеждавал, че когато скачаме, животът ни подкрепя.

И още нещо, което искам да отбележа: има голяма вероятност хората около вас да кажат: „Не, не прави това, върни се в банката, стой на сигурно.“ Искам да ви окуража да следвате сърцето и духа си. Толкова гласчета около нас са основани на страх и нищожност. Те могат да подкопаят нашите виждания и ентузиазъм. Доверете се на себе си. Послушайте вътрешния си глас и го последвайте. Ако го направите, това ще ви даде сила. Вратата ви ще укрепне, ще станете по-гъвкави и по-лесно приспособими. Доверието и куражът са мускули, които колкото повече се използват, толкова по-силни стават.

И ще се изненадате как вие ще изиграте ролята си, а животът ще изпълни своята роля. Ще оцелеете. Ще направите парите, от които се нуждаете. Може би не чак толкова, колкото ви се иска, но достатъчно. Дълбоко вярвам, че животът намира начини да ни подкрепя. Особено когато следваме мисията си. И помнете също, че един от уроците на много души индиго е да живеят простичко, да са по-малко обвързани с материалното. Колко всъщност ви е нужно? До каква степен сте уловени в примката на нашата култура да имаш повече, вместо да бъдеш повече?

Въпрос: Защо това е толкова специален момент? Не е ли имало и други специални моменти в

3 Ашрам е индуистка дума от древна Индия, означаваща уединено място, където мъдреците живеят в мир и спокойствие сред природата. В съвременния свят това е място за усамотение, отделяне от светския живот и духовна работа. *Бел. ред.*

историята? Наистина ли смятате, че настоящето е толкова значимо за еволюцията?

Отговор: Да. Смятам, че сегашният момент е едно от най-значимите еволюционни стъпала, които са настъпвали. И това е така поради две причини. Първо, заради смяната на ерите от Риби към Водолей. Това само по себе си е много значимо събитие. Вече наблюдаваме промените в обществото, науката, технологиите, начина на живот и т.н. И това е само върхът на айсберга. Промените, които предстоят в човешката психика, са дори по-грандиозни.

Но има и друга причина, поради която определям момента като толкова значим. Смятам, че е подготовка към следващата стъпка в човешката еволюция. Ние сме с процес на планетарна инициация. Планетарната инициация е, когато планетата прави квантов скок към следващото еволюционно ниво на съзнание. Ако се вгледате в историята, има някои изключително ключови моменти, през които еволюцията е правила подобни скокове. Един от най-главните е бил, когато при маймуните се е развил фронталният лоб - част от мозъка, отговорна за вземането на съзнателни решения и решаване на проблеми. Тази стъпка е катализаторът за появата на човека. Вярвам, че настоящият момент е също толкова значим, ако не и повече. Той е преходът от материалния към духовния човек, от инстинктивния към разумния, от физическия/психологическия човек към човека като духовна единица - душата.

Въпрос: Малко преди Коледа на 2012 г. настъпва голяма промяна според древния календар на майте. Колко ще отнеме пътят до трансформацията? Ще бъде ли завършена до датата, посочена в календара на майте?

Отговор: Питате ме дали смятам, че планетарната инициация ще се извърши до 2012 г. Всъщност в мен звучат два различни гласа. Първият ми казва: „Наистина се надявам! Би било страшно, ако можем да съзреем и човечеството да направи този огромен, велик скок до 2012 г." Запознат съм с предсказанията на майте и на Нострадамус, както и с други източници. Всички те безусловно твърдят, че ще направим огромен скок през следващите двайсетина години. Така че това е гласът на надеждата и аз наистина искам да му вярвам.

Другият глас в мен е по-прагматичен. Той ми казва: „Имаме да извървим дълъг път и да поработим здраво. Затънали сме до гуша. Не можем лесно да се измъкнем от кашата." Възможно е да ни отнеме 100 или 1000, или дори 10 000 години. Но за еволюцията това е наистина скорострелна промяна, просто миг. От нашата гледна точка за време това може би изглежда ужасно дълъг период, особено като се има предвид какъв дълъг път има пред нас. Все пак аз твърдо вярвам, че процесът вече е започнал. Сега сме свидетели на началния тласък. Не зная дали процесът ще разцъфти към 2012 или към 20 012 година, но точно в момента ние подготвяме сцената. Действията ни сега са решаващи.

Честно казано, надявам се гласът на надеждата да е прав и промяната да се осъществи до 2012 г. Но откровено не зная със сигурност. Това, което ми нашепва „ще се случи към 2012 г. или 2025 г." в голяма степен се дължи на това, което определяме като „наивното магическо мислене на детето в мен" Детето в мен би искало големият татко да дойде и да размаха магическа пръчка, която да трансформира всички ни и да заживеем щастливо во веки веков. Но работата ми като учен и психолог сочи, че преди това ни чака много работа, с която сами трябва да се справим. Няма го големият баща, който ще дойде и ще свърши всичко вместо нас. И в същото това време знам, че се случват и вълшебства. Има и по-висши сили, които действат освен нас.

Ето защо бих се обърнал към всички: нека да изпълним своите задачи. Работата е тежка. Няма да ни е леко, но трябва да пречистим себе си. Тогава Бог и духовните същества ще изпълнят своя дял. Това е процес, който творим заедно.

Въпрос: Има нещо, което ме притеснява в идеята за ерата на Водолея и душите индиго. Звучи ми сякаш неколцина „избраници", които ще се преродят под различен зодиакален знак. Но в други случаи разбирам, че цялото човечество ще бъде част от ерата на индиго.

Отговор: Това ми напомня за един военен филм: „Спасяването на редник Райън". Силите на съюзниците нахлуват в Нормандия. Войниците се движат срещу укрепените бункери и картечници и хиляди от тях са избити. Не мисля, че бихте нарекли тези, които първи са атакували бункерите, „неколцината избраници", макар и в известен смисъл ситуацията да си приличат. Мисля, че на тези ранни души с мисия да разбият ледовете ще им бъде доста трудно.

Искам да дам един пример от собствения си живот. Моите родители са души индиго. Сред израженията ни тази същност са тяхната прогресивност, отвореност, хуманност и съзнанието за

опазване на околната среда. Те имат психични способности и са силно чувствителни. Интересуват се от теми като Атлантида, психологическо развитие, еволюционна теория и много други - и това още през 50-те и 60-те години на ХХ век, преди всички тези въпроси да станат популярни.

Родителите ми са родени около 1930 г., по време, когато гореспоменатите идеи са срещали малко подкрепа и разбиране. Много от качествата им не са могли да се развият. Майка ми е искала да бъде генетик, но е станала домакиня (въпреки че ролята не подходеше на природата ѝ), защото не е получила подкрепа да следва мечтите си. На осемнайсетгодишна възраст тя е била волен дух, мечтаела е за приключения и пътешествия, но накрая животът ѝ е бил поставен под контрол и канализиран в „приемливи“ порядки.

Баща ми е бил отклонен от традиционната религия, но се интересувал от алтернативни духовни учения. Той не е намерил подкрепа за този си интерес и постепенно се е отдръпнал от тях, а това му попречило да развие духовността си. Той беше учен и впоследствие стана декан в колеж. Внесе егалитарен и нейерархичен дух и на двете поприща, само за да бъде постоянно нараняван, разочарован от политиканстване, нападения в гръб и нелоялна конкуренция. Неговите идеи и дух значително изпревариха времето си, а това му донесе болка и недоволство.

В много отношения и двамата ми родители трябваше да спазват граници и да се въздържат заради времето, в което са израснали, и отраженията, които то е наложило върху вътрешното им развитие. Знам, че в много отношения те дори не подозират какво са пропуснали и са приели ситуацията в някаква степен, но понякога се разплаквам, като помисля за това, което не е могло да разцъфти в живота им.

Въпреки всички ограничения, с които са били принудени да живеят, те са успели да създадат подкрепяща и благодатна среда за мен и за братята ми, за да може нашият дух да се развие. Никой не е способен да твърди подобни неща със сигурност, но аз вярвам, че родителите ми са пожертвали много само защото са дошли на този свят рано, за да могат да отгледат нас.

Говоря за тях като примери за това какво е да си сред „неколцината избрани“. Предизвикателствата и трудностите са огромни. Не е въпрос на самохвалство да си сред избраните, а е свързано с големи жертви и тежка работа.

И в допълнение към отговора на въпроса ви - моят опит сочи, че има различни групи хора на планетата и много от преродените днес души са Риби, които са свързани с ерата на този знак. След като този техен живот приключи, повечето от тях няма да се преродят отново, преди да настъпи следващ цикъл, т.е. след хиляди години. С оттеглянето на енергията на Риби тази група от души се отдръпва и навлиза група от души на Водолей. Винаги има отделни хора, представители на всяка от групите, но мнозинството са част от доминиращата в момента група.

И последното, което бих искал да кажа в отговор на въпроса ви, е, че макар мнозинството от душите в момента да са на Риби, нахлуващите енергии на Водолей се отразяват на всички. Душите Риби също реагират на енергиите, но не така изявено както душите индиго.

Въпрос: Занимавал съм се доста с изучаване на предишните си животи и имам усещането, че съм се прераждал доста пъти. Ако съм душа индиго, възможно ли е да съм се раждал и по време на ерата на Риби?

Отговор: Да, има голяма вероятност да сте имали прераждане по време на Риби. Това може да се дължи на две причини. Първата е, че във всяко едно време съществуват души от различни групи. Освен това много от душите индиго са се подготвяли за настоящата си мисия по време на миналите си прераждания в ерата на Риби. Според моите разбирания има души, които доброволно се подготвят за своята задача с няколко по-ранни прераждания в предходната ера. Тези животи ги приспособяват към ерата, дават им определено ниво на разбиране, сили, умения, които им позволяват да изпълнят определени роли или да извършат съответните промени, когато настъпи времето.

Това сочи моят опит. Аз имам много спомени от по-ранни времена, в които съм се обучавал. Когато бях на 18 години, се „пробудих“ и от тинейджър бунтар се превърнах в търсач и учител, носител на езотерично знание, което идваше от предишните ми въплъщения. При много други индиго души ситуацията е подобна. Миналите ни прераждания са ни осигурили определен опит, за да можем да служим по време на този уникален кръстопът в историята.

Въпрос: Ерите са нещо ново за мен. Съществуват ли исторически източници, от които черпим това знание?

Отговор: Има четири източника, за които зная, че говорят за ерите от духовна и астрологична гледна точка. Първият произлиза от индуистките традиции, където ерите са наречени юги. Индийският календар е изключително съвършен и обхваща милиони години. Основните юги са четири: сатя, трета, джапара и кали.

Другият източник е знанието, наречено просто „Ученията на непреходната мъдрост“. Вярва се, че това са основополагащите извори на езотеричните учения за всички времена по целия свят. Ние ме наследили откъслешни части от тях, като например трудовете на Патанджали⁴ и упанишадите⁵ от Индия, херметичната философия⁶ от Египет, таоизма⁷ в Китай, учението Дзен в Япония и суфизма⁸ в ислямската традиция.

Третото учение, едно от по-съвременните, е източник, за който вярвам, че е един от най-пълните и висши форми на знание. Става дума за творбите на Алис Бейли⁹. Тези трудове са като енциклопедия на езотеричното, покриваща широк набор от въпроси за еволюционното развитие и духовността по един много задълбочен начин.

Препоръчвам ви да прочетете книгите на Алис Бейли. Те не са леки, но си заслужават. В началото са почти невъзможни за възприемане. Ще разберете, че си имате работа, така да се каже, с „просветен ум“. Качеството на мисълта и изразяването е толкова високо и мисловните форми във всяко изречение са толкова заредени с информация и така необятни на внушения, че дори само прочитането на книгите слага начало на отключване на нашите вътрешни възможности. Приканвам хората, които искат да ускорят своето израстване, да използват тези книги като „тренировка“ за душата.

Въпреки че всички тези книги са значими, тази, която би била особено полезна за душите по техния път на развитие, е „Трактат за бялата магия“ - посветена на съзнателното използване на енергията за целите на духовното израстване. Тя ни учи да разбираме енергиите вътре в нас. Ще препоръчам още и „Образованието на Нова епоха“, което описва процеса на израстване на новите души.

Четвъртото учение е на индийския мистик Ошо¹⁰, който аз считам за индиго духовник. Неговите творби са едни от най-съвременните и прогресивни. Той има наистина бунтарски дух, който се освобождава от традициите в свободно и жизнерадостно житейско състояние.

Учението на Ошо е насочено към новата духовност, към новия тип мъж и жена и на идеята да живееш като духовно същество през XXI век. Неговите произведения обгръщат живота по начин, по който никоя религия в миналото не е успявала. Един от изразите, с които е известен той, е „Зобра - Буда“ - човек, който може едновременно да живее пълноценно в богатството на този свят и да бъде събудно духовно съзнание, отворено към другия свят.

Какво представляват знаците и ерите? Някакво натрупване на души ли са, или мислите на Бог?

В езотеризма се смята, че дванайсетте знака на зодиака са дванайсет Велики живота далеч отвъд нашата еволюция. Всеки един живот е едно своеобразно еволюционно пътуване. Точно както

4 Патанджали е индийски мъдрец и философ, оставил след себе си запазения и до днес писмен труд „Йога сутри“. В тези сутри той формулира основните принципи на йога. - Бел. ред.

5 Философски трактати, съдържащи тайните учения на веданта (букв. край на ведите). Съществуват около 200 такива съчинения, от които 108 традиционно се смятат за класически, а 10 - за съдържащи основните принципи на ведическото учение. - Бел. ред.

6 Философия, основаваща се на 7 херметични принципа - на менталността, на съответствието, на вибрацията, на противоположностите, на ритъма, на причината и следствието и на рода. Според автора Ян ван Хелсинг тези принципи са ни оставени в наследство от атлантите в Ковчег на завета, после са намерени от тамплиерите, част от които по-късно се израждат в днешните властници. - Бел. ред.

7 Даоизмът (или таоизъм) е система от китайски философски и религиозни концепции, свързани тясно помежду си. Възникнал през VI век пр.н.е. - Бел. ред.

8 Суфизмът е мистично ислямско течение, обхващащо широк набор от вярвания и практики. - Бел. ред.

9 Алис Бейли (1880-1949) Създател на езотерична школа и сътрудник на Тибетеца - Джуал Кхул, по написването на поредица от книги. В момента на пазара можете да намерите 4 от тези книги: „Подвизите на Херкулес“, изд. „Анхира“, С, 2009; „В служба па човечеството“, втора част, изд. „Гуторанов“, С., 2006; „Писма за окултната медитация“, изд. „Анхира“, С, 2003; „Сексът - тематична селекция“, изд. „Анхира“, С, 2001; „Новата поява на Христос“, изд. „Анхира“, С, 1999; - Бел. ред.

10 Раджниш Чандра Мохан Джаин (също Бхагаван Шри Раджниш, или Ошо) (1931-1990) е известен и противоречив духовен учител и философ, живял в Индия и САЩ, основател на спорното духовно и философско движение „Ошо-Раджниш“. Учението на Ошо се корени в Адвайта веданта. - Бел. ред.

душата ни е създала тялото, за да се учи и да трупа опит чрез него, телата на тези Велики животи са планетите и слънчевите системи.

Основата на езотеризма е схващането, че съществува един Велик живот, който е отвъд измеримото и чието тяло е самата Вселена. Ние хората наричаме този Велик живот Бог. Той се простира в неизброими по-нисши животи, подредени в йерархия, според която всеки следващ е по-малък по размер и качество. Счита се, че нашият живот и дори планетата ни са много ниско в йерархията на животите. Събитията, които се случват в по-висшите животи, се стичат към нас и създават мощни потоци от енергия, които движат живота и нашия свят.

Езотеризмът създава една много голяма картина на това, което представляват животът и Вселената. Това дава усещане за безкрайно единство от преплетени животи, от най-малкия до най-великия - животи в животите, всички взаимодействащи си и влияещи си в космическата схема.

Ерите се разглеждат като периоди от по-големите животи. В езотеризма битува един израз: „Човешкият живот е просто един ден в живота на душата“. Ако това е истина, то душата съществува много по-дълго и натрупва повече опит, отколкото нашето тленно тяло.

Сега си представете тези по-големи цикли от 2160 години, определени от зодиакалните знаци. След тях има още по-големи цикли: Великата година на зодиака, която е съставена от 12 ери - по една за всеки знак, което се равнява на $2160 \times 12 = 25\,920$ години. И този цикъл е част от дори по-огромни цикли от време, които се простират в продължение на милиони години. Така че съществуват много ери и ери в ерите, всяка отразяваща еволюционните процеси на живите същества - били те висши или нисши.

Трета глава

Природата на душите индиго, I част:

свобода, визия, чувство за истина и необходимост от развитие

Като души индиго вие имате коренно различно мислене, чувства и енергии. Тези различия са източник на големи надежди и възможности за света в бъдеще, защото оценявате нещата, виждате потенциала, чувствителни сте и изпитвате уважение към живота и чувство за свързаност, което ви прави жизнеутвърждаващи и уважаващи всички форми на живот. Защото ние като група от души оказваме по-силно въздействие върху света и неговите структури и институции и така ние ще внесем коренни промени в цивилизацията и обществото.

Някои от основните качества на душите индиго са свободата, въображението, чувството за истина, необходимостта от развитие, чувствителността, съзнанието за цялост и единство, сърдечността и новият тип духовност. Нека да разгледаме всичко това, като започнем от свободата. (Ще изследваме първите четири качества в тази глава, а останалите - в четвърта глава.)

Свобода

Може би едно от най-важните качества на душите индиго е свободата. Вие сте свързани с вътрешния си глас и с ритъма на живота. Имате силно изразени самосъзнание и самооценка. Това ви пречи да следвате водачи и доктрини, казващи ви какво да правите. Много по-вероятно е да следвате вътрешния си глас, отколкото мнението на обществото или на хората около вас. Постепенно, в много отношения можете да заслужите прозвището „бунтарски дух“. Не че се борите от любов към самата борба, а просто не желаете да следвате нещо, което ви ограничава. Вие усещате, ако някой се опитва да ви контролира, ограничава или притиска и се съпротивлявате срещу подобни действия.

Тази битка в самите вас е интересна. Тя може да приеме формата на външно изразен бунт или на категоричен отказ. Тя приема и по-странни форми - вътрешно „не“, когато казвате „да“. Първият тип хора (които директно казват „не“), често биват увлечени от бунта си и могат да изхабят много енергия в борба за правата си. Те отстояват границите, които са си поставили, както и убежденията и интересите си. Ако попадате в тази категория, вашият урок е да се научите на гъвкавост, понякога да поставяте себе си на заден план и да правите известни компромиси. На енергийно ниво имате нужда да доразвиете чакрата на сърцето си повече и да се свържете със света около вас, както и да успокоите чакрата на слънчевия сплит. Това не е лесно, защото голяма част от вашата идентичност идва от това да се борите срещу нещо или да защитавате някаква кауза.

Вторият тип хора (тези, които мислят „не“, а казват „да“) имат коренно различно предизвикателство пред себе си. Такива са мнозинството от душите индиго. Като цяло вие сте

внимателен човек. Не се влияете в голяма степен от чакрата на слънчевия сплит (както боецът, воинът, завоевателят). При вас най-силно развита е чакрата на сърцето. Затова вие се отнасяте с уважение и внимание; избягвате конфронтациите. Това създава едно от основните ви предизвикателства - вие често се примирявате с неща, с които не сте съгласни, и след това не се чувствате комфортно. Вие правите прекалени компромиси. Във вас се получава разрыв между това, което казвате и правите, и това, което мислите и чувствате, вашето вътрешно разбиране, вашето чувство за истината.

Именно тук се крие едно от предизвикателствата пред вас като душа индиго. Обществото все още е изградено върху ерата на Рибите, а един от недостатъците на това време е използването на маски и роли, които крият истинските чувства и същността на човека. И вие, както повечето от нас, се нуждаете от разбирателство с околните, от основни ценности като сигурност, любов и общуване. За да ги получите, ви се налага да играете роли и да носите маски, а това е твърде ограничаващо.

Някои души индиго могат да го правят и в същото време да поддържат връзка с вътрешния си свят. Но и много губят контакт с него. Приспособявате се, но така влизате в конфликт със своята същност. Резултатът е, че започвате да живеете в една постоянна криза на идентичността. Можете да играете тази роля, но тя ви е неприятна. Понякога дори се чувствате добре, докато я играете (защото в нея се влага достатъчно ум и творчество), но играта няма да ви донесе удовлетворение.

Много от вас ще приемат ролята, защото е необходимо, но под повърхността вашият бунтарски дух ще се бори срещу фалша и примирението и така може да провали ролята. Ето го и основния проблем за много души индиго: по какъв начин саботирате ролите и ситуацияите, в които попадате?

Душите индиго трябва да усвоят урока за правото на свобода и индивидуалност. Той има няколко нива:

- Личността заема позицията да бъде свободна *от* нещо и да се бори *против* нещо. Например аз мога да се обявя против репресиите в обществото или против контрола на властта в някаква сфера.

- Следващото ниво е различно. Вместо да сте *против* нещо, вие се обявявате *за* нещо. Подобна позиция е свързана с онова, което цените. Вие не сте против неправдите, а се стремите да създадете нещо ново, ценно за вас. Живеете за своята собствена представа.

- Съществува и едно по-висше ниво на свободата: свободата да бъдете себе си. Това е свободата от ограниченията, които сами си поставяте. Тогава, без значение от ограниченията на външния свят, който винаги ще бъде под някакви рестрикции, вие ще бъдете свободни в съзнанието си.

Проницателност

Проницателността е една от най-характерните черти на душите индиго. Имате дълбоко усещане, че носите нещо ново, нещо, което съзнавате, че е „по-добрият начин“, един позитивен път. Вие се стремите към по-висши възможности. Вероятно сте съзирали възможности от съвсем ранна детска възраст.

Може би като дете често сте питали: „Защо трябва да го правим точно по този начин?“ Струвало ви се е ограничаващо и унижително. Знаели сте, че има и по-добър начин. Усещали сте, че има по-добър начин. И да, по-добър начин наистина съществува! Може би не сте получавали подкрепа, когато сте говорили за това. Може да сте се чувствали като глас в пустиня, може да сте се научили да не се доверявате на вътрешния си глас, но без значение колко упорито сте вървели срещу него и сте го пренебрегвали, той не е млъкнал. Това е духът на Новото, който ви зове.

Понякога не съзираме Новото, а само сме недоволни от Старото. Не знаем какво е Новото; само се чувстваме ограничени, неспокойни и неудовлетворени. Вглеждате се в обществото и неговите институции, организации и форми на общуване и сте наясно с ограниченията и несъвършенствата на тези форми. Добре е, че виждате всичко това, защото то ви помага да избягвате капана на колективните пороци. Подобна нагласа обаче често е доста пагубна. Когато умът ви е уловен в мрежата на отрицателните мисли, вие продължавате да виждате какво не е както трябва, но не търсите начин да го подобрите. Фокусирате се върху проблема, вместо да търсите решението му.

Ако това е вашият случай, тогава се вгледайте по-дълбоко в себе си. Вашето неудовлетворение е породено от факта, че част от духа ви е окована и той не е свободен. Усещате, че може да има

нещо по-добро, по-непринудено, по-освободено и по-жизнеутвърждаващо. Вашето предизвикателство е да търсите нови възможности, затова най-добрата следваща стъпка е да определите какви са вашите виждания за живота ви и да ги превърнете и реалност.

Това не е никак лесно. Едно от най-големите предизвикателства е да следваме сърцата си, своите виждания и своя дух, особено когато срещаме неразбиране от останалите и дори директна съпротива. В много отношения, когато споделяте своите представи, те биват отхвърлени. Обикновено ви се казва „да спрете да мечтаете“, „да стъпите на земята“, „да се върнете към реалността“ и „да не бъдете наивни“ - толкова много негативни послания са отправяни към вас устно и по невербален начин. Понякога получавате подкрепа и разбиране, но това е доста рядко.

Помнете, че вие сте в ролята на агент на промяната. Тук сте, за да започнете да живеете и да внедрите - в своя живот, в своето съществуване - нещо ново. И сте тук, за да го покажете на останалите по най-деликатния начин. Искане за смелост.

Светли души - души с визия за бъдещето - винаги са се раждали. Те са били горени на кладата и измъчвани от инквизицията. Поради тази причина в колективната родова памет е насаден страх към новите представи, носени от вас, които изключително силно ви влияе. В много отношения това е един от най-големите страхове, които трябва да преодолеете. Вашите виждания са били опасни за живота в миналото и инстинктът ви за самосъхранение се активира срещу тях.

Днес обаче ние имаме възможността да живеем в най-отворените и либерални общества, които може би някога са съществували. В миналото всяка мъдра жена, която лекува с билки и енергия, е била наричана вещица и е била изгаряна. Сега тя има рекламни плакати в магазина за здравословни храни и своя интернет страница. Ние живеем в различна ера, в различно време. Днес се радваме на невероятна свобода. Нашите ограничения и страхове се дължат повече на генетичната ни памет, отколкото на заобикалящата ни действителност. Това обаче не оспорва факта, че в някои отношения вие не пасвате на обкръжението си и сте различни от хората около вас. Въпреки че различното поведение може да доведе до отхвърляне, неразбиране, отрицание или дистанциране от страна на околните, то не създава опасност за живота. Можете да се справите с това.

Нещо повече - вашето предизвикателство и дълг е да изградите своите собствени виждания за света. Преди всичко трябва да развиете уважение към семената на Новото, които откривате в себе си. Вие носите много картини и образи на света. Сякаш душата ви е карта на пълните възможности, търсещи начин да се разлистят днес в човешкото съзнание. Вие предусещате новия начин за хармония с вътрешния си свят - нов начин на общуване с тялото си, с природата и материалните обекти. Вие виждате нови форми на връзка, на комуникация, на работа, кариера и правене на пари; нови разбирания за властта, нови форми на обществото. Стремите се към нова медицина, ново образование, нови форми на семейство, правителство и така нататък. И искам ясно да ви заявя: вие не сте мечтател, хвърчащ в небесата. Вие сте надарен с вътрешен свят, които е своеобразна карта на целия нов начин на живот.

Това сякаш е семенце, в чийто генетичен код е изписано какво цвете или дърво трябва да порасне. Тази карта във вашето подсъзнание е изключително реалистична. В някои отношения това е един от най-силните и могъщи двигатели в живота ви. За да разберете най-добре какво се опитвам да ви обясня, си представете, че трябва да се откажете от всичките си мечти и да заживеете консервативен, традиционен живот без никаква по-висша цел. Не можете!

Това е силата на новото, на визията, която ви зове. Вие сте човекът с прозрението. Послушайте виденията си и им се доверете. Дайте им простор сред чувствата и мислите си; дайте им поле в своите действия и взаимоотношения, и във всичко останало. По този начин вие издигате света на по-високо ниво! Построявате нови мисловни форми в полето на мислите, което обвива планетата. Създавате нови емоционални и енергийни вибрации и структури в рамките на енергийния свят около Земята. Открийте своя потенциал на строител. Вие, заедно с всички останали души индиго, строите новите честоти, парадигми и вътрешни състояния и по-късно тези енергии ще приемат външни форми и структури.

Чувство за истина

Друга област, която е от основно значение за вас, мога да нарека „интуитивно чувство за истината“. Вие притежавате усещане за нещата в дълбочина. Например един човек може да се усмихва, да се държи мило, но вие знаете, че това е само маска, а всъщност е разкъсан от вътрешна болка. Или някой се държи щедро, но вие да почувствате, че вътрешно е манипулатор или

измамник. Това „усещане за истината“ е дълбоко вкоренено у вас. Вие обичате истината. За вас тя сякаш издава ясен и чист звук, който можете да усетите в тялото си и който кара духът ви да ликува. Предизвикателството, което срещаме, е, че живеем в свят на отрицание и лъжа. Живеем в общество, основано на външния вид, а не на истината. Ние сме възпитавани като деца да се държим по определен начин и да си даваме определен вид. В резултат много от нас потискат истинските си чувства. Може да се чувстваме неловко, но за да избегнем излишното напрежение, се налага да приемем ситуацията с усмивка и да бъдем учтиви.

Една от най-големите вреди тук е, че много от нас прекъсват, поне на съзнателно ниво, свързаността си с чувството за истина. Може би сме в плен на убеждението, че трябва да се сърдим по определен начин - защото така трябва или защото така са ни учили. Или си затваряме очите. Забелязваме доброто в другите хора, но нашите филтри ни пречат да видим деструктивните черти в същата тази личност и в резултат се оказваме наранени.

Не искаме да видим нещата, които не са ни удобни. И това е нашето предизвикателство: да прозрем, че има и светлина, и мрак. Човешките същества носят в себе си широк спектър от енергии, простиращи се от някои много светли и прекрасни духовни измерения до някои особено тъмни и плашещи енергии. Повечето от нас са се научили да не забелязват мрака, но той е там и ни влияе. Изисква се кураж да отворите своето трето око, за да прозрете истината. И това включва и истината за самите вас.

Ние не желаем да видим мрака в себе си. Много от нас се плашат да видят и светлината в себе си, защото се страхуват, че тя може да стане забележима. Страхуваме се да признаем своя интелект, сила, въображение, любовта и духовността си.

Да видите истината е прекрасно. Ако намерите проблем и го погледнете право в очите, тогава ще знаете, че проблемът съществува и ще можете да направите усилие за решаването му. Ако отричате проблема, вие само го скривате под килимчето, където той се разраства и създава още проблеми.

Същото е вярно и в обратния случай. Ако обърнете внимание на истината, вие се откривате за нещо истинско във вас и в останалите хора. В определен смисъл истината се отъждествява с интимността, защото ако вие разкриете своята истина, а човекът срещу вас - своята, тогава се срещат вътрешните светове. В противен случай биха се срещнали маските, покриващи лицата ни. А как може да има близост между маски? Това е все едно двама рицари от средновековието, облечени в доспехи, да се опитват да се прегърнат. Колко близки може да се почувствате, ако сте зад стена от броня?

И така, като души индиго вие навлизате в ново измерение на взаимодействие, основано на искреност, на истинско общуване и на произтичащата от него близост. За да бъдете истински, трябва да свалите преградите и маските и да позволите на хората да ви видят по-уязвими. Така че истината, искреността, близостта и уязвимостта са взаимно свързани. Вие търсите тази форма на общуване и нищо друго няма да ви удовлетвори.

Необходимост от развитие

Вашето чувство за истина е свързано с една от най-съкровените потребности и стремежи на душата индиго: желание и призив за развитие. Вие сте благословени и прокълнати с непрестанното чувство на неудовлетворение от себе си и света наоколо. Част от вас във всеки един момент усеща, че можете да бъдете нещо повече - по-обичащи, по-чувствителни, по-силни, повече и повече по хиляди различни начини. И това е вярно. Душата ви ви призовава да бъдете нещо повече, дърпа ви да бъдете нещо повече. По толкова много начини вие непрекъснато работите върху себе си, предизвиквате се и се подтиквате да израснете.

Описваме го като благословия и проклятие едновременно, защото, от една страна, благодарение на този тласък вие ставате нещо повече. В този процес вие се раждате, давате живот на цяло ново човечество. Така че вашето призвание и стремеж към израстване е в много отношения най-великият принос, който можете да дадете за формирането на Новото човечество.

Но проклятието е, че често няма да сте доволни от себе си. Съществуват две прекрасни вътрешни субличности във вас - Критикът и Перфекционистът, които набират сила и ви наказват, ако не сте идеални. И тогава те призовават трета вътрешна личност - Наставника, който безпощадно ви кара да бъдете нещо повече. В старото общество силата на Наставника бе насочена към постиженията в материалния свят, в постигането на външен успех. За душата индиго той е свързан с

духовния растеж. Може да не се интересувате толкова от постигането на голям външен успех и спечелването на милиони (дори и да нямате нищо против, ако можете, тъй като за много от нас нашето вътрешно израстване е тясно свързано и с материалното ни благополучие), а вместо това се вълнувате от по-изразена идентичност. Вие копнеете да отворите по-широко сърцето си, да се потопите в своите енергии, да сте по-полезни на истината, да бъдете по-свързани и т.н.

Така че задачата ви е да се научите на прекрасното изкуство, което в Дзен наричат „У-Уей“: изкуството да правите нещо, без да го правите; да работите, без да работите; да сте потопени в енергията си и същевременно напълно отпуснати. Това означава да прозрете, че бъдещето е прекрасно, и да се опитате да построите един нов свят, влагайки 100% от енергията си, но в същото време да не се привързвате към него и да приемете настоящия момент. Ние се учим да приемаме и да се радваме на света с всичките му ограничения и недостатъци, дори докато работим над промяната му.

Въпроси и отговори

Въпрос: Живея със страха да не свърша като Джон Кенеди и се чудя дали си е само мой страх, или е някакъв колективен страх, който всички изпитват?

Отговор: Нашето колективно подсъзнание носи дълбоко насаден страх от преследване. Не е безопасно да сте твърде напредничав, твърде умен, твърде искрен. Вгледайте се в историята и вижте какво се е случило с редица велики хора, казвали истината: Исус, Сократ, Махатма Ганди, Мартин Лутър Кинг и много други. Страхът ви е съвсем основателен.

Въпреки че и до днес имаме причини да се страхуваме, положението се е подобрило значително в сравнение с всеки друг момент в историята. Така че тези страхове не са съвсем в съзвучие със съвременната ни действителност, а са повече сенки от миналото. Те се предават чрез колективното несъзнавано, а вероятно и чрез генетичните спомени или тези от миналите ни животи. Страховете се дължат и на вътрешните ни опасения, че поради нашата различност ще бъдем осъдени от своята група.

Това, което виждам лично при вас е, че не пребивавате напълно в настоящето. Сякаш се реете над себе си и краката ви не са здраво стъпили на земята. Това може да е резултат от дълбоки наследствени страхове. Когато имаме подобни притеснения, обикновено не искаме да се интегрираме напълно с телата си. Също така виждам, че сте доста емоционална личност и стремежът да казвате истината и да живеете живота си е много силен. Този страх от гонение обаче ви възпира да действате, да живеете и да се самоизразите докрай. Важна стъпка е да преодолеете тези страхове, да се обедините с тялото и да заживеете пълноценно.

Въпрос: Страхувам се да поемам лична отговорност и да имам власт, за да не направя грешки.

Отговор: Душата може да се прероди с чувство за мисия да бъде носител на промяната в общество на преход. Усещането ми за вас е, че това не е първият път, когато се раждате в момент на колективни промени. Онези времена са били доста по-тежки. Човечеството не е било така еволюирало както сега. Силите на инстинктите са били по-сурови. Така много светли души, които са се родили в по-трудно време на по-груби общества, биват пленени в техните норми. Те използват своята власт, агресия и интелект по начини, които не са свързани нито с любовта, нито с хармонията. Почти всеки воин на светлината, съществувал на тази планета, е злоупотребявал с властта си и е страдал от това. Силите във вас са били толкова сурови и могъщи, че са ви превземали, дори и когато останалите аспекти на съзнанието ви са страдали от това.

Мисля, че част от урока ни на воини на светлината е да се научим да проявяваме разбиране, прошка и състрадание към нашите несъвършенства, а след това да съберем смелостта да скочим отново и да се опитаме да направим най-доброто, на което сме способни, знаейки, че ще направим още грешки. Намираш се сред себеподобни - има само несъвършени воини на светлината на тази планета. Като души индиго, навлезли в Новата ера, ние имаме достъп до повече вътрешна сила, отколкото когато и да е било преди. Това се дължи на нашето съзнание, на технологиите и знанието. Много от нас предпочитат да възприемат новата ера като ера на любовта, светлината и празненството. Но аз искам да допълня, че тя е и ера на силата. Наша задача е да използваме тази сила съзидателно, с любов и интелект, а не да стоим настрана от нея. Ние сме силни хора и еволюирайки ставаме все по-силни. Гледам на духовното израстване като на възможност за боравене с по-високи нива на енергия и сила и използването им с повече любов и разум.

Въпрос: Имам чувството, че и днес много воини на светлината злоупотребяват със силата си,

дори когато имат добри подбуди. Ще ми се да го обсъдим и да говорим за това по-прямо.

Отговор: Ние като човешки същества никога не сме разглеждали връзката между силата и честността. Ако се вгледаме в политическата ситуация по света днес, тя в общи линии е борба на самци в надпревара кой ще се възкачи на върха. Дори в тъй нареченото ни просветено съвремие колко са политиците, за които можем да кажем, че истински уважаваме и почитаме? Силите на Аза, доминирането и властта все още не само обвиват човешкото същество, но и са пуснали дълбоки корени в него. И тези същите сили, които виждаме на политическата сцена, действат и в духовния свят: егото, доминирането, надпреварата, сравняването и т.н. Погледнете историята на църквата и там ще откриете същите непрестанни битки за власт.

И защо си мислим, че сме надраснали всичко това, само защото сме носители на някакви нови енергии? Не сме. Всички ние имаме доста да учим за властта. И това ще бъде едно от предизвикателствата ни по пътя към по-дълбоките нива на искреност и истина: да започнем да се вгледаме в проблемите на нашата власт и да ги преодоляваме.

Въпрос: Говорите за истина, но някак не го разбирам. Какво по-точно е истината?

Отговор: Да кажем просто, че истината в настоящия момент е вътрешно чувство за това какво всъщност виждаш и усещаш в дадена ситуация. Това не я прави абсолютната истина или дори не значи, че усещането е правилно. Ние наричаме това „вслушване в себе си“. То е като да обърнеш ухото си навътре и да чуеш какво ти казва вътрешният ти глас, какво мисли и чувства той. Ще започнеш да разпознаваш различните нива на реакция и чувства. Например ако някой ви попита: „Искаш ли да направиш това?“ част от теб ще каже: „О, да! Това е съвсем в реда на нещата.“ Но като се замислите по-задълбочено, започвате да усещате едно чувство на дискомфорт в корема си. После вниквате още по-дълбоко и ви става ясно, че това далеч не е приемливо за вас. Не сте искали да го кажете, но сте го направили, за да не се злепоставите или да не нараните другия. Така че, слушайки себе си, вие прониквате в по-дълбоките слоеве на своите чувства и разбирания, които може да са или да не са ви особено приятни.

Приемането на истината по този начин предполага и по-различен начин на общуване. Вместо да казваме: „Истината е...“ (което започва да звучи като Висшата истина, дадена ни от Всевишния), ние казваме: „Моята истина според това, което знам в момента, е...“

Въпрос: Мога да се помоля във всяка ситуация „Боже, отведи ме до истината“ и винаги получавам ясен отговор.

Отговор: Прекрасно е, че имате такава директна връзка с трансцендентното и че получавате толкова ясни отговори. Това е нещо, което трябва да цените и на което можете да се упоавате. В същото време искам да ви предупредя. Бих поставил под съмнение убеждението си, че всичко, което чувам, е Божие слово, директно насочено към мен. Когато вникнете в тази ваша „истина“, тя може да се промени и да еволюира. В природата на човешкия ум е да иска да работи с абсолютни величини, а няма нищо по-абсолютно от чувството, че „Бог ми каза това, това е ИСТИНАТА и друга истина няма.“ Лесно е да се подлъжем. И специално при вас една от опасностите, за които ви предупреждавам, е заблудата, че „това, което току-що чух, е Бог или моето висше Аз, моят водач, някакъв вътрешен повелител, който говори абсолютната и неоспорима истина.“ Може и да е. Цени прозренията и това, което чуваш. Но в същото време бъдете внимателен и отсявайте.

Въпрос: Изпитвам големи затруднения в това да изрека своята истина. Усещам, че в мен има толкова много, което трябва да изразя и което мога да отдам на света, че имам таланти, че ме бива в много неща, но ми е наистина трудно да ги проявявам.

Отговор: Забелязвам две неща. Първото е страх да излезете и да се откритите, защото в момента, в който го направите, най-лесно можете да бъдете повален. Този страх ни е почти вроден: „Не изпъквай прекалено много“, „Не бъди различен“, „Не бъди твърде видим“, „Не бъди по-добър“, защото е опасно. Другият страх е резултат от серия културни вярвания: че сме грешни, че не трябва да бъдем егоисти, че трябва да сме скромни - сякаш в Божиите очи е лошо да кажем: „Аз съм велик.“ Страх ни е, че ще бъдем наказани. И ни е нужен много кураж, за да се преборим и с двата вида страх и да бъдем свободни.

Въпрос: Да, и в същото време усещам силен порив в мен - понякога не успявам да го сдържам, силен тласък да започна и да върша нещата, за които съм предопределен. Понякога се чудя защо старото ме възпира. Новото не идва достатъчно бързо за мен. Искам да се отърва от тази стара дреха, която твърде дълго мъкна върху себе си.

Отговор: Когато бях на 19 години, се обучавах за терапевт в Аризона заедно с мъж на около 50 години. Той беше много уважаван лектор, терапевт и духовен лидер на общност. Една вечер разговаряхме в ресторант. По време на разговора той каза нещо съвсем вярно във връзка с въпрос, за който говорехме: „Аз съм водещ терапевт.“ Спомням си реакцията ми - някак си се свих на стола си и си казах: „Ама че си четка егото!“ И после се замислих за реакцията си и осъзнах, че той наистина беше водещ терапевт, всъщност беше превъзходен терапевт и беше обществено признат като такъв. Не беше казал тези думи, за да погъделичка егото си, а просто като факт в разговора. Осъзнах, че той в основни линии казваше самата истина и се чувстваше комфортно с нея. Това беше първият път, в който виждах човек да се познава толкова добре и да се чувства добре в кожата си. Той ми даде пример, по който да се вода.

Въпрос: Виждам колко нормално е за децата ми да казват своята истина и това ме кара да се чувствам неуверен как трябва да ги възпитавам и отглеждам. Някак всичко, което мога да им дам, е любов и да им позволя да пораснат. Изглежда, сякаш те вече знаят много повече от възрастните. Мисля, че и учителите им се притесняват. Класът е от тридесет ученици и всяко едно дете казва спокойно какво мисли. Учителите много се стряскат. Трудно им е да работят с тях.

Отговор: Имам усещането, че децата са наясно с истината, а ние, родителите им, сме тези, които с наставленията си ги отделяме от нея. Познавам ви като родител: проявявате търпение да изслушвате децата си и внимание да не ги ограничавате или да им налагате своята система от вярвания. Това не означава, че сте безпогрешен или че никога не сте ги ограничавали. Но когато го сторите, го осъзнавате и полагате усилия да поправите грешката си.

Една от причините за безпокойството ви вероятно е, че вие сте душа индиго с деца индиго. Децата ви са щастливци, защото получават благоприятна среда, в която са разбирани и подкрепяни. Сещам се за книгата на Халил Джубран „Пророкът“, където той говори за децата:

Вашиите деца не са ваши чада.

Те са синове и дъщери на копнежа на живота за живот.

Идват чрез вас, но не са от вас.

И макар да живеят с вас, не ви принадлежат.

Можете да им отдадете любовта си, но не и мислите си, защото те имат свои мисли.

Можете да дадете подслон на телата им, но не и на душите им, защото душите им обитават къщата на бъдното, в която не можете да влезете дори насън. Можете да се стремите към тях, но не се мъчете да ги направите като себе си, защото животът не се връща назад, нито помни вчера.

За да изживеете това, за което той говори, се иска доста зрялост като родител или учител: да оставите децата да бъдат себе си; да им дадете това, от което имат нужда; да избегнете капана на желанието да ги поставите в рамки и да ги оставите да търсят пътя си.

Когато говорехте за училище, ми напомнихте за нещо. Не се сещам за точните цифри, но около 8 милиона деца в Германия приемат лекарството риталин, за да се справят със състоянието, наречено дефицит на вниманието. Много от тези умни и енергични деца не се държат добре според установените норми. Те имат връзка със своята дълбока същност и истина и следват тази връзка. Но в училищата моделът е все още старият. Тези деца плашат учителите си. Учителите реагират, опитвайки се да накарат учениците да замълчат, да ги поставят в калъп като ги тъпчат с лекарства. Така че училищната система е изправена пред огромно предизвикателство: вместо да се опитва да приспособи тези деца към училището, училището да се приспособи към тях. Училищата трябва да разработят ново образование за тези нов тип души.

Четвърта глава

Природата на душите индиго, II част:

чувствителност, холистична мисъл, сърдечност и нова духовност

Чувствителност

Повишената чувствителност означава, че достигате до по-дълбоко емоционално и енергийно ниво. Усещате емоционалните потоци и настроения - своите и на околните. На енергийно ниво можете да усещате фините вибрации на хората или на местата, където сте, включително на природата, машините, животните и т.н. В състояние сте да достигнете до „нюансите“ на случващото

се (ако човек е тъжен, щастлив, съкрушен - подобен род неща). Тази дарба ви позволява да постигате по-дълбока близост с хората.

В същото време подобна дарба носи и своите предизвикателства. Мнозинството от хората не са наясно със собствените си енергийни състояния. Например нещо се случва по време на общуване и ваш събеседник е наранен. Питате го дали е добре, а той казва, че всичко е наред и няма проблем. Вие обаче усещате, че човекът е обиден, държи се отбранително и че нещо се е променило в него, защото улавяте тези енергийни настроения доста точно. Повечето хора не ги усещат или ги отричат. Това ви кара да се чувствате странно при общуване, защото искате да се придържате към истината и действителната ситуация. Нормалното общуване се основава на ролите и маските, които скриват истината, вместо да я разкриват. Резултатът е, че много души индиго спират да вярват на вътрешния си глас. Вместо да кажете: „Добре, виждам, че този човек е наранен, дори и да го отрича“, вие решавате: „Сигурно си въобразявам.“ Нищо чудно да не се доверявате на себе си и на своя усет. Това ви прави несигурни. Искате да реагирате на онова, което чувствате дълбоко в себе си, но ситуацията ви принуждава да реагирате според онова, което е на повърхността. Кое не е истина, а роля.

Така че вие често сте малко несигурни в живота и мислите, че нещо не е наред с вас. Всъщност има нещо, което си е съвсем наред с вас, но то просто не среща подкрепа. В известен смисъл това е ключов урок за вас - да се научите да се доверявате на усещанията си. Това не е лесно. Светът на енергиите е огромен и непредсказуем, пълен с различни видове сили, много повече от онези, за които обикновено говорим. За да ви дам пример, ескимосите в Аляска разполагат с около 26 различни думи за сняг: сух сняг, мокър сняг, тежък сняг, лек сняг... Техният език е развил множество нюанси, за да описва снега.

Езиците, на които говорим, все още не отразяват нюансите на енергиите. Нека се замислим за употребата на думата „любов“. Когато някой казва „Обичам те!“ това може да значи много неща. Възможно е човекът да иска да ви закриля или да има нужда от вас. А когато някой каже „Обичам новата си кола“? Съществуват толкова много нюанси на любовта. По принцип ние трудно достигаме до тези нюанси на чувствата, а дори да го направим, не можем да ги вербализираме. Ето защо предизвикателството пред нас е да се доверяваме на чувствителността си, да вярваме на себе си и да се научим да познаваме тези усещания. Под „познаваме“ се разбира да оставим тези фини чувства да навлязат в ума, в съзнанието, в третото ни око, за да можем да кажем: „Изпитвам ето това точно определено състояние“.

Откриването за тази чувствителност е свързана с развитието на горното листенце на третото око. По-рано говорихме за двата компонента на третото око: горното и долното листо. Долното е аналитичният, рационалният ум. Горното е интуитивният ум. То има прозрения за нещата и улавя потоците от различни видове енергии. Чрез горното листенце на третото око ние достигаме до разбирането, че съществува един вътрешен свят, който се намира зад познатия ни външен свят.

Нека навлезем в една друга тема, която засегнахме по-рано: умението за самонаблюдение. Една от основните задачи и нашето развитие е да отворим по-широко третото си око - и особено да развием способността да се вглеждаме повече в себе си. Обикновено, ако попитате някого „Как се чувстваш?“ той ще отвърне „Добре“ и човекът наистина възприема ситуацията по този начин. И все пак като външен наблюдател вие разбирате, че това не е всичко. Като че ли човекът не притежава умението да обърне погледа си навътре и да се вгледа по-дълбоко в себе си.

Способността за самопознание и самоосъзнаване се развива бързо у все по-голям брой хора с навлизането на енергиите на Водолея. Тя ни носи куп нови предизвикателства, изискващи обучение и разбиране, за да подходим правилно към тях. Едно от предизвикателствата е, че с отварянето на третото око ще бъдете подложени на огромно разнообразие от видове и количество енергии. Много хора страдат от състояние, което можем да наречем свръхзаряд от енергийни и емоционални впечатления. Получавате толкова много от тях, че не можете да го понесете. Например заобиколени сте от повече хора и започвате да се чувствате претоварени, объркани и изтощени. Това може да се дължи на множеството действащи енергии. Важен етап в процеса на самоосъзнаването е да се научите да разбирате множеството сили, действащи във вас и около вас, и да започнете да ги разграничавате. В по-високите нива на това обучение се подготвяте съзнателно да управлявате и да контролирате различните енергии.

Холистична мисъл

Друго качество, което се развива с отварянето на горното листенце на третото око, е различен начин на мислене. Поради липса на по-точно определение можем да го наречем холистична мисъл. Тя обхваща взаимовръзките между обектите и техните взаимодействия. Добър пример за холистична мисъл днес е зеленото движение. Неговите последователи са наясно с връзката между човешкия живот с този на растенията, въздуха и океаните - как всичко е свързано и си взаимодейства.

Антиподът на холистичната мисъл се проявява при егоистите, които са поставили себе си в центъра на света - те унищожават дъждовните гори в името на краткосрочна печалба и лични облаги. Разбира се, винаги има изключения, но като цяло подобни хора са късогледни. Те виждат само онова, непосредствено пред тях, и не са в състояние да обхванат по-голямата картина.

Изключително много хора днес отварят третото си око и започват да виждат по-ясно взаимовръзките в света около тях. Те разбират как „аз“ съм повлиян от всичко около мен и как „аз“ влияя на всичко около мен. Това създава нов тип идентичност. Например осъзнатият човек започва да мисли така: „Аз съм част от Земята и живота на Земята. Не е много вероятно да съм отделна единица, след като съм толкова взаимосвързан с живота на планетата. Къде свършвам аз и откъде започва Земята?“

Този тип мислене води до много промени по света, след като веднъж вече сме осъзнали, че не можем просто да стоим, докато някой някъде вреди на планетата. Вие може да не сте пряко засегнати от глада в Африка, но той оказва влияние върху всички ни, защото внася промени в емоционалното поле на Земята. Този вид самосъзнание ни кара да се грижим за планетата в един по-широк смисъл повече, отколкото когато и да било преди. Ще се осмелим дори да кажем, че един от най-големите приноси на индиго съзнанието е схващането, че планетата е една жива, взаимосвързана система.

Ако се замислите, тази идея се разпространи едва през последните 50 години. Върнете се един или два века назад и ще видите как нациите са съществували изолирани в собствените си граници. Връзките между тях били трудни и ограничени по път или с кораб. Обменът също бил минимален. Едва преди 150-200 години сме изградили железниците, после сме създали автомобилите, довели от своя страна до появата на огромна по размери пътна мрежа. Появиха се парните кораби, които бързо преплуваха океаните, после и въздушният транспорт, а след тях идват телеграфът, телефонът, радиото и телевизията; а сега и сателитните и компютърните комуникационни мрежи.

За много кратко време сме изградили всички тези нови форми на връзки. Тези външни форми кореспондират с отварянето на съзнанието вътре в нас. Ние мислим по-глобално, на планетарно ниво, даваме си сметка за връзката между нещата и разбираме, че всичко около нас ни влияе и ние влияем на всичко около нас.

Холистичното чувство ще продължава да се развива. Съществуват зони в мисленето ни, които са все още са прекалено лични: „Това е моят живот, моят проблем, моите си работи.“ Постепенно ще започнете да осъзнавате, че това, което става във вас, дава отражение навсякъде. Например толкова много хора в наши дни срещат проблеми с връзките си поради промяната в старите роли на мъжа и жената. Но повечето от нас не виждат, че проблемът, „които имаме във връзката си“ е част от глобална промяна на съзнанието. Човек си мисли, че грешката е в него или в партньора му, а всъщност неразбирането е резултат от играта на много по-големи сили. Енергийните центрове в хората еволюират като част от колективната промяна в съзнанието и това изменя нашите идентичности, роли, връзки и т.н. Начините, по които сме свикнали да бъдем обвързани, трябва да се променят. Начините, по които определяме индивидуалността си във връзките, ще се променят. Начините, по които общуваме, се трансформират.

Т.нар. „проблем“ е част от мощно движение на еволюционни енергии, които променят милиони хора. Представете си следното: ако в пълна вана раздвижите ръката си напред-назад, водата също ще започне да се плацика напред-назад. Представете си слоевете, обграждащи планетата, като енергийна сила, и ще видите енергийни вълни, които се движат. Те се състоят от умствени и емоционални енергии. Това ви осигурява холистичното възприятие: започвате да възприемате планетата като един огромен, пулсиращ, движещ се организъм от емоция, мисъл и енергийни канали. И като видите това, ще осъзнаете, че то засяга и вас, и то в невероятно голяма степен.

Осъзнаването се движи в две посоки. Откривайки връзката си с цялото и въздействията, които

то оказва върху вас, вие ще осъзнаете, че имате много по-голямо влияние върху цялото, отколкото сте предполагали. Защото промените, случващи се във вас, създават вълни навън. Колкото повече заряд съдържате, толкова по-големи вълни създава енергията ви. Една от последиците от пробуждането на чувството за цялостност е овластяването на индивида.

Сърдечност

Отварянето на личността за холистичната мисъл се случва не само чрез отваряне на третото око, но и чрез сърдечната чакра. Озъзнаването, което се пробужда чрез сърдечната чакра, съдържа дълбоко уважение към живота. Например, ако някой ви каже: „Иди и нарани това растение“, вие вероятно няма да го направите. Подобно деяние би ви наранило, защото част от вас усеща как вие сте свързани с растението. То е като да посегнете на самите себе си. Тези чувства идват от отварянето на сърдечната чакра. Цели култури например тази на индианците, както и отделни личности във всяко общество са били носители на съзнанието на сърцето. Но за повечето хора способността да видят по-голямата картина е относително неразвита или латентна. Третата чакра - тази на слънчевия сплит, е по-активната.

Долната част на третата чакра е свързана с властта, действието, агресията, себичността и егото. В съзнанието, контролирано от третата чакра, личните облаги са от значение - чуждото благоденствие е важно само когато е в наша полза. От еволюционна гледна точка третата чакра е необходима стъпка в развитието. Сега отминаваме тази фаза. Оценяването на правото на съществуване на всички живи същества е отражение от бързо разрастващото се съзнание на сърцето. Когато имаме съзнание на сърцето, не може да нараняваме други хора, животни, растения - тяхната болка е и наша. Ето защо сърдечната чакра се нарича чакра на единството. Чрез сърцето се постига фундаментално единство. Вече не сме отделени.

Оценяването и почитането на живота на колективно ниво е все още относително нова идея. В природата на еволюцията е, когато някоя нова дарба се появи, тя да не намира отражение в груповата психика. Поради това отварянето на сърдечния център ни носи определени предизвикателства и затруднения. Много индиго души са се поляризирани в сърдечната чакра, но в този процес са „изключили“, така да се каже, слънчевия сплит. Това означава, че сте станали нежни, но сте изгубили потенциала на силата си. Можете много по-лесно да попаднете под властта на други хора или да се откажете от властта си. Или пък няма да ви е така лесно да отстоявате желанията си.

Друг проблем е, че силата понякога трябва да бъде унищожителна, за да може да се появи нещо съзидателно. Така че важен урок за много души индиго е да съчетаят силата със сърцето си: да бъдат любвеобилни и силни хора, едновременно нежни и издържливи.

В духовната работа ние използваме три думи по специален начин: симпатия, съпричастност и състрадание. Нека дадем пример, за да поясним всяка от тях. Представете си човек, който е наранен поради своята склонност да изпада в зависимост. Той има изключителна нужда от вниманието на някого и настойчиво се сближава с него. Партньорът му обаче се чувства задушен и го отблъсква. Тогава човекът се чувства отхвърлен и обвинява другия, че не го обича.

Да проявиш симпатия към този човек би било да ти стане тъжно за него или дори да го съжалиш. Думи на симпатия са: „О, колко тъжно, че са те изоставили.“

Съпричастието означава, че ако те боли, аз също чувствам болката ти и отвърщам на нея. Не просто да те съжалявам от разстояние, а да чувствам с теб. Съпричастието ще каже следното: „Знам как се чувстваш.“

Състраданието е едно ниво на разбиране над съпричастието. Думи на състрадание са: „Разбирам те, знам, че си наранен. Не ми е лесно да ти го кажа и може да не ти е приятно да го чуеш, но ти падаш в един и същ капан отново и отново. Раздаваш се за хората, очакваш от тях да бъдат всичко за теб и тогава откриваш, че не са. Според мен, докато не се замислиш, ще останеш в това положение и винаги ще бъдеш нараняван.“

Състраданието носи любов и разбиране към скрития проблем. То помага на хората да разберат проблемите си и да израснат. Състраданието е свързано с истината. То може да причини повече болка за момента, тъй като е болезнено да потърсиш корените на проблема. Въпреки това само така можем да го превъзмогнем. Състраданието понякога изисква да причиним болка в процеса на изграждане на целостта.

Трябва да поемем риска, че думите ни могат да наранят другия. Но истината, изречена с

любов, създава болката, която лекува. Болката идва от отварянето на скрита рана. Боли, защото маската на ролята, която не е част от същността ни, е била разкъсана. Помислете над следното: да оставите човек в плен на илюзиите му, ще го нарани повече в дългосрочен план, защото той няма да може да израства, докато е скрит зад стени и маски. Този човек може да прекара огромна част от живота си, като тръгва по все един и същ път към болката. Има една прекрасна мъдрост на Буда, свързана с това: „Лъжата е сладка в началото, но горчива в края. Истината е горчива в началото, но е сладка накрая.“

И така, когато казваме, че се научавате да съчетавате силата и сърцето, вие разбирате как да използвате енергиите на слънчевия сплит в общуването си с хората по директен начин, който отстоя-иа вашите принципи и стремежи с любов, подкрепа и нежност.

Човечеството дълго време е придавало особено значение па третата чакра. Сега енергиите се прехвърлят към чакрата на нежността, намираща се в сърцето. И това е крайно необходимо. Вие сте носители на тази нежност, но не сте в равновесие със себе си, защото нямате нужната сила, с която трябва да я комбинирате, за да изградите успешен живот. Трябва да бъдете по-директни, понякога дори да се противопоставяте. Необходимо е по-често да казвате истината и да отстоявате думите си. Трябва да имате куража да се борите за нещата, в които вярвате. Ние сте се концентрирали върху сърцето си и това е прекрасно, но сте изгубили някои от качествата на силата, идваща от слънчевия сплит. Третата и четвъртата чакра трябва да се слейт. Човечността и чувствителността трябва да се обединят с вашата сила. Заедно те създават динамичен живот, изпълнен със сила и действия, благодарение на които вашите ценности ще намерят проявление във всекидневието ви.

Новата духовност

Това отваряне на сърцето в съчетание с коронната чакра се отразява на вашата духовност. Вие усещате духовните възможности на живота и копнеете за тях. В същото време вашата бунтарска индиго природа не желае да бъде контролирана, ограничавана от рамки или наставлявана как да мисли. Тази част у вас се бунтува срещу традиционните религиозни рамки. Знаете поговорката: „Покрай сухото гори и мокрото.“ Много от нас в бунта си срещу ограничените религиозни структури сме отхвърлили и своята духовност. Хармонията с духовната ни природа е важна и неделима част от процеса на личностно развитие. Вашата духовна жажда е огромна и е важно да намерите пътища за нейното утоляване.

В известен смисъл за вас духовността е нещо, което може да бъде пътешествие на личността. Тя е вглеждане и вслушване в самите вас. Тя е експеримент със самите вас. Научавате се да отваряте вратите на духовността чрез себепознанието и самоусъвършенстването, вместо да следвате някакъв предначертан път. Духовността в миналото се е основавала на емоции и догми. В много случаи е отреждала да оставите интелекта настрана: учи ви да вярвате, а не да питате; да следвате, а не да търсите своя собствен път. Но ние вече не сме нейни последователи. Не искаме повече да вярваме на нещо само защото някой ни е казал, че трябва; искаме да разбираме, да обмисляме, искаме информация и правото да вземаме решенията, които ни касаят. Това е гигантска стъпка - ние ставаме интелигентни хора; ние съзряваме.

И пак напомняме, че еволюцията рядко е в равновесие. В този процес сме започнали твърде много да се ръководим от разума си. Много от нас са оставили настрана своите емоции, чувства, влечения към мистицизма и способността да се отдават изцяло на нещо. В много отношение мисленето ни е станало рационално, научно и критично, но сме престанали да се захласваме, изгубили сме досег с мистичното и със Зорба, който живее живота си с удоволствие и страст. Сега се учим да откриваме форма на духовността, която да обхваща в себе си противоположностите - чувствата и интелигентността, интуицията и интелекта, логиката и мистицизма, трансценденталното и светското.

Ние възприемаме цяла една нова форма на духовност и в известен смисъл сме нейни пионери. Ние сме нови човешки същества с нови, повишени възможности на енергийните им системи - с нови пробудени области на мозъка и психиката, нови емоции, нови мисли и нови начини, по които протичат енергиите. Нашият подход към личностното ни развитие и духовност трябва да отразява промените, които се случват в нас. Нашата духовност е изключително мощен копнеж. Трябва да се научим да я разбираме, да я изживеем, да ѝ придадем форма, за да разцъфти. Този тип духовност трябва да обхваща новите качества - чувствителност, холистична мисъл, взаимосвързаност и сила на любовта. Това ще създаде нов подход към духа - нова духовност.

Въпроси и отговори

Въпрос: Кабир, от думите ви по-рано разбрах как аз самият проявявам зависимост във взаимоотношенията и болката, която произтича от това. Как да се справя? Копнежът да имам жена до себе си е много естествен - означава ли това, че просто трябва да се откажа от него?

Отговор: Проблемът е, че когато се отваря сърдечният ви център, същото става и с чакрата, намираща се в корема, защото двата центъра са свързани. В центъра в корема се намират нашите потребности от близост, принадлежност и сигурност. Тези потребности са естествени и нормални и трябва да бъдат удовлетворявани. За съжаление обаче повечето от нас не са имали идеално детство, а нуждата от сигурност и близост се корени именно в детството. Ето защо тези потребности не са били удовлетворени и са станали част от комплекса, наречен „нараненото дете вътре в мен“.

Когато вие, вече като зрял човек, бъдете привлечен от жена, това се осъществява от чакрата на сърцето. В същото време обаче се активира и сакралната чакра (в корема) и се събужда нараненото дете със своите неудовлетворени потребности. Вместо да бъдете мъж, който подхожда към жената с открито сърце, вие се превръщате в дете, което се нуждае от нея. Това отключва болка на няколко нива: от неудовлетворените потребности, от събудените минали преживявания и от осъзнаването на онази част от теб, която е зрял човек и наблюдава състоянието на несигурност. Вие губите самоуважението си и се срамувате от себе си.

Проблемът, пред който голяма част от нас, мъжете, са изправени, е как да се справим с незадоволените емоционални потребности от детството си? Истината е, че у всеки живее по едно нуждаещо се и наранено дете. Как да се погрижим за него по най-грижовния начин, запазвайки достойнството, самоуважението и силата си?

Подобна задача изисква сериозна работа върху духовното развитие. И макар че може да бъде свършена, докато сме сами или във връзка, е най-добре това да бъде направено под наблюдението на обучен терапевт. Все пак аз бих могъл тук да опиша процеса в общи линии.

Той включва работа върху втората (коремната), третата (слънчевия сплит) и четвъртата (сърдечната) чакра. Трябва да развием третата чакра - нашата сила и самоувереност - по начин, който да е в хармония със сърцето ни и едновременно с това да обгръща и детето в нас, и потребностите ни, без да позволяваме да ни обсебват. Добре е за начало да дадете на детето в себе си пространство, като започнете да говорите за тези чувства. Това ще ви доведе до ново ниво на уязвимост и честност. Така ще отключите процеса на разделение и вътрешна деидентификация: ще бъдете възрастен човек, достигнал до равнище на дисоциираност и зрялост, който може да говори за своите потребности и за уязвимото дете в себе си.

Самосъзнанието на възрастен е аспект на третата и шестата чакра. Започвате да изпитвате самоувереност и се чувствате здраво стъпили на земята. Сега, вместо да пренебрегвате емоционалните си потребности, ще можете да се погрижите за тях по един по-добър начин. Ставате родител на своето собствено вътрешно дете. Когато това стане, силата на тези потребности отслабва. Така осигурявате пространство за среща между зрялата личност във вас и тази в партньорката ви. Това позволява създаването на една по-здравословна връзка между двама самостоятелни зрели хора - връзка, основана на свобода и независимост и в същото време - на дълбока близост и общуване.

С нарастването на силата на третата чакра и отключването на индивидуалния потенциал, енергията вече може да се движи свободно от третата чакра към сърцето. Откривате силата и куража да обичате истински.

Съществува масова заблуда, че любовта е естествено състояние за нас и че сърцето ни просто „се отваря“ към човека, когото обичаме. За мнозинството от нас, особено за мъжете, макар и да обичаме, нашето сърце остава зад защитна стена. Необходима ни е силата на слънчевия сплит, за да ни даде кураж да се разкрием и да станем уязвими. Способността да изпитваме дълбока любов е пряко отражение на сливането на енергията на слънчевия сплит с тази на чакрата на сърцето.

Оттук произтича и проблемът за много души индиго - те не искат да използват сила. Видели сме толкова много мрак, свързан с нея - злоупотреби с власт, егоизъм, себичност, - и искаме да бъдем нежни, любящи и мили. Този дисбаланс обаче създава проблемите, изброени по-горе. И после се питаме защо връзките ни са толкова объркани, защо сме толкова зависими, защо сме така наранени. Така че, за да се отдадем на любовта, се налага да се вгледаме в себе си и да се сприятелим с детето в себе си и слънчевия си сплит, да съчетаем емоционалните потребности със

силата. Тогава ще извлечем най-доброто от тези две чакри: топлината, чувствеността и интимността, които сакралната чакра може да ви даде, и силата и индивидуалността на слънчевия сплит, всички заедно събрани в сърцето и изграждащи зрялата способност да обичаме.

Въпрос: До какво води работата върху слънчевия сплит? До това да станем независими, да си намерим работа, да печелим собствените си пари или нещо друго?

Отговор: Със сигурност включва всичко това, но и много повече. Целта ѝ е да се научите да отстоявате себе си - това, което чувствате и това, което искате. С други думи, да придобиете смелостта да живеете според собствената си истина, да излезете от зоната на сигурността, в която повечето от нас са се сврели, да поемете рискове и да скочите в новото. Това е куражът да се конфронтирате, когато е нужно, и да не се отказвате заради страх. Този процес има и друго ниво, може би дори по-важно. То е свързано със смелостта да се изправим срещу срама и чувството за малоценност вътре в нас. Тези модели са изключително вредни и ни саботират по много начини. Ето защо съзряването на центъра на слънчевия сплит ни води до ново и здравословно усещане за личната ни ценност и достойнство.

Въпрос: Казвате, че светът е ръководен от чакрата на слънчевия сплит и сега се осъществява изместване към сърцето. Убедени ли сте в това? Случващото се по света не ми дава основание да мисля, че се променяме.

Отговор: Без съмнение, когато се вгледате в света и случващото се днес, няма как да си помислите подобно нещо, нали? Дори се питате дали не се движим назад. Да, но аз вярвам, че се променяме към по-добро. Сякаш правим две стъпки напред и една назад. Макар със сигурност да забелязвам много злоупотреба с власт, себичност и егоизъм, има и невероятно много добрина. Вече виждам и огромен брой съзнателни души, прераждащи се на Земята, но на техния фон злините изпъкват още повече.

Спомням си, че до неотдавна в Америка всеки носеше пушка или нож. От най-малкото нещо се стигаше до насилие. Слава Богу, че проявите на тази тенденция са все по-редки. Толкова много се е променило. Учим се да говорим за различията, вместо да реагираме на тях с насилие. Започваме да мислим по-мощно, а не чисто егоистично. Развиваме хуманна и състрадателна ценностна система, която влияе не само на личния ни живот, но и на колективните ни идеи, на законодателството и съдебната система. Така че поглеждайки голямата картина, виждам сериозен прогрес на човечеството, асоцииран с движението на енергията от слънчевия сплит към сърцето.

Но аз искам да науча повече за вашето мнение. Защо смятате, че ние не развиваме тези качества на сърцето?

Въпрос: Вярвах, че добротата е присъща на хората и че светът може да се превърне в място на приятелство и красота. Но ставам все по-голям песимист. Това, което се случва днес, особено в мюсюлманските култури, създава впечатлението, че те не еволюират, а се движат назад. Сякаш индиго е явление на Запада и не е характерно за мюсюлманския свят. Съгласен ли сте с това? И ако е така, можем ли някога да създадем по-добър свят с цялото това разделение?

Отговор: Въпросът ви има много аспекти и ще им отговарям един по един. Първо, мисля, че душите индиго се появяват навсякъде - това е поток, който обхваща цялата планета, а не само определени страни. В по-рестриктивните държави индиго са по-невидими и са подложени на по-голямо напрежение. Не е рядкост да откриете изтерзани хора индиго, което понякога води до антисоциално поведение. Много от крайните прояви на поведение, които наблюдаваме по света днес, са дело на души индиго, подложени на стрес.

Второ, виждам настоящия проблем между мюсюлманския свят и Запада като отражение на еволюционните процеси, през които преминаваме. Взаимосвързаността, за която говорех по-рано, води до невиджани досега сблъсъци между културите. Много утвърдени идеи и културни традиции са принудени да се променят. Вярвания и начини на живот, наложени с векове, биват разчупвани. Естествено е да има напрежение, тъй като в природата на човека е да предприема „отчаяна защита“ вместо да се промени.

Трето, нека направим някои разграничения. Имаме ислямска религия, изградена върху Корана, после - палестинците и техния конфликт с Израел, и отделно имаме фундаменталисти и екстремисти.

Да започнем от мюсюлманската традиция. Толкова много мюсюлмани по света живеят според дълбоките и смислени учения на Корана. Повечето от тези хора не попадат в новините и на нашето

внимание се предлагат само проблемните случаи. Въпреки това, както при всяка установена традиция, ученията се поднасят в определена културна ситуация. Светът се променя. Ето защо мюсюлманската култура се сблъсква с огромни предизвикателства, за да се приспособи към новото време.

Ако се вгледаме в ситуацията в Палестина, ще видим много изселени хора, наблъскани на малка площ от бежански лагери. Имаше едно изследване с плъхове, което показва, че ако гъстотата на населението се поддържа на разумно равнище - да кажем пет плъха на десет квадратни метра (не помня точните цифри) - то плъховете живеят в мир един с друг. Но ако стесните пространството, да кажем поставите десет плъха на квадратен метър, тогава ще се зароди насилие и агресия. Прибавете към тази гъстота на населението и многото проблеми, с които се сблъскват палестинците - всички останали социални, икономически и политически трудности - и получавате като резултат психологически стрес и безпокойство, т.е. рецептата за катастрофа е налице.

И накрая стигаме до фундаменталистите - мислене, което впрочем се среща във всички култури. Фундаменталисткото мислене показва неспособност за израстване и адаптация в един променящ се свят. То е отражение на дълбоко разстройство на психиката. То е закърнялост на третото око, смесено с наситена емоционалност, която създава стеснен светоглед и фанатизъм.

Въпреки че този фундаментализъм създава впечатлението, че вървим назад, а не напред, за мен това е последният дъх на старото мислене от ерата на Риби. Когато нещо приближава своя край, то се бори ожесточено да се задържи към познатото положение.

Мисля, че на планетарно ниво ние минаваме през някои много важни уроци за това как да използваме силата, как да общуваме с другите, да открием свързаността си с всичко във Вселената, своите ценности и т.н. Вярвам, че много от тези недовършени уроци се „развиват“ и се изразяват от мюсюлманския свят.

Близкия изток е едно огромно средище на най-различни колективни сили: икономически, религиозни, социални, идеологически и културни. Мощни икономически сили са концентрирани там заради петрола - интересите на глобалните корпорации, дълбоко вкоренени в западната цивилизация, стигащи до крайности в своите материални стремежи. Там имаме и пресечна точка на три световни религии, всяка със своите интереси и отношения. И после идва еврейският въпрос с всичките му усложнения, особено тези, произлезли през Втората световна война. Това са множество интереси и могъщи сили, събрани на едно място, които действат върху много малка площ.

Вярвам, че решението на проблемите между Запада и мюсюлманския свят изисква участието на всички нас - и като отделни хора, и колективно. Трябва да разширим кръгозора си и да поемем отговорност за своята роля. Всеки от нас трябва да види по какъв начин се вписва в голямата картина и как отношението ни, вярванията, поведението и начинът ни на живот се отразяват на цялото. Налага се да преминем към глобално мислене и глобална отговорност.

И накрая искам да отбележа нещо, което определям като „илузия на Нова епоха“: вярата, че Нова епоха означава, че ставаме по-любящи, хармонични и мъдри и затова всичко ще бъде по-леко в бъдеще. Всяко разрастване на възприятията означава, че имаме работа със сили, по-големи от нас и от живота. Така че развитието на съзнанието всъщност е и нарастване на силата и необходимостта от повече отговорност за мъдрото ѝ използване.

За да обобщя - въпреки всички проблеми и предизвикателства на днешния свят, се чувствам обнадежден за посоката, в която вървим.

Въпрос: Усещам, че съм душа индиго и състоянията, които описвате, са ми много познати. От думите ви разбирам също, че не съм сам във всичко това - че има много като мен. Но възниква въпросът: какво да правя с живота си на обикновен човек? Наскоро изгубих работата си и усещам, че това се случи заради индиго природата ми.

Отговор: Защо смятате, че индиго природата ви е причината да загубите работата си и да не сте в състояние да се впишете и интегрирате в обществото?

Въпрос: По две причини. Едната е свързана с чувствителността ми. Усещам много неща, които другите не улавят. И втората причина е, че и до днес се боря с рани и болки от детството, които продължават да оставят своя отпечатък във всекидневните ми реакции.

Отговор: Знаете, че много души индиго се чувстват като аутсайдери. Не се вписват в обстановката, не се чувстват като част от средата си и понеже са чувствителни, усещат агресията,

подтекста на онези „неща“, които са там, но всички се правят, че не ги забелязват. Това усложнява живота им.

Така че много души индиго за жалост са изтикани в периферията на обществото, макар че това не важи за всички. Много са се интегрирали и са постигнали успех. В момента не е лесно за вас и за много от нас. Един от възможните изходи е да спрете да се опитвате да се нагодите. Има една прекрасна мъдрост: „Лидерът създава свят, от който другите искат да бъдат част“. Вместо да се съсредоточавате върху свят, към който не принадлежите, започвате да градите този, към който принадлежите. Това е красив нов свят. Това е свят на навлизащи нови енергии. Ако насочите вниманието си към него, ще откриете много съмишленици.

Ще ви посъветвам и да не го приемате твърде лично. Лесно е да си кажете: „О, аз имам проблем“, „Нещата при мен са объркани по вина на майка ми и баща ми“, или нещо подобно. И да, понеже сте чувствителен и имате рани от детството, пред вас стои задачата да ги излекувате. Пред вас стои предизвикателството да откриете своята стойност, силните си страни, своя глас и своята истина. И в този смисъл, свършете духовната си работа. Много от нас само се почесват около раните си години наред с надеждата, че те не са значими и ще отшумят, ако не им обръщаме внимание и само мислим позитивно. В определен момент обаче откриваме, че раните ни са там и ще трябва да се заемем с тях. След това хващаме бика за рогата и решаваме да свършим сериозната духовна работа по лечението. От въпроса ви разбирам, че сте готов да скочите и да свършите тази работа сега.

Питате също така какво да правите със своето всекидневие? Първо, помнете, че ние сме новатори. Има кораби, които разбиват ледовете, докато се движат през Северно море. Вие сте ледоразбивачът, който проправя път към новия начин на живот. Макар да ви е трудно, това е мисията, за която сте създаден.

Част от проблема идва от напрежението при срещата на Старото и Новото. Така че имаме много да учим как да се грижим за себе си в тази сложна ситуация. Трябва да се научим да живеем с факта, че често не ни разбират или ни осъждат за избраните от нас пътища. Наложително е да открием как да живеем със своята чувствителност и да запазваме самообладание, когато сме обградени и дори бомбардирани с онова, което за другите изглежда нормално и дори забавно.

Погледнете на всекидневието си като на училище за закаляване на душата. Ако останете толкова чувствителен, без да се научите да контролирате емоционалността си, просто няма да се справите. Много души индиго се нуждаят да израснат силни и твърди, за да запазят чувствителността и любовта в сърцата си. Представете си, че ситуацияите от всекидневието ви не са това, което изглеждат. Погледнете на всички хора, с които срещате трудности в общуването, като на Дзен учители под прикритие - майка ви, партньорката ви, магазинера - които ще ви удрят здраво по главата със своите Дзен пръчки, докато не се научите да се владеете.

И накрая, трябва да осъзнаете важноста на своята мисия за душите индиго, които ще се появят по-късно, и за културата като цяло. Много от нас - душите индиго - срещаме сериозни проблеми в ролята си на новатори. Заради нашата работа обаче децата индиго ще могат да растат в много по-здравословна среда и да разкрият повече от своята индиго природа. Полагаме основите на новата култура - това е задача, която си струва усилията.

Пета глава

Мисията на душите индиго

Чувство за призвание и мисия

Една от най-мощните сили в душите индиго е усещането за призвание или мисия. Може да бъде усетено по много начини: да имате чувството, че сте тук поради определена причина, или че имате задача, която трябва да свършите, или нещо, което трябва да развиете в себе си или с което да допринесете за света. Каквато и да е формата, това призвание често е един от най-силните двигатели за хората индиго. В много отношения може да бъде оста на развитие на живота ви.

В началото вероятно няма да го усещате особено ясно. Може просто да чувствате слаб копнеж или желание да направите нещо смислено в живота си. Често вместо някакво чувство за цел или призвание, душите индиго изпитват неудовлетвореност. Вие сте нещастни с обичайните елементи на всекидневието, сякаш живеете в черупка. И дори (това често е несъзнателно) усещането за мисия

може да се прояви просто като някакво общо неудовлетворение и неспокойствие, дори като лека депресия.

По какъвто и начин да се изявява, това чувство за предназначение е нашата същност. Ние не можем да живеем без смисъл и цел. Не можем просто да живеем за себе си. Със сигурност сме способни да водим „нормален живот“ (под „нормален“ имам предвид да имаме семейства, работа и т.н.), но в тази ситуация имаме нужда да се занимаваме с дейности, които издигат духа ни и са важни за сърцето ни. Животът ни трябва да има по-висша ценност, даваща ни усещането, че допринасяме с нещо за един по-добър свят.

Желанието да направите този свят по-добър е същността на вашите стремежи. Може начинът ви да е много простичък: да не вредите на останалите или да помагате на хората да бъдат малко по-щастливи. А може би чувството ви за мисия приема и по-силна форма: да изберете професия, чрез която да помагате на хората, да работите за опазване на околната среда, за благотворителна кауза или върху научни изследвания за всеобщото благо. Именно това е фундаменталното желание за позитивен принос и с времето то се засилва.

Някои хора се раждат с него като непреодолима страст. При други се развива постепенно. И в двата случая животът ви започва да се измерва според този позитивен принос. Ако живеете живота си така, както го усещате, според своето предопределение, той ще ви донесе удовлетворение. Ако не живеете по този начин, ще усещате празнота, сякаш има нещо, което ви липсва - „една екзистенциална неудовлетвореност“.

Подобно и също толкова голямо предизвикателство за много души индиго е усещането им, че имат мисия и посока, но не могат да открият форма, в която да я облекат, за да се почувстват удовлетворени. Подобно търсене може да бъде източник на много страдание, защото усещаш, че в теб са скрити толкова много способности, които би могъл да използваш, но не знаеш какво да направиш. Или може би знаеш какво трябва да направиш, но не можеш.

Например познавам толкова много хора, специалисти в някаква техника за развитие на личността - практики, свързани с тялото, рейки¹¹, психотерапия и алтернативни методи за лечение - които не успяват да намерят достатъчно клиенти, за да се издържат, и накрая започват работа, която не ги удовлетворява. Разминаването между нашето собствено усещане за себе си и изискванията на материалния свят често е много голямо. Това може да бъде източник на голямо неудовлетворение и болка. Желанието ви да изпълните своята мисия е толкова силно и вашето съзнание е изключително изострено в тази насока. Ако не живеете според този идеал и сте наясно с това, започвате да страдате, че не реализирате потенциала си.

Говорили сме и преди за това - че съзнанието ни е насочено към Новото, към бъдещето, но личността ни е носител на Старото. Вие притежавате визия и прозрения за новите начини на съществуване, но характерът ви носи черти на Риби - и не само на Риби, но и на характеристики, формирани от примитивни инстинкти, които датират от преди милиони години. Тези черти са силно повлияни от по-силна активност на долните чакри: егоизъм, стремеж към власт и съревнование (третата чакра), страх (първа чакра) и алчност (втора чакра). Умът е критичен (шеста чакра), а емоциите са много силни и променливи (доминиращо е емоционалното тяло).

Много души индиго са вътрешно раздвоени между висшето съзнание, което е по-отворено, жизнено, активно и възвишено, и тяхната личност, която е по-тромава, емоционална, ограничена и затворена. Да бъдеш душа индиго с личност на Риби не е лесно поради голямото разминаване между истинската ви същност и начина на живот, който трябва да водите според традиционния начин на мислене, емоционалност или поведение.

За да ме разберете по-добре, си представете, че сте пилот от „Формула 1“, но са ви дали само една стара бричка, която едва се движи. Знаете на какво сте способни и докъде стигат възможностите ви, но докато управлявате тази кола, просто нямате шансове.

Тук се коренят много от затрудненията ни. Ние не успяваме да бъдем толкова добри, колкото искаме и колкото можем да бъдем. Това може да създаде дълбок вътрешен разрыв. На всичко отгоре Критикът във вас сочи с пръст всичките ви грешки и ви напада. Повечето души индиго имат силен Критик, което води до чувство за малоценност. Усещате, че не сте достатъчно добри, че не правите достатъчно, че не ви бива. И тогава вашият Наставник - вашият вътрешен духовен Наставник -

обърква нещата още повече и ви кара да работите повече. В резултат вие сте под голямо напрежение. И без значение колко упорито работите, никога не успявате напълно.

Какъв порочен кръг! Критикът намира грешка, Наставникът ви тласка напред, Критикът не е доволен, вие опитвате още по-упорито...

Поради това разминаване между идеала и реалността един от ключовите уроци за душите индиго е да се научат да обичат себе си: да са добри към себе си, да вървят по пътя си спокойно. Имайте своите идеали, стремете се към тях, но осъзнайте, че никога няма да ги постигнете напълно. Винаги ще има нещо, което няма да ви достига, и това е съвсем естествено; поначало не се предполага да достигнете всичко. Когато осъзнаете това, ще се изпълните със спокойствие. И тогава ще започнете да обичате себе си просто като още един несъвършен човек на тази земя, без да е необходимо да се превръщате в светец. В това отношение можем да кажем, че мисията ви, или поне част от нея, е да се стремите към идеалите - не да ги постигате, а да се опитвате да ги постигнете.

Част от мисията ви е да сте трансформатор на Световната матрица Стремейки се към идеалите, вие трансформирате различни енергии и модели в ума и психиката си, както и в енергийното си поле. Чрез духовната работа вие постепенно ще промените тези модели вътре във вас. По-рано говорихме как, макар че се възприемаме като отделни, изолирани хора, борещи се със собствените си проблеми, всъщност сме част от една голяма матрица, голямото енергийно поле на Земята.

Матрицата има определени вибрационни модели и структури, които я обгръщат. Тези енергийни пътеки действат като „форма за сладки“, която реже и оформя определени участъци от психиката ни.

Въпреки че вече го знаете, искаме да наблегнем на този факт, защото е изключително важен за процеса на израстване на съзнанието, в който всички учаваме. Докато сме израствали, нашата психика е била енергийно оформяна от вибрациите на колективната матрица. Те са оставили следите си във вас и в милиони други хора. Всички тези следи от вибрации са взаимосвързани чрез енергийни нишки, невидими с просто око. Така че, докато търсите и преследвате тези идеали, вие трансформирате те и част от следите на колективната енергия. Не само вашата собствена енергия се променя; променя се и частица от световната матрица.

В известен смисъл, част от вашата мисия е да бъдете трансформатор на енергия. Вие сте тук, както казват старите алхимици, „за да превърнете оловото в злато“. И тази трансформация се осъществява чрез собственото ви тяло и енергийно поле. Както споменах по-рано, променяйки себе си, вие променяте малко по малко и матрицата. Милиони хора работят върху едни и същи въпроси като вас - вие действате по своите начини, а те - по техните - и заедно променяме енергията. Така колективната енергия започва да резонира с по-висока честота и да съдържа нова, по-лека и по-животворна вибрация. Вие материализирате идеалите и по-висококачествената енергия от душите си и ги превръщате в реалност.

Можем да кажем, че мисията ви се състои от няколко основни задачи:

1. Да бъдете трансформатор

Правите го, като работите върху своите проблеми и енергийния си отпечатък (моделите, страховете, ограниченията, миналите ви товари и т.н.). Много от нас чувстват, че „Ако аз съм духовна личност, трябва да се чувствам добре и би трябвало да съм щастлив - чак тогава мога да кажа, че се намирам там, закъдето съм тръгнал.“ Всъщност трябва редовно да се захващате с нещо, да го решавате и да го променяте. Колкото повече несъвършенства преодолявате, колкото повече проблеми подхващате, толкова повече допринасяте за светлината, за строежа на Новото. Това го казваме най-вече на Критика във вас: за да може той да ви потуша по гърба всеки път, когато се заемете с някое ново несъвършенство.

2. Да бъдете носител на все по-високи енергийни честоти

Душата ви съдържа огромен набор от качества и енергийни честоти. Това, което правим, е да трансформираме по-ниските вибрационни нива в по-високи. Основна част от процеса е придвижването на тези качества, които влизат в нашето поле чрез коронната чакра, надолу към останалите чакри. Наричаме този процес „носене на светлината“. Тук сте, за да носите светлина в себе си като енергийно същество.

3. Да донесете и да приложите на практика новите начини на съществуване.

Душата ви е носител на идеали и нови начини на съществуване. Вие носите визия за новите

по-сърдечни, по-истински и по-дълбоки форми на общуване. Носите образи за други начини за използване на силата - с повече любов и уважение. Носите идеали за нов вид връзка между душата и тялото, между духа и Земята. Носите идеи, които засягат почти всяка сфера на човешкия живот: лечението, тялото, бизнеса, отглеждането на деца, семейството, образованието, науката, религията и т.н.

Тези идеали се съдържат във вас като нови парадигми и начини за живот. Те са мисловни форми на по-високите честоти от енергия, обграждащи Земята, които постепенно проникват в съзнанието ни, в мислите и поведението ни. Вследствие на това променяме поведението си според новия начин на съществуване. В крайна сметка, когато постъпваме по този нов начин, ние заедно създаваме една нова форма на съществуване, нови идеали, а оттам и една нова цивилизация.

Вашата уникална мисия

Всеки от нас носи тези идеали в себе си, но сред тях има такива, които са от особено значение. Можем да кажем, че се специализираме в тези области. Може би вашата специална задача е да се научите да общувате по нов начин или да се свързвате с природата и да спомогнете за опазването ѝ. Възможно е дори да допринесете за създаването на ново разбиране за връзката между ума, тялото и енергията. Когато откриете своята собствена мисия, това ще ви донесе голямо удовлетворение.

Тогава вероятно ще разберете и в каква област да изпълнявате мисията си. За някои от нас това означава всекидневна работа в личния ни живот. За други е нещо, което трябва да превърнем в своя кариера или сериозно занимание. Най-важното нещо, когато започнете да живеете своята дхарма, както казват на Изток, е, че вашият живот придобива смисъл и цел по един несравним начин.

Щом откриете своята мисия, това ще ви създаде връзка с членове от вашето духовно семейство, свързани със същата цел. Забелязали сме, че душите се прераждат на групи като гроздове. Група души с подобни енергии, мисии, вибрации се прераждат повече или по-малко по едно и също време и на едно и също място. Осъществявайки връзка със собствената си душа и с мисията си, вие започвате да срещате тези сродни души, да изпитвате дълбоко чувство на свързаност и взаимно разбиране, хармония, взаимопомощ и любов. Когато се пробудите за душевната си природа, вие осъзнавате, че навън има още много души, свързани с вас. Пътищата ви започват да се пресичат, а вие да общувате - на енергийно и на духовно ниво. Това е много стимулиращо и зареждащо.

Когато откриете своята мисия, вие сякаш се прераждате за нов живот и извършвате това, което наричаме „стъпване между световете“. Какво се има предвид? Ние всички сме родени в семейство, в квартал, в общество. Това е един общ свят, в който живеем. Някои души индиго имат здрава връзка със семейството и приятелите си - те са щастливци, защото повечето са изолирани. Не се чувстват на мястото си и не могат да открият своето, колкото и упорито да се опитват. Събуждайки се за своята духовна мисия, вие започвате да срещате хора със сходни вибрации и качества. Тогава се отказвате от принадлежността си към стария свят и се включвате към новия. Тогава съществувате в двата свята, т.е. „стъпвате между световете“, но вашата духовна храна в голяма степен идва от новия.

Сега, в началото на ХХІ век, понякога е трудно да видим какво всъщност градим. Запознати сте предполагам с тъй наречения „ефект на стотната маймуна“. Това значи, че вие не забелязвате нещо да се променя, но в един момент трябва само малко усилие и ситуацията се променя из основи. Ние не забелязваме как усилието, което сме вложили, изведнъж е постигнало резултат и нещата претърпяват рязка промяна. Затова трябва да сме търпеливи и внимателни със себе си, да се доверяваме на вътрешния си глас и да последваме цел, която е по-голяма от самите нас. Умът ви понякога ще ви нашепва, че това е непосилно за вас, че е нереалистично - но въпреки това последвайте призиванието си, доверете се на своя усет и на мисията си. Имайте вяра в своите способности, дори да не сте ги развили и овладели напълно. Вашата душа ви предизвиква. Тя ви кани да скочите. Тя иска да рискувате. Доверете ѝ се - заслужава си. Бъдете спокойни и внимателни. Нормално е да не сте свършени и в същото време да скочите. След известно време ще ви хареса да живеете на ръба.

Въпроси и отговори

Въпрос: Не намирам своята мисия, макар непрестанно да я търся. И от друга страна, имам силно влечение към духовното и искам да се срещам с хора, с които да осъществявам духовна връзка. Много се измъчвам. И чувствам, че все още ми предстои да променя толкова много неща в

себе си.

Отговор: Това така или иначе е основната задача - да променяме „нещата“. Но от това, което казвате, разбирам, че желанието да намерите подходящата форма е силно, но вие още не я откривате. Така ли е?

Въпрос: Да.

Отговор: Това е болезнено състояние.

Въпрос: Имам духовни идеали, които искам да постигна, но съм застопорен на едно и също място по пътя си. Изпитвам духовен копнеж и интерес, които остават неудовлетворени.

Отговор: Според мен сте се захванали с някои от най-основните си проблеми. Основните проблеми са пречки, които постоянно се повтарят в живота ни, и навици, потискащи нашия разум, от които не можем да се отървем. Моят опит сочи, че щом има такъв проблем, зад него стои важен духовен урок, а зад него - същността и качеството на самата душа. Всъщност всеки проблем е врата към душата. Съветът ми е да се вгледате по-дълбоко в своите проблеми. Вероятно има моменти от миналото, които ви спират да използвате енергията си. Това ми напомня, че в много моменти по пътя ние се озоваваме в така наречената „духовна криза“. Духовната криза е разминаване между идеала и реалността, между бъдещото призвание и грешните пътища, по които сме поемали в миналото. Това разминаване причинява криза, която ни тласка да скочим. Тогава се появява нов фокус, нов интензитет, нова същност. Това обикновено се случва, когато усилено се противопоставяме на проблемите си и извършваме сериозна духовна работа. Предполагам, че вече сте свършили доста неща, но остават още. И вместо да сте неудовлетворен от себе си или от духовните процеси във вас, защото още не сте достигнали крайната си цел, скочете и направете още една голяма стъпка от това пътуване.

Въпрос: Получавам знаци какво трябва да свърша, но после обстоятелства в живота ми ме възпират от изпълнението им.

Отговор: Някои хора са напълно наясно със своето предназначение. Но за повечето откриването на мисията е като игра на криеница. Трябва да работите над това. Така откриването на мисията придобива централно значение в самата нея. Усещате, че тя е там, но изведнъж я губите. Това създава недоумение - протягате се да я уловите и изведнъж се оказва, че не е в ръцете ви.

Но има и нещо друго, което усещам при вас. Имате силен вътрешен Критик, който ви казва: „Не си достатъчно добър. Не можеш да направиш това.“

Въпрос: Да. Проблемът с моя вътрешен Критик е, че потъвам в размисли и това ме откъсва от интуицията ми.

Отговор: Понякога Критикът може да бъде силен съюзник, ако знаеш как да го използваш. Предполагам, че вашият Критик всъщност ви насочва към отделни елементи от житейската ви мисия, но вие не смееете да кажете: „Добре! Ще ги изпълня.“ Какво мислите за това?

Въпрос: Да. Масажите, танците... Това са все дейности, които ми се удават.

Отговор: Значи е съвсем ясно кои са някои от аспектите на вашата мисия и само Критикът във вас и житейските обстоятелства ви спират. И още нещо: да следваш една мисия често изисква почти героични усилия по посвещението, дисциплинирането и съсредоточаването в нея. Имаме много навици, които лесно ни подвеждат по друг път. Но ако поемем отговорността да се посветим на целта си, тогава ще успеем.

Още нещо, което трябва да знаете. Следването на мисията невинаги е удобно. Невинаги е съпроводено с печелене на пари и подкрепа от околните. Искане се кураж и доверие да следваме сърцето и интуицията си и да вървим срещу логиката на ума. Доста често трябва да се изправим срещу хора и ситуации, които вървят срещу нас. Искане се посвещение и дисциплина, за да останете верни на мисията си. Ще трябва сами да намерите този кураж и сила в себе си. Може да не срещнете особена подкрепа.

Въпрос: Моето обкръжение и особено партньорът ми правят следването на духовната ми мисия много трудно. Налага се да се боря за време и пространство.

Отговор: Важна част от духовната мисия на жената е да работи върху мъжа в живота си! Ще бъда много пряк с вас. Като говорим за мъжете, ние сме инати, арогантни, покрили сме с маски всички свои притеснения и страхове. Мислим си, че знаем всичко и нямаме никаква нужда да се променяме. В много отношения жените са далеч по-напреднали духовно от нас. Вие сте по-отворени, имате по-голямо желание да се вгледате в себе си и не губите връзка с чувствата си, със своята

уязвимост и дълбоко ниво на искреност. Ние, мъжете, трябва да усвоим тези уроци от вас. Само че ние не мислим, че имаме нужда да се учим, и в повечето случаи не желаем да го правим. И все пак ще трябва да го направим и затова сме ви призовали в живота си. Вие как смятате?

Въпрос: Вече ми се повдига от опити да го обяснявам и доказвам, а и срещам толкова съпротива, стени, атаки...

Отговор: Много е сложно. Мъжете сме доста трудни. Какво да ви кажа, това е истината. Така че се нуждаете от много търпение, много умения и точната доза емоционални експлозии в точното време.

Въпрос: (Публиката) Тя би искала да има позволение да избухва от време на време.

Отговор: Добре, позволявам ви! Част от духовната ви мисия е да експлодирате вкъщи и да пробудите съзнателността на мъжа си! Погледнато реално, чертите на характера ви ви защитават.

Въпрос: Бих се описала като дипломат.

Отговор: Именно. Усещам го, вие сте жива, динамична и страстна жена. Но каква част от страстта ви извира директно, без да минава през филтрите на дипломацията и т.н.? При вас има задръжки, но къде точно?

Въпрос: Не мога да отговоря, въпреки че е важно да открия момента на съдържане.

Отговор: Усещам много страх във вас. И другото, което усещам, е страхът от конфронтация и обвързване. Когато говорим на хората, енергията ни излиза от нас и си взаимодейства с енергийното поле на другия. Но този контакт може да се случи по много начини. Например моята енергия може да излезе от мен, но после да падне на земята пред вас и да не ви достигне, или да премине над лявото ви рамо, без да ви докосне. А може и да установи връзка с вас. Усещам, че имате много да учите за общуването, че част от съдържаността ви е свързана с миналото ви, с вашето детство - тази част казва „Няма да ви се дам.“

Въпрос: Гордея се с това, че успявам да се съдържам за някои неща.

Отговор: Точно така. Това дава на тази част от вас определена сила и удовлетворение. Но всъщност тя е проблемна част от миналото, която ограничава енергията ви и способността да се обвържете истински с партньора си или с хората по принцип. Научете се да се изправяте директно срещу другите с вашата страст и енергия. В началото може да сте твърде емоционална, но така ще е само за кратко. След известно време излишната пара ще излезе и ще доведе след себе си нова яснота и способност. Тогава няма да се чувствате сякаш сте жертва на ограниченията на партньора и обкръжението си. Вие ограничавате себе си. Вашите навици ви задържат. Лесно е да обвините другите или външните фактори. А външният свят винаги ще бъде сложен, важното е какво вие правите с него.

Шеста глава

Новите архетипи

Идеалите на по-висшите нива на съзнанието

По-рано говорихме за това как в по-висшите нива на съзнанието ни се съдържат образи на новите начини на живот. Може би е най-удобно да ги наречем „идеи“ Те се намират във вътрешния свят и се превръщат в наши „идеали“, към които трябва да се стремим в този свят. Те са образи, които ни приканват. Усещаме потенциал и възможности за нещо, в което сме предопределени да се превърнем.

За да разберете архетипите на Водолея, си представете, че всяка ера от 2160 години е изградена върху идеи и схващания. За период от около 2160 години тези идеи и образи постепенно се развиват и приемат форма. Да дадем пример - повечето от нашите майки и бащи и особено бабите и дядовците ни са били наясно със своите роли на мъже и жени. Знаели са как трябва да се държат и какво е мястото им в обществото - имали са дефиниран набор от порядки и поведение. Но в нашето поколение всичко това се преобърнало, особено за жените. Колко жени в наше време са склонни да зависят от волята на мъжа си? Има и такива, но за мнозинството това е крайно неприемливо. Причината е, че в съзнанието ни е навлязъл нов образ за ролята на жената.

С други думи, у вас се съдържа определен образ, който може и да не е много ясен в ума ви, но е напълно ясен във вашето по-висше съзнание. Този образ ви призовава да се стремите към него.

Той и енергията му са много мощни. Образът ви насочва, прави ви неспокойни, не ви

позволява да се примирявате със Старото, кара ви да се опълчвате срещу ограниченията и ви тласка да търсите нови начини. Подобни образи съществуват на много различни нива на психиката. Всяка чакра разгръща набор от редица образи, свързани с прилежащите ѝ аспекти на живота.

Кореновата чакра: Да се освободим от срама и вината, които изпитваме заради телата си

Една от големите промени се извършва в отношението към тялото и природата. Християнският модел от последните 2000 години е основан на отрицание на тялото. За него то не е нито свято, нито духовно. На тялото се е гледало като на нещо, което е трябвало да бъде пренебрегвано и за което ще бъдем съдени.

Тази нагласа не е нещо лошо - тя е обслужвала еволюционна задача, необходима за развитието ни по време на ерата на Риби. Отрицанието на тялото ни е послужило, за да се отграничим от животинските страсти, които са ни държали в плен. Чрез осъждане и проклинане на тялото сме започнали да се концентрираме и стремим към по-висше съзнание. И макар това осъждане да ни е създало много проблеми, погледнато от еволюционна гледна точка, то е изпълнило мисията си.

Но сега се случва нещо ново. Формиращият се в момента архетип, свързан с тялото, е да го уважаваме и да му се наслаждаваме, да гледаме на него като на нещо божествено - като на храм, приютяващ душата. Учим се да се радваме на усещанията, които ни предлага животът. За да можем да направим това обаче, се налага да се преборим със срама и вината от миналото. Епохата на Риби е обвила с греховност телесните усещания. Тази нагласа е все още доста дълбоко вкоренена в психиката ни. Виним се за своята чувственост и съдим телата си, а трябва да се освободим от тези задръжки.

Сега се учим не просто да се потапяме в усещанията си, а да го правим съзнателно. Много е лесно човек да си достави просто една „сетивна оргия“. И съвсем различно е, когато правите всичко със съзнание, когато сте „будни“. Така вие достигате до дълбоката същност на другия човек и ѝ позволявате да навлезе във вас и да мине през тялото ви.

Това състояние е може би най-добре отразено в широко разпространената практика на тантра. Повечето от нас са наясно с думата. Тантра е практика на съзнателна сексуалност. До преди няколко години тя беше известна само в някои малки затънтени кътчета на планетата. Сега е много разпространена - навсякъде има курсове и тренировки по тантра и популярността ѝ бързо расте. Вярвам, че тя е едва в началото на своя възход, тъй като все още е един неосъзнат идеал.

Представете си, че за последните 2000 години мнозинството от хората са ходели на църква, заклеявали са телата си като грешни и са се молили за опрощение. Естествено това, което ще кажа, ще прозвучи абсурдно за нашите институции от ерата на Риби, но нищо чудно скоро да се сдобием и с тантрически църкви, които да бият камбани в неделя. Смятам, че тази жизнеутвърждаваща и почитаща тялото практика ще стане широко разпространена във всякакви сфери и приета от все по-широк кръг от хора.

Осъзнаването на душата като отделна от цялото

Другата „нова“ идея, свързана с тялото (всъщност е много стара идея под нова форма, която е един от крайгълните камъни на новото съзнание е определянето на душата като нещо отделно от тялото. Започваме да възприемаме себе си като духовни същества, които временно населяват телата си. Вярвам, че в следващите години ще се появи задълбочено разбиране за механизмите на свързаност между душата и тялото. Въпреки че т.нар. „наука за душата“ е била основата на религията и духовността в миналото, според мен в бъдеще тя ще бъде под покровителството на науката.

Разпространението на схващането, че тялото е отделено от душата, в момента се проявява в културата ни по един особено интересен начин. Макар и все още да съществува на нивото на масовото съзнание, това схващане е сериозен показател за случващите се промени. Една от проявите му е тенденцията на променяне на тялото си според нашите желания със средствата на пластичната хирургия. Чрез всякакви методи се опитваме да накараме тялото да изглежда по определен начин. И това е само началото. Сигурни сме, че сте наясно с изследванията и опитите за създаване на нови органи и крайници. В бъдеще вероятно ще стигнем до крайности в това отношение и може би ще имаме „дизайнерски тела“. Ще отидете в магазин за тела и ще посочите промените, които желаете да ви бъдат направени.

Много от нас, отдадените на идеята за Нова епоха, са шокирани от подобни нагласи -

изкуственост, органичност, безсъдържателност. И все пак с навлизането на енергиите на Водолея тази тенденция се разгръща по целия свят и се засилва. Наскоро млада бразилска двойка ни гостува на семинар в Германия. Бяха двайсет и няколко годишни. Момичето си призна, че наскоро си е оперирало носа: „Не харесвах носа си, така че си направих нов.“ После и момчето каза: „О, да, и аз направих същото.“ Повечето хора в групата бяха шокирани. И после тя продължи: „Нямам търпение да се прибера в Бразилия - ще си променя куп неща.“ Беше толкова ентузиасирана от идеята.

Ние в Германия не разбрахме, че в Бразилия всеки променя тялото си. Относително евтино е и е станало обичайна практика. В много държави в Южна и Северна Америка това се превръща в нещо съвсем нормално.

Въпреки че европейците възприемаме по-бавно подобни промени, ние започваме на наваксваме. Не можем да определим пластичната хирургия като нещо добро или лошо. Можем само да кажем, че макар да злоупотребяваме с всяко ново откритие, това не значи, че то е лошо. По-скоро трябва да го приемем като част от посоката, в която е поела еволюцията.

Генното инженерство ще удължи живота ни и ще ни освободи от множество емоционални и умствени мъки

Повечето от нас са наясно с важността на това, което се случва в света на генетичните изследвания. Знаете, че учените са разгадали човешкия геном. Това означава, че са описали нашата ДНК подробно и могат да създадат по нея човешко същество. Постепенно ще открият кой ген прави очите ви сини или косата кестенява, както и кой ген поддържа сърцето ви здраво или го предразполага към заболяване. Скоро ще можем да лекуваме болести, съществуващи от зората на човечеството. Очаквам средната продължителност на живота да бъде удължена значително по генетичен път, както и че много проблеми, от които страдаме днес - емоционални, ментални или физически - ще намерят своето разрешение.

Известна част от нашите беди по пътя към духовното ни развитие се дължат на генетичната ни програма, която не позволява пълните възможности на душата да бъдат разгърнати. Някои от тези ограничения могат да бъдат премахнати от генетиката. Представете си например какво би било да се отървете от своята неувереност. Една от основните причини за чувството за несигурност или страх е свързана с генетичната нр[програма, която е на милиони години и вече не ни служи. Или си представете гнева, който тормози толкова много от нас. Това също може да бъде разрешено като проблем. Тези и много други емоционални и умствени тежести са резултат от наследените инстинктивни биологични програми в мозъка и жлезите ни, които вече не са ни от полза.

Един от главните двигатели на духовното израстване на човечеството ще бъде генната наука. Знаем, че звучи шокиращо за доста от последователите на съвременните движения за самоусъвършенстване, според които нашето духовно развитие трябва да става чрез медитация, здравословно хранене и духовен живот. От една страна, това е вярно, но ако се вгледате в постиженията на генното инженерство и откритията в химията, биологията и медицината, ще разберете, че те ще оказват много сериозно влияние върху нашето емоционално, умствено и духовно благоденствие в бъдеще.

Ако някой ви предложи хапче, което ще ви освободи от гнева и несигурността, което ще ви вдъхне повече жизненост, ще ви даде тялото, което винаги сте желали, и в същото време ще ви обещае безметежен живот, кажете ми, че няма да го вземете. Ще го сторите и ще се надпреварвате за достъп до него. Смятам, че това наистина ще се случи в недалечното бъдеще.

Архетипи на втората чакра

Нека се прехвърлим от тялото към следващата серия от архетипи и образи: тези, отнасящи се до втората чакра, свързана със семейството.

Ако погледнем историческото развитие на структурата на семейството, ще забележим значими еволюционни промени през цялото му съществуване. Първоначално хората са живеели на племена и в групи от семейства. Било е нормално човек да има много деца. В миналото фамилените връзки са били много силни и децата са имали много заместник-родители - лели и чичовци. Съществувала е невероятна система за взаимопомощ. С времето сме се придвижили от фамилия към семейна единица, съставена от съпруг, съпруга и техните деца. Това е основният вид семейство днес. В по-ранни времена хората са водели уседнал живот и много често са се устройвали по родните си места, така че децата са отрасвали с лели, чичовци, баби и дядовци наоколо. Днес все повече хора напускат родните си места и бабите и дядовците все по-рядко са наблизо.

Това е сериозен психологически стрес за децата. Въпреки че детето се нуждае главно от баща и майка, необходими са му и много други хора, с които да поддържа връзка. Едно дете трябва да получава любов от много хора, с които общува, чийто пример и живота да следва и с които да споделя. Ако то не получи всичко това, резултатът ще е празнота в психиката, която то ще запълни с храна, алкохол, наркотици, секс или мания по материалното.

С отмирането на старата форма на разширеното семейство наблюдаваме как хората развиват нови форми на връзка и общуване извън семейството. Например майки, които се събират с други майки в групи и си помагат в отглеждането на децата. Ако се вгледаме добре, ще разберем, че това са съвсем нов вид семейни форми, които ще изместят старите. С други думи, откриваме нови обществени форми за връзка със света около нас.

През последните 50 години сме се нагледали на много експерименти с общества и комуни, като един от най-успешните е кибуцът в Израел. Вярвам, че тези обществени структури ще стават все по-популярни и ще приемат разнообразни форми. Това не значи задължително много хора да живеят заедно върху ограничена площ, а по-скоро хората да живеят поотделно, но връзките в обществото значително да се засилят чрез интернет и телефоните.

В по-личен план трябва да отчетем, че много хора страдат, защото се чувстват изолирани. Душите индиго все още сме малцинство, така че това усещане за изолираност често е доста силно при нас. То създава силен копнеж по нашите „сродни души“.

Търсите хора с подобни умове и сърца. Хора, с които можете да общувате на по-дълбоко ниво и които споделят връзката с вас.

Един от най-разпространените начини за удовлетворяване на тази нужда от връзка е чрез малки центрове на духовно и личностно развитие. Такива центрове се появяват навсякъде. В Германия например има телефонен указател с дебелина пет сантиметра с имена и адреси на центрове за развитие. Появата на такива центрове се случва в отговор на много фактори. Подобни места отговарят не само на нуждата ни от духовно развитие, но и на желанието ни да бъдем част от общество, от едно по-голямо семейство.

Като душа индиго за вас е важно да откриете пътища да се свържете емоционално с други сродни души. Имайте предвид обаче, че нито един от тези пътища няма да бъде идеален. В нас все още има толкова много несъвършенства и затова взаимоотношенията, които създаваме, са сложни и недостатъчно пълноценни. И въпреки всички трудности вашата потребност от близост с други хора остава. Затова е добре да намерите начини да я удовлетворите. Много души индиго, макар и не всички, живеят изолирано. Липсата на разбиране от околните и болката от сблъсъка с „неприятни лица“ ги кара да се отдръпват. Страхът и потребността от усамотение обаче не трябва да пречат на връзката ви със света.

Това е важна част от следващата стъпка на човечеството по пътя му: да осъзнаем своята свързаност и да усвоим нови начини на общуване. Това нарастващо разбиране за единството и произтичащите от него нови форми на общуване са основни фактори за зараждащото се групово съзнание.

Съзнателната родителска грижа

Едно от последствията от този процес е нова форма на родителска грижа. Поради липса на точен термин можем да я наречем „съзнателна родителска грижа“. За психолозите е ясно, че преобладаващата част от емоционалните и умствените ни проблеми, а също и затрудненията във връзките ни се коренят в събития от детството (травми, вредни модели и налагане на чужда воля). Най-добрият начин за справяне с множеството проблеми в зряла възраст е като се грижим по-добре за децата си, така че да предотвратим възникването на неприятните състояния. Новата форма на родителска грижа може да се справи с тази задача.

Един от главните ѝ елементи е обучението за родители. Вярваме, че в бъдеще родителите ще посещават сериозни курсове и програми, за да се подготвят за своите отговорности. В повечето страни, ако искате да карате кола, трябва да преминете шофьорски курс. Да се научите да шофирате е многократно по-лесно от задачата да превърнете едно човешко същество в здрава и завършена личност. И въпреки това днес всеки може да има дете, без да бъде обучаван за това. Предполага се, че човек по природа е надарен със знанието как да отглежда децата си по здравословен начин и умението да ги подкрепя, за да израснат като зрели възрастни. За съжаление обаче нерядко невротизирани хора отглеждат здрави деца и ги превръщат в невротизирани и объркани възрастни.

Човешката психика е една от най-деликатните машини. В идеалния случай родителите трябва да преминават обучение, еквивалентно на образованието на мозъчен хирург, за да могат да отгледат едно дете. Вярваме, че в бъдеще тази необходимост ще бъде осъзната и ще бъдат разработени програми за обучение на родители.

Ключово за това обучение ще бъде вътрешното развитие (емоционално, психологическо) и зрелостта на самите родители. Психиката на детето е като попивателна. Тя се напоява не само от външното поведение на родителите, но и от фините им енергии, мисли и чувства. В основни линии, за да се отгледа здраво дете, са нужни здрави родители, които имат знанието и уменията да работят с него и да му помогнат да се развие пълноценно. Вярваме, че програмите за обучение на родители ще се превърнат в стандарт в недалечното бъдеще. И в този ред на мисли, вероятно ще се наложи дори някаква форма на дипломиране. Уверени сме, че в резултат от тези програми ще видим израстването на поколение от емоционално здрави деца.

В своята терапевтична практика сме стигнали до извода, че при мнозинството от възрастните корените на проблемите са в детството. Но тъй като почти всеки има проблеми, които го тормозят, ние не осъзнаваме, че това ни тежи, защото ни изглежда нормално. Голяма част от вътрешната работа, която наричаме „личностно развитие и духовно израстване“, е насочена към емоционални рани, появили се в резултат от травми в детството. Опитваме се да поправим нещо, които изначално не е трябвало да се обърква.

Всички ние, поели по пътя на духовното развитие, познаваме болката и трудностите по преодоляването на проблема. Възможно е обаче процесът никога да не приключи. Болезнено е да го признаем, но съществуват проблеми, които ни измъчват, но без значение колко много работим над тях, ние никога няма да ги решим. То е като да имате прекрасна китайска ваза и да я изпуснете. Да, можете да я залепите, но тя никога няма да бъде същата.

Нещо подобно се случва и с хората. В повечето случаи раната не е резултат от злина, а от незнание. Но като резултат всички ние страдаме от емоционални и умствени проблеми, които нямаше да се получат, ако бяхме отгледани по друг начин. Можем да се научим да залепяме вазата отново и отново, дори така, че тя вече да не пропуска вода, но дефекти неизменно ще остават. И ако можем да избегнем много от тези счупвания, като бъдем по-добри родители, то е наше задължение да го сторим. (Бележка към всички „счупени вази“, адресирана специално до вашия Критик: Ние всички сме „счупени вази“, така че бъдете мили със себе си. Не очаквайте да сте идеални. Може да понакуцвате, но все ще стигнете върха, към който се стремите.)

Вярваме, че в бъдеще правителствата ще вложат много повече средства в развитието на децата, в обучението на родителите и в образованието изобщо, а не във воденето на войни. И когато го сторим, бъдещото поколение ще се радва на емоционална и духовна цялост, каквато едва ли можем да си представим днес. Толкова много от световните проблеми са в резултат на неправилно възпитание. Изпробваме всевъзможни социални, икономически и правни възможности и макар всички тези мерки да помагат в известна степен, проблемите си остават. Вероятно най-доброто решение е да отгледаме здраво поколение, за да създадем един много по-добър свят. И вярвам, че ще го направим -макар и не веднага, но със сигурност в недалечното бъдеще.

Въпроси и отговори

Въпрос: Дотук имам положително отношение към всичко, което казахте, освен към едно: тенденцията на силиконовите гърди и коригираните носове. Вярвам, че душата ми е избрала това тяло и уроците си в този живот, дори родителите, които да ме отгледат. Изборът на тялото си има причина и срамът е част от възможностите да се учим. Ако просто започнем да се оперираме, отнемаме възможността на душата да се поучи от срама.

Отговор: Вие виждате срама като част от процеса на обучение на душата. А ако имаше по-лесен начин да усвоим тези уроци?

Въпрос: Но това не става с операции.

Отговор: Не съм убеден. И аз винаги съм мислил като вас. Бях силно против цялата тази козметична хирургия. После гледах едно телевизионно шоу, което промени мнението ми. Предаването беше за пластична хирургия, показваше както самите операции, така и интервюта с хора относно преживяванията им. Помня едно младо момче на около 14 години. То имаше изключително щръкнали уши. Бедното дете беше изтърпяло жестоки подигравки и бе станало много срамежливо и свито. Самата поява сред хора беше травмираща за него. Околните винаги

го зяпали и се присмивали на ушите му.

След това от предаването разговаряха с пластичен хирург, който обясни колко простичка операция е необходима, за да приемат ушите нормална форма. Показаха самата операция, а после и момчето с коригираните му, хубави уши. Интервюираха го и детето просто сияеше. Думите му бяха: „Сега не се чувствам като изрод в цирка. Вече съм щастлив, когато хората ме гледат.“ Сякаш години душевни рани бяха снети от момчето с тази операция. Тогава аз за пръв път погледнах на пластичната хирургия като на нещо положително. Тя даде на момчето ново отношение към самото себе си и живота. От терапията знам колко трудно е да се пребори човек с подобен срам и ниско самочувствие. Тогава промених мисленето си и разбрах, че козметичните корекции могат да имат и много позитивни последици.

Въпрос: Смятам, че е необходимо допълнително обучение на този тип хирурзи, за да може подобни операции да се използват разумно от хората. Ако хората масово започнат да променят носовете и гърдите си, е редно да бъдат информирани за скритите опасности. Не виждам това да се случва и там е проблемът.

Отговор: Напълно съм съгласен с вас. Корекциите на тялото могат да се използват, за да напомпат нечие его, или да развият нечия същност. Хората трябва да получат помощ и да се научат да установяват връзка със своята същност. Тогава пластичната хирургия ще ни съдейства да създадем по-здрав или по-подходящ дом за душата. Учебният процес, който описвате, ще бъде много важен.

Осъзнавам също, че ще бъдем свидетели на доста злоупотреби, докато подобни практики еволюират. Хората със сигурност ще прибягват до пластичната хирургия с не дотам благородни цели. Предполагам, че всеки напредък ще бъде опорочаван, но за съжаление това е част от еволюционния процес. Няма да ме изненада, ако голяма част от изследванията бъдат спонсорирани от източници със съмнителен морал - например от военните, за да създават по-боеспособни войници. Но обществото като цяло ще извлече полза от тези изследвания. Ето защо смятам, че всичко е част от процеса. Малцина знаят, че разработването на интернет (според мен това е изключително изобретение) е било спонсорирано предимно чрез порнографията. Така че е нормално, ако в началото процесът бъде опорочен в някаква степен, но в крайна сметка вярвам, че това ще се окаже за благото на всички.

И още нещо... От вашия коментар прозира мисленето: „Душата ми е избрала най-подходящото тяло, семейство, обстоятелства и събития, от които да се учи.“ Този тип мислене би включвал още съждения като: „Дошъл съм на Земята, за да може душата ми да се учи чрез това тяло. Аз съм точно това малко момче, тялото ми има такива уши и аз ще науча урока за срама.“ Много хора мислят така. Може би е правилно. Но аз мисля по друг начин. Може една душа да дойде на този свят и да има невероятен потенциал, но да е възпрепятствана от неща като въпросните уши. Цял живот тази душа е заета само със срама си. Струва ми се, че това е пропиляване на ценен потенциал. Ако надживеете този срам по по-лесен и бърз начин, душата ще може да постигне значителен напредък в толкова много области.

Така че нека ви дам повод за размисъл. Дали душата е избрала това тяло, защото то е най-доброто за нея, за да се учи, или просто е взела най-доброто налично?

Въпрос: Отговарям на въпроса ви като майка. Ако синът ми имаше такива уши и преминаваше през цялата тази болка, връщайки се у дома разплакан всеки ден, нима мога да му кажа: „Това подпомага духовното ти израстване“? Какво можеш да сториш? Подигравките са толкова болезнени.

Отговор: Нека аз да ви дам един още по-шокиращ пример и ще видим как бихте постъпили. Знаете какво означава думата СПАМ: нежелано съобщение по електронната поща. Фирмите се сдобиват с 2 милиона адреса и изпращат информация за продуктите си на всеки. Едни от най-активните изпращачи на СПАМ са компаниите, които рекламират медикаменти за увеличаване на пениса. Виждах тези имейли и си казвах, че тези хора трябва да са болни, докато не разговарях с една жена, чиито съпруг имаше много малък penis. Тя беше много разстроена и ми сподели: „Не усещам нищо, когато правим любов. Не знам в мен ли е, или не. Никакво удоволствие не получавам. Обичам го, но си мисля за други мъже през цялото време, защото физически съм напълно незадоволена.“ Съпругът ѝ знаел всичко това и се чувствал непълноценен мъж. Какво бихте посъветвали тези хора? И, жени, вие какво бихте препоръчали на мъжете си, ако увеличаването на пениса е възможно и не вреди на здравето? А вие, мъже, какво бихте направили, ако усещате, че

жена ви ще ви замени с друг само защото не ви достигат пет сантиметра? Какво бихте сторили в подобен случай?

Въпрос: (хора от публиката) Аз бих си го уголемил. Това ще реши много проблеми. Бих казал: „Защо пък не?“ Бих си направил максималното възможно уголемяване. Всичко е въпрос на пасване: може би просто трябва да си намери жена с по-малка вагина. Ако проблемът е само сексуален, запазете духовната връзка със съпруга си и отидете да правите секс с някой друг.

Отговор: Вариантите са много. Едно е сигурно: получаваме възможности за избор, които не сме имали никога преди.

Нека да навлезем още по-дълбоко в темата. Какво ще стане, ако някой ви каже, че може да удължи живота ви, и ви даде хапче, което ще ви гарантира още 50 години? Ще го вземете ли? Да кажем, че освен всичко друго това хапче ще ви поддържа и млади.

Въпрос: (хора от публиката) Зависи кой друг ще го вземе.

Аз ще го изпия със сигурност, но ще го направя, за да имам време да свикна с идеята за смъртта, за да съм готова да посрещна това, което ме очаква, и да изпълня своята мисия. В момента не съм подготвена за собствената си смърт, сякаш живея с илюзията, че ще съм вечно жива.

Отговор: И аз се чувствам като вас. Мисля, че смисълът на живота е най-важното, а продължителността е второстепенна. Аз съм с 10 години по-възрастен от вас и за пръв път усещам, че остарявам. Усещам как тялото ми започва да се износва. Ставите ми ми създават проблеми и вече гледам на възрастните хора по различен начин. Наблюдавам ги и си мисля, че не след дълго ще бъда като тях. Онзи ден срещнах една по-възрастна жена с остеопороза, ходеше изгърбена. Погледнах я и си казах, че това сигурно не е приятен начин на живот.

Не знам какви проблеми ще имам със своето тяло и не съм заинтересуван от възможността да живея 100 или 200 години, по бих искал да прекарам последните години от живота си в относително здраве, без да страдам и да ме боли. Ще бъда много доволен, ако медицината успее да ми осигури живот без болка.

Нека ви припомня една идея, която смущава доста хора. Представете си, че вашата душа наистина не е избрала това тяло, а просто го е получила от лотарията. И когато е дошъл редът ви, всички добри тела са били изчерпани. Вие сте получили личност, тяло и семейство, но те не са били непременно това, което душата ви е желала, а което е било в наличност.

Или си представете, че тялото и психиката ви са създадени от случайни еволюционни сили. Душата е приела това тяло, защото все пак ще води интересен живот тук, но това не значи, че тя е получила Ролс-Ройс. Всъщност аз приемам по-скоро тази теза. Когато се замисля за структурата на мозъка, жлезите, ума и емоциите, виждам, че човешкото тяло не е много добре конструирано; то все още е относително примитивно и душата среща много проблеми, докато живее в него.

Въпрос: Никога не съм разглеждал нещата от такава гледна точка.

Отговор: Повечето хора не споделят подобни виждания. Идеята не е особено привлекателна.

Въпрос: Това ме ядосва. Просто не е честно, не е справедливо.

Отговор: Бих искал да вярвам, че животът е справедлив, но като се огледам, не съм толкова сигурен, че справедливостта е принципът, който следва Вселената.

Въпрос: Да. Може да се окаже, че на душата ѝ е тясно в тялото, чувства се като в затвор. На физическо ниво аз не се чувствам в единство с тялото си. Може би трябва да разбере какво точно изпитва душата ми и защо усещам тялото си толкова тясно.

Отговор: Мисля, че вашият изследователски подход е правилен - да откриеш какво представлява тялото, какво е душата и как са свързани те.

Искам да споделя собствените си виждания по въпроса, както и да препредам това, което знам от езотеричните трудове. В тях се казва, че тялото еволюира, от една страна, чрез еволюционните сили, действащи в природата, а от друга страна, с дейното участие на душата - човешкото тяло се оформя от висшия интелект на душата (ще го наречем така поради липса на термин). Тази конструкция обаче не е завършена, а е в процес на развитие. Езотериците смятат, че именно там се крие причината за страданието на душата.

Ние вярваме, че в бъдеще науката ще приеме съществуването на душата и ще разполагаме с машини, които да я улавят. Навярно и самите ние ще развием по-силна интуиция и в резултат на това ще можем да общуваме много по-тясно с душата. Спомнете си някои от онези красиви моменти, които изживявате толкова рядко, например чрез медитация. Представете си, че те биха

могли да бъдат много по-чести и по-силни, само чрез малко настройване или някакъв имплантант. Мисля, че ще се развиваме в тази насока.

Предполагам, че що се отнася до промяна на съзнанието, бъдещите технологии направо ще ни изумят. Задават се невероятни промени в разбирането за тялото, психиката и душата. Произлизащите оттам технологии ще ни открият ново ниво на съзнание, радост и начин на живот, каквито сега едва ли можем да си представим. Мисля, че в тези области ще преживеем истинска революция. Това е част от науката за душата, чиито носители са душите индиго.

Седма глава

Новият мъж и новата жена

В предходните глави се запознахме с проявлението на индиго енергиите в първата и втората чакра. Сега ще изследваме как енергиите се проявяват в третата и четвъртата чакра. Тъй като тези чакри са тясно свързани с мъжкото и женското в нас, ще ги разгледаме в контекста на новите типове мъж и жена.

Новият тип мъж

Нека започнем с енергиите на новия тип мъж, защото архетипите, които се проявяват у мъжете, са много важни за нас като отделни личности и като раса. Ражда се цяло едно ново измерение на мъжествеността. За да разберем това по-добре, ще го изследваме от гледна точка на отварянето на различни центрове в човешкото енергийно поле.

През последните хилядолетия човечеството е под влиянието главно на долните три чакри. Техните енергии се концентрират и изразяват чрез третата чакра - тази на силата и егото. Това значи, че мъжете са били под влиянието на съзнанието на третата чакра: надпревара, агресия, сила и его. Това им е създало егоцентричен и йерархичен подход към живота. Те са се борели, за да спечелят колкото се може повече власт за себе си и да се изкачат по-високо по йерархичната стълбица.

Днес това бързо се променя. Нахлуващите енергии на индиго имат силно влияние върху сърдечната чакра при мъжете. Сърцата им започват да се отварят по много нови начини, а енергиите на третата чакра тръгват нагоре към сърцето. Резултатът е, че ценности като сътрудничество, признание, уважение и чувствителност добиват ново изражение при мъжете. Един от аспектите на новото изражение е желанието за сътрудничество вместо за надпревара. Друг е уважението към живота във всичките му форми и отказ от причиняване на вреда или болка на други живи същества.

Отварянето на сърдечната чакра подхранва способността ни да изпитваме по-възвишени чувства, да бъдем по-нежни, да сме грижовни и да даряваме топлина. Заради тези качества новият тип мъж има по-различна връзка с живота. Можем да го определим като мъж на „чувствата“ - деликатен, нежен и с дълбоки емоции. Въпреки че подобни мъже винаги са съществували, като толкова масово явление те са нещо ново за човечеството. Досега водещите мъжки архетипите бяха на силния, властен и доминиращ мъж. И макар тези ценности все още да са наложени в обществото ни, все по-често представителите на силния пол са ценени заради тяхната нежност и сърдечност.

Мъжете страдат от нов тип вътрешно напрежение, защото сърцето изпитва болка при всяка проява на егоизъм

Процесът не е никак лесен. Той ни поставя пред някои много сериозни предизвикателства. Много мъже са носители не само на новите енергии индиго, но и на енергиите на слънчевия сплит. Желанието за надпревара все още е живо в тях, както и егоизмът и егоцентризмът. Сега тези сили се борят с енергиите на сърцето, които искат да ни отведат отвъд тези качества. Ето защо днес много мъже изпитват вътрешно напрежение - заради конфликта между двата енергийни центъра.

В миналото хората са можели да бъдат егоистични и агресивни и не им се е налагало да страдат много от чувство за вина или съвест. Това вече не е така. Когато се активизират енергиите на слънчевия сплит, нашето сърце страда. Често енергиите на слънчевия сплит са толкова мощни, че не сме в състояние да ги обуздаем. В такъв момент може да сме обзети от тях и изобщо да не чуваме сърцето си, но след като състоянието премине, ние се осъзнаваме и страдаме. Това може да продължи дълго, докато сърдечната чакра не взема надмощие.

Другата промяна е следствие от това, че индиго енергиите стимулират третата и четвъртата чакра, които са свързани с уязвимостта. В миналото се е приемало за даденост мъжът да бъде силен

и смел - т.е. да бъде герой. Не е било допустимо да показва страх, емоция, болка. Този образ е обслужвал еволюционни цели. Мъжете са се учили да контролират страховете, произлизащи от коренната чакра (страх от смърт и болка), за да могат по-интелигентно да реагират на ситуацияите, вместо да отвръщат инстинктивно с отстъпление или бой. И макар че винаги ще има какво още да се предприеме за управлението на коренната чакра, основите на процеса са били положени до степен, в която мъжът може да продължи по-нататък. Една от следващите стъпки е да стане уязвим.

Отварянето на сърдечния център и уязвимостта означават, че мъжът може да плаче и да признава слабостите си. Позволено му е да има чувства. Да си уязвим, значи да покажеш дори повече кураж, отколкото да се изправиш лице в лице с опасността. Много мъже биха се изправили срещу физическа заплаха например да тръгнат да спасяват някого от горяща сграда. Но колко от тях са способни да признаят, че са уплашени, или да позволят на сълзите си да потекат, когато са наранени? Много малко мъже биха приели това предизвикателство. Но индиго енергиите провокират точно това в тях.

Като че ли най-голямото предизвикателство пред мъжа индиго е да приеме своята женска страна, както и да си позволи да бъде уязвим. Това не го прави безсилен, жертва или феминизиран. Означава, че човекът има куража да покаже своята уязвимост, да се отдаде на чувствата си и най-вече да прояви смелост да обича. От духовната работа обаче виждаме, че да се открием за близостта и любовта е може би най-голямото предизвикателство. Мъжете са в състояние да изпитват много силни чувства, но се обграждат със стени, за да се предпазят. Те обичат, но от позицията на защитници или на търсещи грижи. Подобна любов обаче е лишена от дълбока близост. Близостта означава да се открием, да разрушим стените, да позволим да бъдем докоснати; същността на единия да срещне същността на другия. Това е деликатно и нежно състояние, правещо ви уязвими. В това се състои и предизвикателството пред мъжете индиго - да станат уязвими и да се открият за любовта.

Новите архетипи на силния мъж

Друга знакова промяна, настъпваща с отварянето на сърдечната чакра при мъжа, е оставянето настрана на егото и промяна на модела от „аз" към „ние". В миналото мъжете робуваха на егото и се ръководеха от егоистични подбуди. Сега те започват да усещат взаимовръзките между обектите в природата и живите същества. Ето защо мъжете вече мислят по-мощно и се опитват да допринесат за общото благо.

Това може да се обобщи с често използвания израз „чувство за общност" (или с езотеричния термин „масово съзнание"). Мъжете се отварят за чувството за общност и започват да възприемат себе си като клетки от един голям организъм. Това, което е добро за цялото, е добро и за отделния човек. Силата се отделя от егото. Пред нас се разгръща „силата на любовта", изправяща се срещу „любовта към силата"; „силата да правиш добро" срещу „силата в името на властта". Това е много голяма стъпка, защото по този начин мъжете се опитват да загърбят своя егоцентризъм. Учат се да бъдат отворени към другите, да приемат различните от тях и да не се вкопчват в своята истина като единствена и неоспорима; те се опитват да си сътрудничат, а не да се конкурират помежду си.

С преодоляване на оковите на егото стигаме и до един по-сложен аспект на третата чакра, който е от голямо значение при мъжете - индивидуализмът. Той се е превърнал в една от висшите ценности на съвременния свят. Хората от всички нации и култури търсят начини да бъдат себе си, да открият своя собствен, уникален начин на изразяване. Те искат да намерят своя собствен път. Подобен индивидуализъм е нещо ново за мъжете. В миналото те не са познавали индивидуализма така, както са познавали егото. Архетипната структура на света се е базирала на хората с най-силно его, способно да завземе най-много власт.

Промяната поставя мъжете пред едно уникално предизвикателство: въпросът какво да правят с индивидуалността си? Кой съм всъщност? Какво искам? Какво да направя с живота си? Къде е същността ми и откъде започва егото ми? Мъжете са предизвикани да се вслушват във вътрешния си глас. Предизвикани са да открият истинското си аз и това какво означава да живееш пълноценно.

В миналото представата на мъжете за индивидуализма до голяма степен се е въртяла около нарцисизма на детето в тях и егото им. Като егоистични деца те са правели каквото си поискат, без особено да се интересуват от последствията за другите хора. За тях е било от значение само да получат желаното, да бъдат номер едно и да се грижат за своето моментно удоволствие. Сега нагласите се променят. Трябва да се променят. Днес ние разполагаме с повече мощ, откогато и да

било преди - без значение дали това е силата на голяма кола или на огромна машина, корпоративна или финансова мощ, силата да променяме Земята, да въздействаме на човешкото тяло, силата на ума... Разполагаме с невероятни възможности. Мъжете не могат да си позволят да оставят себичното си его да използва тези сили за своите собствени цели. Твърде много рискуваме.

Голяма част от страданието на хората се дължи на безотговорна и егоцентрична злоупотреба с власт. Мнозинството от актуалните проблеми - като пренаселването, замърсяването, унищожаването на природата, войната, тероризма и много други, са пряк резултат от неспособността на силния пол да проявява уважение и да поема необходимата отговорност. Новият тип мъж има нови силни страни, чувства и отговорности и е нужно да ги приеме и да помогне на егоистичното дете в себе си да се превърне в мъдър възрастен.

За да балансира тази сила, ще се наложи мъжът да поеме отговорност за последиците от употребата на тази сила върху живота като единно цяло. Ще е необходимо да открие наново своята индивидуалност, която този път е в съзвучие с по-висшата природа, сърцето, неговата визия за света и висшите му цели. Това ново определение на индивидуалността ще съчетава противоположности - умението да отстояваш себе си като уникално и силно човешко същество и способността да загърбваш своето его и да работиш в екип в името на висшето благо. Това ще даде тласък напред на най-висшата сила и най-висшето благо.

Новият тип жена

Жените стават силни, поемат отговорност и печелят уважение

Нов архетип и енергии се появяват и при жените. В продължение на хилядолетия те са били потискани, но днес това се променя. За пръв път жените са равнопоставени с мъжете, откриват нова сила в себе си, нови отговорности, нов тип уважение. Това се дължи на третата чакра (на силата) и четвъртата чакра (на сърцето), които заедно формират нова връзка и цялост в човешката психика както при мъжете, така и при жените.

При мъжете третата чакра е била много активна, а четвъртата - по-затворена. При жените сърцето е много активно, а третата чакра е била по-слаба и ограничена. Жените са били сърдечни, но не са имали сила. Били са отворени и щедри, но понякога им е липсвала връзка със собствената им индивидуалност. Дори малкото власт, която са притежавали, е била в много ограничени параметри. През последните 30-50 години това положение се променя значително. Движението за правата на жените е външен израз на отварянето на слънчевия сплит у нежната част от човечеството.

Сега те се учат какво значи да притежаваш сила и власт и това не е лека задача. Жените имат навика да се подценяват, да се отказват от властта си и да не отстояват позициите си. Това им е причинило много страдание в миналото. Тогава те често са се жертвали и след това някой се е възползвал от тях. Жените наистина не са могли да направят много, за да го избегнат; въпреки страданието си те са се примирявали със съдбата си. Едно от предизвикателството пред тях днес е да не се оставят да се превръщат в жертви.

Ако днес жените се откажат от силата си или са потиснати от някого, това им причинява болка и ги прави тъжни, депресирани и гневни. Зараждащата се сила на слънчевия сплит ги кара да се освободят от ролята на жертви. Задачата им е да се почувстват значими, да затвърдят позициите си, да имат силно присъствие, да действат мащабно, с мощ, да са прями и силни. Това не означава, че губят качествата, за които отговаря сърдечната чакра, а само че могат да им се доверят, за да управляват силата си.

Стандарт за нов тип общуване и връзка

С промените в жените се налага нов тип общуване и връзки. Можем да ги наречем „задълбочени връзки“. Жените изискват от мъжете ново ниво на обвързване и близост, основани на осъзнатост и искреност. Те искат и се нуждаят от мъж, който да се свързва чрез своите чувства, и вече не са удовлетворени да изпълняват само традиционните си роли - на съпруга, майка или романтичен партньор.

Жените очакват откритост и интимност, дълбочина на чувствата и общуване. Те искат да бъдат открити и уязвими и очакват същото и от партньора си. Това превръща съвременните жени в голямо предизвикателство за мъжете. Една от задачите на нежния пол е да образува мъжете. Мъжете успяват да отворят сърцата си, но това все още им струва усилия и борба. Разбира се, и от жените може да се изисква още по-голяма откритост, но все пак при тях сърдечният център е отворен в по-

голяма степен. Те трябва да изградят самоуважение и сила, за да се превърнат в лидери и да поведат мъжете към любовта.

Жените по-лесно възприемат невидимите фини енергии. Енергиите и вибрациите у мъжете обикновено са по-груби и недолягани. Те желаят да са открити, но не им е лесно. Трябва да променят вибрациите си към по-висше ниво. Това може да причини почти физическа болка на един мъж и ето защо силният пол се нуждае от подкрепа и напътствия.

Ако се вгледаме по-внимателно в световните проблеми днес, ще открием, че те са причинени предимно от мъжете -войни, престъпления, ограбване на земните ресурси и още много други. В момента качествата, чиито носители са жените, са ни изключително необходими. Ако техният слънчев сплит не се активизира, те ще останат жертви на мъжете и на миналото, и прекрасните им качества ще останат неизползвани. От голямо значение за жените е да събудят силата на своя слънчев сплит и да я слоят с тази на сърцето, за да предприемат решителни действия. Светът се нуждае от това.

Новата жена очаква искреност във връзките си

Това ни води до темата за изразяването - заражда се нов вид взаимоотношения между хората, основани на дълбочина и общуване. Жените искат да говорят за истински неща и истински чувства. За тях повърхностното общуване не е достатъчно. Очакват прямота във връзките си до степен, непозната за хората в миналото, но постигането ѝ не е лесно. Много често това значи да разкриеш неща, които би предпочел да останат скрити: уязвимост, несъвършенства или срам. Нерядко означава и да поставим огледалото пред лицето на другия, за да може той да открие същите качества в себе си. И ако жените се откриват за своята сила, те се откриват и за ново ниво на общуване, което е едновременно предизвикателство и дар. Те очакват връзка, основана на истина, а не на лъжи; на честност, а не на илюзии; на прямота, а не на увъртане. Всичко това е синтезирано много добре в мисълта на Буда: „Лъжата е сладка в началото и горчива в края. Истината е горчива в началото и сладка в края." Тази простичка мисъл въплъщава една от фундаменталните промени, които носят индиго: връзка, основана на истината.

Въпроси и отговори

Въпрос: (от мъж в публиката) Съзнавам, че действията ми се ръководят предимно от слънчевия ми сплит. Там чувствам най-силна концентрация на енергия. Щом я усетя, сърцето ми се изключва и затваря почти изцяло. И въпреки това, аз възприемам всички тези идеали за общуване, връзка и близост, за които говорите.

Отговор: По-рано споменахте, че работите в строителството. Тази среда е свързана със слънчевия сплит. И въпреки това вие сте човек с доста голямо отворено сърце. Как се чувствате, доволен ли сте от работата си?

Въпрос: Тя си е предизвикателство. Чувствам се странно. Беше ми интересно вляза в тази среда. Беше ми полезно да открия мъжката си енергия и това наистина ми доставяше удоволствие. Една част от мен е удовлетворена. Но аз започнах тази работа и като бунт срещу родителите ми, които искаха да успея в живота по „техния" начин и сега не се чувствам много добре там. От друга страна, съм много сърдечен, дори прекалено, по женски мекушав с партньорката си. При нея не проявявам особено силата си. Не мога да намеря баланс между професията си на строителен работник и сърдечността.

Отговор: Напомнихте ми за нещо, което споменах по-рано, нещо, което се случва с мъжете. Много от тях са отишли в другата крайност на махалото. С отварянето на сърцето си те „изключват" енергиите на слънчевия сплит или изпадат в крайности, лъкатушейки между двата полюса, без да могат да открият баланс. Не е лесно да поддържате и двата центъра отворени. Нуждаете се от силата, твърдостта и динамичността в баланс с качествата на сърцето, а това е сериозна задача. Може да се изненадате, но дори и да имате връзка с жена от нов тип, тя все още ще има нужда от малко от мъжкарската ви природа. Сърдечната ни страна ни кара да си мислим, че нашите жени искат само любящ и чувствителен мъж. Но опитът показва, че и най-духовните жени искат стабилен и силен мъж.

Въпрос: (от жена в публиката) Аз самата преминавам през този процес на промени от сърцето към слънчевия сплит и се опитвам да интегрирам енергиите им. В същото време се съпротивлявам и срещам доста трудности. От думите ви разбирам, че не съм единствената. Освен това, напълно ще се съглася с онова, което описахте, че жените искат от мъжете си.

Отговор: Каква е съпротивата ви към енергиите на слънчевия сплит?

Въпрос: В съзнанието ми е насадено схващането, че властта и проявата на сила са лоши качества.

Отговор: Има такава стара представа, че духовността е противник на силата. Духовният човек е нежен и добър. Бих искал да подчертая едно ново разбиране обаче и то е, че духовността подкрепя колкото силата, толкова и любовта и разума. Зарядът, който носите в душата си, спектърът от енергии и тяхната сила са невероятни. Духовното израстване е отваряне към по-висши измерения за силите и възможностите на душата. В известен смисъл духовността ни учи да използваме тези сили градивно, творчески и с уважение. Има една мисъл, отнасяща се до работата върху вътрешния свят, и тя е, че душата е съставена от три потока енергия - сила, любов и интелект - и те се сливат, за да изпълнят една цел - съзидание.

Казваме, че основната цел на душата е да използва сила, мотивирана от любовта и водена от интелекта, за целите на съзидателния и разумен живот.

И тези три сили, преплетени заедно, се превръщат в креативност. В основата си душата е креативна. Тя е творец, който се учи да създава изкуство.

Въпрос: В известен смисъл това, което казваш, звучи като път към душевен мир. Жената е любов и трябва да се свърже със силата си, а мъжът е сила, която трябва да се свърже с любовта си.

Отговор: Мисля, че това е една от най-фундаменталните задачи, стоящи пред нас днес. Може да се каже, че голяма част от еволюцията на планетата зависи от това мъжете да се слееят с женската си същност, жените - с мъжката си, а след това двата пола да се интегрират един с друг.

Въпрос: (от мъж в публиката) Вие поставихте задачата на жените по много директен начин. Ако трябваше да кажете същото за мъжете, какво щеше да гласи посланието?

Отговор: Първо да демонстрираме уважение към жените и да им вдъхнем сила. Ние сме свикнали само да ги потискаме и да се държим като малки деца. С отварянето на сърцата си и частичното отстъпване от енергиите на слънчевия сплит, а след това и с интегрирането на двете чакри, ние преодоляваме егото си и позволяваме на жената да засияе, да открие своята сила и динамичност.

Второто предизвикателство за нас е да се концентрираме върху сърцата си - да се открием за чувства, да бъдем уязвими и да можем да говорим за тези неща.

И третото, което искам да кажа на мъжете, е: мислете за общото добруване, а не само за своето лично. Открийте, че има и по-висш начин на съществуване. Не е нужно винаги да сте първи и да мислите само за себе си през цялото време. Научете се да си сътрудничите и да работите в екип.

Въпрос: Мисля, че много мъже използват това оправдание. Доказват колко са велики, като се хвалят колко им пука за общото благо.

Отговор: Сърцата ни се отварят и ние започваме да правим някои жестове на щедрост и алтруизъм. Но слънчевият ни сплит все още ни влияе много силно и при най-чистите ни чувства и действия. Тук се докосваме до една от основните рани на мъжа. Раната, че не сме постигнали достатъчно и че трябва да продължим да се доказваме. И дори когато сърцата ни се включат, ще измине известно време, преди раната да зарасне.

Въпрос: Мисля, че жените също носят вина за ситуацията, тъй като не използват силата си и очакват от мъжете да са доминиращи и силни. Усещам, че това е една страна от дилемата на жената днес: тя иска да използва силата си и да е равнопоставена с мъжете, но инстинктите ѝ я карат да иска от мъжа до себе си да бъде мъжкар, защото това я кара да се чувства в безопасност. Сякаш в нас се води битка между разума и инстинктите ни.

Отговор: Предизвикателството пред жената е, че висшето ѝ съзнание иска нежен и чувствителен мъж, но вродените ѝ инстинкти я карат да търси мъж със силен слънчев сплит. А наоколо все още няма много мъже, които да съчетават и двете. Мисля, че дълбоко в себе си мъжете са силно уязвими, но това напълно обърква нашия слънчев сплит, който има нужда да запази илюзията, че е силен. Зад всичките ни маски и зад напудрения ни център на слънчевия сплит стоят срамът и уязвимостта. Ако обаче решим да ги покажем, инстинктите ни се разбъркват. Те ни казват: „Ако си уязвим, значи си слаб и не си истински мъж, тогава ще изгубиш и с теб ще бъде свършено.“ Така че нерядко бихме предпочели да умрем, пред това да разкрием чувствата си.

Вече се срещат много мъже, преминали през промяната в сърцето, но в процеса техният слънчев сплит е загубил влиянието си по един небалансиран начин и те са станали твърде крехки и

слаби. Тези мъже са под влиянието на сърдечната чакра, но се влияят и от коремната чакра, носеща енергиите на детето. За жените този тип мъже имат известно очарование, защото те могат да проявяват повече близост, да достигнат до по-деликатни области и нещо в майчинския им инстинкт започва да иска да се погрижи за детето вътре в тях. Но в същото време те обикновено не притежават необходимите мощ и сила, а никоя жена не би искала да е бавачка на мъж, до такава степен повлиян от детето в себе си. Жените се стремят към мъж с известна сила. Инстинктите им търсят някой, който да ги накара да се почувстват в безопасност и да им я осигури наистина. Но с подобни силни мъже те отново се отказват от своята сила. Каква главоблъсканица! Как една жена може да има и двете?

Урокът е да намерим баланс между уязвимостта и силата. Затова, мъже, предизвикателството пред вас е да разкриете своята уязвимост и чувства, като същевременно не губите силата си. А вие, жени, трябва да намерите своята сила, без да губите връзка с любовта. Това е преход от инстинкти към съзнателност. В съзнателно състояние можете да имате и двете едновременно.

Въпрос: (от мъж в публиката) За кого е по-лесна промяната - за мъжете, които трябва да се развият в сърцето, запазвайки цялата си сила и мощ, или за жените, които трябва да „слязат“ от сърцата си към мощта и силата?

Отговор: Мисля, че и двете не са лесни и няма да е честно да заявим, че едното е по-трудно от другото. Ако все пак трябва да съм напълно искрен, навсякъде забелязвам жени, които откриват силата си и започват да я използват, докато мъжете, справили се със своята задача, са много по-малко. Затова мога да предположа, че вероятно е по-трудно за мъжете. Ще отида още по-далеч и ще кажа, че жените вече притежават силата, но те са били заставяни да се чувстват, сякаш я нямат.

Виждам много жени, които са открили своята сила и я прилагат в живота си. Без значение дали в професионалната сфера или като самотни майки, които отглеждат децата си - проявленията на тази сила са очевидни. Жените в много по-голяма степен са открили баланса между двете чакри - силата им е налице, по имат и много по-висши ценности и разум. Всичко, което трябва да сторят сега, е да вземат в ръце своите силни страни и способности и да ги приложат в действие, превъзмогвайки страха си от мъжката агресия.

Въпрос: (от жена в публиката) Намирам за много важно и неотложно тази информация да стане достъпна за всички мъже и жени, за да разберат какво се случва и да преминат през процеса на съзряване възможно най-ползотворно.

Отговор: Това наистина е важно и много жени са доста отворени към идеята, но мъжете се съпротивляват. За жените е ясно какво ще спечелят - те престават да бъдат подценявани, получават власт и сила и т.н. Мъжете обаче имат усещането, че трябва да се откажат от нещо, за което винаги са се борели. Защо да се отказваме, когато не виждаме каква ще е наградата ни?

Въпрос: Защо ще се почувствате по-добре.

Отговор: Проблемът е, че ние все още нямаме такава връзка с чувствата си и няма как да знаем, че ще се почувстваме по-добре.

Въпрос: (от мъж в публиката) Аз срещам точно този проблем. Едно е да си уязвим и открит, но в мига, в който бъда наранен, се изключвам моментално. Много ми е трудно да запазя баланса в такива случаи. Дори и когато имам знанието и опита, че ще се почувствам по-добре, се връщам веднага обратно към привычната си по-властна роля. Тогава забравям почти напълно, че чувствата са имали някакво място в мен.

Въпрос: (от мъж) Мисля, че ключът към това да останеш уязвим е да усвоиш определени похвати, които да ти позволят да запазиш сваления гард в болезнени ситуации. Те са много важни, защото без тях ние, мъжете, не можем да запазим уязвимостта си.

Въпрос: (от жена в публиката) В природата на мъжете е да свързват уязвимостта с обреченост и смърт. Ако ние, жените, разберем това, ще намерим подход към тях. Но проблемът ни е, че сме били потискани твърде дълго и търсим отмъщение, искаме да ви повалим. Често се случва, когато овладеем силата и получим власт, да изритаме мъжете като форма на отмъщение.

Отговор: Е, явно е, че ни предстои много работа. Забелязвам, че сбирките за духовно израстване по целия свят се посещават от 80% жени и 20% мъже. Има голям брой жени, които съзряват бързо. И освен това много жени правят кариера и намират и други начини да получат сила и власт. Озоваваме се в свят на нарастващ дисбаланс. Много по-голям брой жени съзряват духовно, отколкото мъже. Поради тази причина очаквам жените да се превърнат в една от главните сили в

света, които ще ни помогнат да направим следващата крачка.

Осма глава

Душите индиго в любовта

Навлизащите енергии на Водолей предизвикват еволюция във всички сфери на живота. Представите ни за любов и приятелство също са силно повлияни. Ако се върнем назад към шестдесетте години на XX век, ще видим зараждащите се идеи за свобода и любов. Това беше време на сексуална революция и нови търсения във взаимоотношенията. Хората правиха всякакви експерименти: двойки, тройки, оргии, комуни, групови бракове, размяна на партньорите, разширени семейства и много други. Излязохме от черупките си и в този момент на освобождаване опитвахме всичко, което можеше да роди човешкият ум. Традиционните ценности като брак, семейство и деца не удовлетворяваха мнозина. Нещо различно ни зовеше.

Седемдесетте и осемдесетте бяха белязани от появата на нови идеи за любов и духовност. Концепцията за Тантра - комбинацията от сексуалност и медитация - навлязоха в общественото съзнание. Филми като „Какавидите“, представящи правенето на любов като обмен на енергия, докоснаха съзнанието на хората.

Енергиите на Водолей, стимулиращи сърцето, третото око и коронната чакра, носят ново усещане за възможностите на любовта. На непосредствено личностно ниво това означава, че дълбоко в себе си усещате какво е възможно в една връзка. Може да сте имали моменти на просветление, в които сте видели какво може да е бъдещето ѝ. Или, както най-често се случва, не го виждате ясно, не можете да го обясните с думи, но изпитвате неопределено чувство, копнеж или стремеж. В някои случаи чувството има негативно значение - усещане за онова, което не е наред, което липсва във връзката.

Независимо дали чувството е негативно или позитивно, вие се стремите към идеала, който носите в себе си. Този вид връзка ви зове. Тя е като морски фар, който ви указва пътя към пристана. Това е стандарт, спрямо който измервате случващото се в момента. Вглеждате се във връзките - вашите и на другите -и ги сравнявате с него.

И макар културата ни да не е измислила име за този тип връзка, ние ще я наричаме „духовно партньорство“ - връзка на основата на духа и съзнанието.

Този стремеж със сигурност е бил валиден и за двама ни¹², откакто се помним. И двамата сме имали един и същи сън от детството ни. И двамата помним, че сме имали идеал за това, какво искаме в една връзка. Той не се е формирал от заобикалящата ни среда. В известен смисъл този идеал беше като сън. Колебахме се дали да говорим за него в традиционните среди, в които сме израснали, защото звучеше странно. Идеалът ни не беше свързан с брак, поне не в традиционния смисъл. Той беше по-скоро като приключение, пътешествие към нещо много специално, като мистична среща на две вълшебни същества.

С времето този идеал доби яснота и плътност в умовете ни. И двамата имахме чудесни връзки. Всяка от тях ни донесе много и беше стъпало към следващата. Въпреки това нещо ни липсваше. Една част вътре в нас оставаше с усещането, че всичко е просто мечта, нещо неосъществимо в реалния свят.

Това беше, докато не се срещнахме и не усетихме, че мечтите ни могат да се осъществят. Това беше мястото, до което винаги сме искали да стигнем в любовта и връзките си. Не ставаше въпрос само да си подхождаме, ние имахме духовна връзка. Нашата среща възплачваше идеала за духовно партньорство.

Духовно партньорство

Когато се срещнахме, най-силно впечатление ни направи чувството за дълбоко познаване на другия - душите ни се бяха разпознали взаимно. Ние се познавахме. И не само, че се разпознахме, но имахме и чувство за свързаност, сякаш имаше фундаментална връзка помежду ни.

По това време и двамата имахме връзки с други хора и не предприехме нищо. Отне ни 14 години, за да се съберем като двойка. През цялото това време бяхме приятели. Но имаше нещо особено в това приятелство. Дали бяхме заедно като любовници или не, сякаш нямаше никакво значение. Формата не беше от значение. Важно беше усещането за някой специален човек в живота ти. От самото начало усетихме душите си: онези ярки, вълшебни, безкрайно съзнателни духовни

12 Визират се двамата автори. Бел. ред.

същества, живеещи в нас.

Това усещане - че виждаш същността на другия, е от особено значение за душите индиго, защото няма просто да сте две същества с блеснали от любов очи (макар че ще имате и такива периоди). За разлика от повечето влюбени, вие ще виждате всички слабости на душата на другия. Ще можете да видите его, натрупани проблеми, страхове, рани и още много скрити тайни, които ни превръщат в хора.

Чувство за по-висша цел

Щом двамата се събрахме, ние имахме усещането за по-висша съдба, сякаш всичко е следвало определен замисъл. Като че ли сме го планирали в някакво друго измерение на живот. Това е нещо, изключително често срещано и при другите души индиго: някакво по-висше съзнание, което ни събира. Срещата ни е не само в името на нашата любов и благоденствие, но и заради една духовна цел, много по-висша от нас.

Естествено част от целта е вашето израстване, но става дума за нещо повече. Сякаш събрани заедно вие формирате нещо по-голямо - вашия принос към еволюцията.

Можем да кажем, че това усещане за предопределеност бе от централно значение в отношенията ни. Животът ни заедно се върти около това, работата ни се върти около това, всичко, което правим, се върти около това. Връзката ни е наситена с по-висш смисъл. Разбира се, ние се наслаждаваме на всеки ден, празнуваме, играем и правим съвсем обикновени неща. Но всички тези занимания са изпълнени с духовната значимост на предопределеността. Тази цел е истинската причина да бъдем заедно.

Поглеждайки назад разбираме, че чувството за мисия ни е липсвало в предходните ни връзки. Макар че са били красиви и сърдечни, те са оставяли в нас усещането за празнота. Именно съзнанието за предопределеност е било липсващата съставка за постигане на дълбокото удовлетворение, към което сме се стремили.

Заедно по пътя на духовността

И двамата се занимавахме с духовна работа, когато се срещнахме. Имахме усещането, че връзката ни ще бъде важна част от духовното ни израстване и че чрез нея разширяваме съзнанието си. Като че ли започвахме пътешествие заедно и вървахме по един и същ път.

Един от начините, по които душите индиго вървят заедно по пътя на връзката си, е чрез тяхната силна чувствителност. Вие можете моментално да разберете кога нещо не е наред. Дори невинаги да сте сигурни какъв точно е проблемът, вие долавяте енергиите и емоциите на другия човек. При обикновената връзка можеш да „заспиш“ много по-лесно. Във връзка между души индиго не можеш да се измъкнеш - засилената чувствителност и на двама ви регистрира всичко.

В резултат вие постоянно се отразявате един в друг. Това невинаги е приятно. Всъщност може да е доста тежко. Когато някой ви каже, че имате задни мисли, че зад смелостта ви се крие страх, че усеща несигурността ви, най-вероятно от думите му ще ви заболи.

Ценното обаче е, че някой наистина ви вижда. Той вижда характера и душата ви; вижда раните ви, вашата истинска същност и това, че сте вълшебни въпреки недостатъците си. За пръв път в живота си няма да се криете зад маска. Някой наистина ще бъде до вас - някой, който се докосва до същността ви.

Повечето от нас прекарват дълго време зад фасади. Усещаме, че трябва да се представим пред околните по начин, който ще им хареса - за да сме сигурни в това, което правим, за да бъдем приети и да принадлежим към дадена общност. Но това ни прави до известна степен фалшиви. Крием се, слагаме маска и постепенно забравяме кои сме.

Падането на маските и фалша е една от най-големите благословии на духовното партньорство. Вие се виждате такива, каквито сте. Връзката ви е изградена върху искреност, задълбочаваща се с времето. Процесът е постепенен и падането на маските не става в мига, в който се озовавате пред крайната си цел. Изисква време да се освободим от многото слоеве, от които се състоим и които са ни обвивали през годините.

Приятелство

Духовната връзка е път: вие вървите по него заедно. В същото време обаче всеки от нас е сам, защото пътят представлява моето развитие. Никой не може да го направи вместо мен (макар че хората около мен могат много да ми помогнат). Въпреки че всеки е предприел своето собствено пътуване обаче, без съмнение е хубаво да имаш другар до себе си.

В този смисъл връзката е приятелство, съпровождащо ни по този път. Прекрасно е да имате скъп човек до себе си по време на духовното пътешествие - някой, с когото да споделяте най-скъровените си тайни, дори самотата си, някой, който ви помага да бъдете истински, който ви служи като огледало и ви дава куража, когато е необходимо, и който повече от всичко ви обича и иска да постигнете своите цели.

Ето защо връзките между индиго са толкова специални - тези души носят вътрешен усет - идеал, - че всеки от партньорите разполага с огромен потенциал и наистина искаме другият да достигне този потенциал. Съществува едно място на неограничена свобода вътре във вас, което иска същата неограничена свобода и за другия.

Ключов момент в мечтата за достигане на потенциала е свободата. Повече от всичко друго индиго искат да бъдат свободни. Една част от вас не може да бъде сложена в кутийка, не може да бъде контролирана, дори и в името на любовта. Ако искате да превърнете индиго в разярен бик, опитайте се да го ограничите. И понеже индиго имат нужда от свобода, те искат да дадат тази свобода и на останалите.

Говорейки за свобода, нямаме предвид непременно сексуалната (въпреки че от време на време може и тя да бъде поставена на дневен ред). Става въпрос за свободата да бъдете себе си, да имате свои мисли и разбирания, свободата да избирате пътищата си и да направлявате живота си.

Като души индиго вие сте изправени пред уникално предизвикателство във връзките си: искате да сте свободни, но в същото време искате да сте заедно. Как да стане? Няма културни модели за това. Ние сме новатори в тази област и строим нови модели.

Много често срещано явление в началото на пътя ни към свободата е появата на стари съмнения. Дори да сме индиго в своята същност, ние все още носим много стари страхове, повтаряме стари грешки и сме неуверени в себе си. Тези части от нас не искат партньорът ни да ги опознае, тъй като задълбаването в тях ни кара да се чувстваме заплашени.

В същото време обаче нашата индиго природа реагира различно. Готови сме на прояви на смелост и приключенски дух, дори с риск да загубим човека отсреща. Затова индиго често са раздвоени между несигурността и жаждата за приключение.

Стремим се да контролираме и да задържим човека до себе си, но в същото време искаме и двамата да изследваме и да поема рискове.

Това е невероятен процес. Нямаме сигурна връзка или е като по филмите. Но от друга страна, свободата, постоянни процес на себеотразяване и растеж водят до взаимоотношения изградени на едно по-дълбоко равнище. В среда на честност липса на ограничения любовта процъфтява, защото свободата поражда близост и интимност.

Предизвикателството на страха във връзките

От нашия личен и професионален опит виждаме отново и отново, че коренът на много от проблемите във връзките е страхът. До голяма степен ние сме движени от страховете си. Искаме да контролираме от страх - другите и себе си. Контролът обаче действа потискащо за една връзка. Той ни прави по-спокойни, но не подпомага израстването и жизнеността ни. Започваме да тъпчем на едно място. Жизнените енергии спират. Това е едно от големите предизвикателства пред обвързаните индиго - да работят върху страховете си, да се въздържат от налагането на контрол и да се научат да се доверяват.

От какво толкова се страхуваме? Причините са много. Освен всички еволюционно наследени страхове, които усещаме инстинктивно, всеки от нас е бил нараняван в детството, юношеството и по време на връзките си. Били сме зарязвани, разочаровани и предавани. Губили сме любов и любими хора. В резултат сме започнали да пазим сърцата си от нараняване. Станали сме леко резервирани, не се задълбочаваме, искаме да притежаваме, манипулираме, контролираме, безпокоим се и т.н.

Освен това сме се научили, че не е безопасно да разкриваме определени свои страни пред околните, за да не ни отхвърлят. Наричаме ги „грозните ни страни“ - това е всяка наша част, която намираме за неправилна или която ни кара да се срамуваме и искаме да я прикрием. За повечето от нас разкриването на грозните ни страни е плашещо. Искане много кураж, за да се отворим и да позволим някой да надникне в тях. Риск е да кажем и дори да изпитваме определени чувства, защото са извън определените обществени норми.

С изненада обаче ние открихме, че колкото повече от грозните си страни разкривахме, толкова

повече се засилваше любовта помежду ни. Очаквахме да бъдем отхвърлени от другия, а вместо това срещнахме съчувствие, разбиране и близост. Беше невероятно да видим, че като сваляме гарда, ставаме уязвими, даваме простор на чувствата си и показваме своята истинска същност, стените рухват, близостта се засилва и любовта става по-силна от всякога.

Когато се крием зад ролите си, опитваме се да демонстрираме колко сме уверени в себе си и да отгатваме какво другата страна очаква от нас, тогава стените стават все по-високи. Това създава бариери пред близостта. Истината е тъкмо обратна на логиката на ума. Разумът ни подсказва, че ще бъдем отхвърлени, освен ако не поставим подходящата маска. Реалността обаче доказва, че ако бъдем себе си и обичаме себе си, другите ни обичат повече, а ако наденем маска, тогава обичаме себе си по-малко и губим любовта на човека до нас.

В това е красотата на духовната работа в една връзка - благодарение на нея самата връзка се превръща в безопасна територия, където можем да разкрием себе си. Тя става място, където някой наистина ви вижда, докосва, превръща се във ваше огледало и ви помага да се развивате.

Духовно „горещо“ партньорство

Искреността и откритостта създават „гореща“ връзка. Не става въпрос за секс или за страст: говорим за наситеност и динамичност в отношенията между двама души, за внимателно наблюдение, открития, отвореност и предизвикателство. Това е много динамичен и интерактивен процес. Не е лесен, но ще бъдете щедро възнаградени за усилията. Не може просто да повта те едни и същи грешки. Не може да се криете зад изградените вас прегради. Трябва да излезете и да се изправите срещу себе си. Трябва да се разкриете и да рискувате другите да ви „видят“. Трябва да си позволите да се обвържете и да изпитате интимност.

Типичното поведение е човек да се отдръпне, когато бѣ наранен. Да се затворите в стаята си или да се дистанцирате. Вероятно ще започнете да наказвате партньора си – непряко или съвсем директно. Тази ситуация често се проточва - с часове, дни или дори седмици.

При духовното партньорство тези конфликти не са продължителни - проблемите се случват, но вие се заемате с разрешаването им. Не се примирявате с по-малко от най-доброто в една връзка. Ако нещата не вървят добре, предприемате действия. Не отивате просто да се наспите и не приемате другия за даденост» превръщайки всичко в рутина. Искате да продължите да израствате и да сте все така жизнени.

За всичко това е необходимо осъзнаване. Трябва да бъдем бдителни, защото в нас има и заспали и безучастни части. Макар и в бездействието да има известен комфорт, това удобство е опасно, защото скоро се изгубва искрата на връзката и започваме да чувстваме празнота. Налага се постоянно да предизвиквате себе си и да следите какво се случва.

Връзка, основаваща се на истината

Във всичко описано до момента централна роля играе нещо, което наричаме връзка, основаваща се на истината, или още - реална комуникация.

Комуникацията в духовното партньорство е безценна. Вие разговаряте и се вглеждате в заобикалящия ви свят и вербално ги изучавате заедно. Научавате се да изразявате с думи неща, които невинаги е лесно да бъдат изречени.

За много от нас не е присъщо да разговарят за чувствата си. (Въпреки че това важи и за мъжете, и за жените, то се отнася с особена сила за мъжете). Ние не желаем да говорим за своята несигурност, страхове, болки или потребности. Не желаем никой да миди тези чувства. Не желаем самите ние да ги видим. Въпреки това е изключително важно да се научим да говорим за тях. Когато изразим с думи чувствата, които ни притесняват, голям камък ще падне от плещите ни. Ще изпитахме огромно облекчение.

Важно е да дадем пространство на партньора си и да го оставим да преодолее трудностите по своя си начин, но понякога се налага да се подтикваме взаимно, за да се раздвижи ситуацията. Един разговор може да се сведе до следното:

Партньор А: „Добре ли си?“

Партньор Б: „Добре съм.“

Партньор А: „Хм, струва ми се, че не е съвсем така.“

Партньор Б: „Не, добре съм наистина.“

Партньор А: „Наистина? Добре, нека седнем заедно и да поговорим дали няма все пак нещо?“

Партньор Б: „Защо трябва винаги да правим от мухата слон?“

И само след миг всичко покрито започва да изплува на повърхността.

Подобно общуване обикновено не е леко нито за партньора, който се опитва да спотай чувствата си, нито за онзи, който иска да ги провокира. В този момент партньорът ви ви провокира, той слага огледало пред вас и се опитва да ви даде обратна връзка. Той иска да ви подсказе, че повтаряте една и съща грешка многократно, че имате вътрешна рана, че трябва да извървите определен път - точно нещата, които най-много мразите да чувате. Една част от вас заема отбранителна позиция. Може дори да отвърнете на атаката. Но тогава (колкото по-скоро, толкова по-добре!) започвате да се замисляте, и познайте какво - осъзнавате, че партньорът ви е бил прав.

От голяма полза в случая е да разберем разликата между мъжете и жените в един такъв процес. Като цяло жените могат да понесат повече неприятни истини от мъжете. Ето защо жената често остава разочарована, когато се опита да общува с един мъж, а той се затваря, отрича или става агресивен. Тогава жените, обладани от своя страх от агресията, загубват ясения си поглед върху ситуацията и се оплитат в обичайните си емоционални грешки. Изисква се определено ниво на зрялост за една жена, за да се въздържа в такива моменти. Тя трябва да прояви търпение през всичките фази на пръхтене и сумтене на мъжа, на отричане или контраатака, докато той най-накрая започне да се вглежда в себе си.

През годините сме открили различни подходи, които прилагаме във връзката си и които преподаваме по време на нашите лекции. Можем да препоръчаме на дадена двойка някой от тях, може да препоръчаме и цял набор от техники, за да им помогнем да се справят с процесите, за които вече споменахме. Толкова е жалко, че много двойки започват връзката си с истинска духовна връзка, но са неспособни да се преборят с повтарящите се лични грешки, които рано или късно идват. Преди да се усетим, вече има отчуждаване, нанесени рани и стени между хора, които първоначално са се обичали.

Предлаганите от нас решения не са трудни за прилагане. Няколко уикенда с упражнения могат да спестят толкова проблеми за редица двойки. Любовта може да разцъфти, вместо да повяхва. Нуждата на душите индиго от дълбока връзка може да бъде удовлетворена.

Партньорство, основано на разума

Всичко това ни отвежда към основния проблем на душите индиго в любовта, наречен от нас „връзка, основана на разума“. Разумен, означава внимаващ, мислещ и наблюдателен. Когато сте във връзка, основана на разума, вие следите за множество фини нюанси, протичащи помежду ви. Вие се научавате на похвати, които увеличават вашата съзнателност и ви помагат да се справяте с проблемите помежду си. От една страна, овладявате определени ваши трудни емоции като болка, гняв, егоцентризъм, сила и нужда, а от друга, се учите на изкуството на близостта - начини да отворите сърцето си, да се докоснете до същността на другия, да му помогнете да се усъвършенства и да се срещнете като души.

Като индиго вие не бихте се примирили с една повърхностна връзка. Няма да бъдете щастливи, ако връзката ви е, така да се каже, „нормална“ и всичко е подчинено на рутината и сигурността. Част от вас няма да може да намери покой. Вие искате динамика, дълбока връзка, изпълнена със смисъл. Не искате да си губите времето с празни приказки. Не искате високопарни официални разговори. Искате истинска духовна връзка. Ако не я намирате, ще предприемете стъпки, за да я получите, дори ако трябва вие да сте дейната страна. Може и да не го направите съзнателно, но със сигурност ще започнете да клатите лодката. Ще направите нещо, за да получите желаната динамика. Много конфликти във връзките ви започват не защото имате повод да се скарате, а защото се стремите към нещо много по-дълбоко. Искате повече, но не го осъзнавате и не разбирате как можете да го получите.

Холистичната връзка

Част от това „повече“, което търсите в една връзка, се крие в думата „холистично“. Под холистично имаме предвид онази цялостност, съдържаща се в нас като личности: дух, тяло, ум и емоции.

Искаме пълната гама, която една връзка е в състояние да ни предложи. Например на духовно равнище можем да търсим моменти на извисеност - да речем, чрез медитация или молитва или просто като излезем на разходка сред природата заедно. Що се отнася до интензивността на връзката, ние искаме енергия, движение и динамика. Това може да се прояви като вечер в дискотека или като рафтинг - спускане по бързеите на река. На умствено ниво търсим стимулиращ обмен на

идеи, които предизвикат и разширяват възможностите на мисълта ни. В секса това може да бъде тантра. Тази практика обхваща тялото, ума и духа по най-директния и мощен начин, водейки ни към едно цяло ново измерение на докосване до другия чрез съзнателната сексуалност. Искаме връзка, покриваща широк спектър от преживявания, осигуряващи духовна среща и обмен на много нива.

В крайна сметка предизвикателството пред индиго в любовта е да реализират своя идеал - връзка, събираща целия спектър на възможности между двама души. Душите индиго знаят, че могат да го постигнат и затова се стремят към него.

Ние трябва да се научим да се доверяваме на своите виждания и да се стремим към това, което смятаме, че е възможно. Дори да не го виждаме в света наоколо и дори самите ние да не сме го преживели все още, някъде дълбоко в нас е загнездено усещането, че идеалът ни е постижим и той ни зове.

Въпроси и отговори

Въпрос. Много ми е трудно да говоря от какво не съм доволна в своята връзка. Просто не мога. За мен това е огромна пречка.

Отговор: Използваме израза „честност с любов“, за да назовем този тип общуване. Трудно е да изкажем с думи какво ни мъчи. В началото вероятно ще нахърнявате чувствата на другия, защото няма да можете да подходите към него деликатно. Обикновено ние предпочитаме да избегнем искреността, вместо да нараним чувствата на партньора, но тогава симптомите се натрупват и с времето се разпространяват като инфекция. На по-късен етап това се проявява като експлозия, внезапна агресия, раздразнителност, двуличие или отдръпване.

Въпрос: Как да действаме, за да не се нараняваме взаимно или поне да не се нараняваме прекалено много?

Отговор: Възможни са различни подходи. Въпреки че това е тема за цяла отделна книга, бихме искали да споменем един подход, наречен „лична отговорност“

Много е лесен, поне на теория. Целта е да изместите фокуса от обвинение към лична отговорност. Нека ви разкажа какво имам предвид. Повечето от нас ще посочат партньора си с пръст и ще кажат: „Ти...“: „Ти ме нарани/държа се като идиот/не направи...“ Не е ли страхотно?! Всички си умиряме да сочим с пръст и да обвиняваме.

Така че започнете, като бавно обърнете пръста към себе си. Опитайте да започнете със следните думи: „Аз...направих/не направих...“ Запитайте се: „Каква е моята част? Какво направих, за да се стигне дотук?“

Обикновено, когато сме наранени, автоматичната ни реакция е да се отбраняваме, да издигнем стена, да нападаме или да наказваме другия човек. Ако партньорът ни направи нещо, не казваме: „Уязвим съм. Слаб съм. Имам рана, в която си бръкнал с пръст“. Вместо това казваме: „Ти си лош. Ти ми причини това (ужасно нещо).“

Почти всеки го прави. Този механизъм е заложен в психиката ни. Но ако можете да го уловите и да го спрете, сте открили вълшебен ключ. Чувствате ли промяната, когато си кажете следното: „Каква поука мога да си извадя от това? Каква е ролята ми във всичко? Как съм го предизвикал? Къде е раната ми? Къде съм уязвим? Каква е моята неосъзната потребност, която ме прави толкова неспокоен?“

Започнете ли да прилагате този похват, значи сте извървели хиляди километри по пътя към близостта. Откажете се от издигането на защитни прегради и заемането на твърди позиции. Вкопаването в дадена позиция, означава да я обявим за единствено правилната, а всички останали - за грешни. Използвайки похвата „лична отговорност“ започвате да се вглеждате в себе си вместо в другия.

Това простичко упражнение е ключът към овладяването на новия начин на общуване. Така у вас се заражда енергия и мощ, защото вместо да ставате жертва на другия, откривате какво бихте могли да направите, за да израснете. Променили сте фокуса на ситуация от проблем към възможност да се развивате. Чувствате, се освободени. Има нещо много вълнуващо в това, а после и двамата се чувствате много по-близки.

Въпрос: Как да си намеря партньор индиго? Търсих, но така и не попаднах на човек, с когото да имаме пресечни точки в дискутираните досега теми.

Отговор: Можете да направите няколко неща, за да осигурите „подходящи условия“ и така по-лесно да привлечете партньор индиго.

Ключът е да насочите вниманието си към себе си. Като начало разберете кои сте и в какво се изразява вашата индиго природа. Докато работите над себе си, вие ставате по-омиротворени, по-уверени, по-лесно приемате нещата и чувствате по-голямо удовлетворение от себе си. Вместо да си търсите половинка, вие ставате по-атрактивни и привличате подходящите партньори.

Част от познанието за себе си е да знаете какво ви харесва. Отделете време да си „помечтаете“ - какво желаете в един партньор и как бихте се свързали с него или с нея. Представете си как вие бихте се държали в тази връзка.

Работейки над себе си, ще установите, че привличате хора, които не отговарят напълно на вашата представа. Това е така, защото ние сме сложни същества и макар в представите си да искаме точно определен тип партньор, други наши зони (несъзнателни и инстинктивни) имат други цели. И в много от случаите тъкмо тези зони избират партньора ни. Щом това се промени, няма повече да привличате партньори, които не отговарят на представите ви.

И, разбира се, ходете на места, посещавани от индиго, като семинари, срещи на хуманитарни организации и други подобни събития.

Въпрос: Вярвам, че за да ти върви в любовта, трябва да обичаш другия безусловно. Трябва да обичаш всичко в партньора.

Отговор: Това е много висок идеал, какъвто никога не сме виждали осъществен. Но сме видели много случаи на удовлетворение от връзката между хора, които не се обичат безусловно. А и повечето от нас продължават да израстват в любовта, макар да им предстои да извървят още дълъг път. Затова може би истинският въпрос е: „Как да се обичаме, когато не обичаме безусловно?“

Истината е, че можете да обичате един човек много силно, но да не харесвате всичко в него. Ние двамата се обичаме, но някои качества на единия са силно смущаващи за другия. Тези наши страни не са толкова осветени - не са толкова красиви. Те все още не са узрели и ние продължаваме да учим много за тях. Когато проявим тези си страни, ние не сме много за обичане и не можем да виним другия, че не ни обича в такива моменти.

Открили сме обаче, че ако вникнем в слабостите на другия, това ще провокира у нас съчувствие и разбиране. Така ще можем да му помогнем в израстването и преодоляването на проблема.

Един от начините е като се научим да разбираме личността. Тя е като превозно средство с ограничени възможности, чрез което функционира душата ни. Тя е резултат от нашето индивидуално минало, както и от наслагването на милиони години еволюция, която все още е на един доста незавършен етап. Така че всички сме в една лодка - велики души, проявяващи се чрез ограничените възможности на личността и характера.

Има няколко начина да се научим да разбираме личността на другия. Едно от нещата, които можем да направим, е да говорим с определени наши части, т.е. когато реагираме, да определяме коя част от нас реагира. Това отделя частите на личността,

отговорни за появата на конфликта, от нашата дълбока същност, където се крие взаимната ни любов.

Въпрос: (от мъж в публиката) Ужасно се страхувам да допусна някого до себе си. Започвам да се разкривам и изведнъж отново се затварям. На какво се дължи това и какво мога да сторя, за да го избегна?

Отговор: По-рано говорихме, че индиго трябва да се противопоставят на страховете си. А любовта е един от най-дълбоките ни страхове, тъй като тя иска от нас да бъдем уязвими, да се отворим, да позволим да бъдем докоснати. Допускате някого до най-уязвимите си кътчета и от това може да ви заболи. Истинският мъж е въплътен в образа на мъжа на „Марлборо“: независим, твърд, силен, компетентен, способен да се справи с всичко. В подсъзнанието на мъжете е закодиран точно този идеал.

Индиго носят съвсем нов архетип, който постепенно се утвърждава. Той въплъщава нов вид смелост. Не става въпрос за смелост от типа да станеш герой, правейки нещо опасно, като да се надпреварваш с коли или да скачаш от самолет. Става дума за изключителната смелост да откриеш чувствата си пред друг човек.

Виждали сме много корави мъже, които са смели при вида на физическа опасност, но се ужасяват, когато трябва да приемат собствените си чувства.

Да допуснеш някого близо до себе си, означава да споделиш къде си в момента. Независимо

дали става въпрос за това, че сте се затворили в себе си, че се страхувате до смърт или че се гневите, сърдите и т.н. Интимността идва от това да покажеш уязвимост, да споделиш какво ти се случва в момента. Ще се удивите от магията на простичкото споделяне.

Въпрос: Имам чудесна връзка с партньора си. Тя притежава много от качествата на индиго идеала, за който говорим, но все още минаваме през много трудни моменти. Мислех си, че връзката между индиго ще е много по-лесна и че се очаква да живеем на по-високо ниво.

Отговор: Тези връзки са изправени пред много предизвикателства, защото душите индиго трябва да изградят мост между два свята вътре в себе си - на Риби и на Водолей. Новото все още се оформя - това е съвсем непознато място, в което те са новатори. Наистина все още няма създадени модели, а и личността на Риби продължава да ни влияе.

Всичко това създава трусове в една връзка. Често виждаме отношенията между индиго да страдат. В същото време обаче те са доста богати и наситени. Налице са две души, които споделят моменти на истинско общуване помежду си и обмен на хранваща енергия. Индиго трябва да се научат как да се справят с тези енергии и как да ги използват в характера и всекидневието си.

Това създава търкане, подобно на онова от грубите ръбове на диаманта, нуждаещи се от полиране. Щом попаднете във връзка, ориентирана към израстване, ще видите как тези трудности придобиват положителен оттенък. В миналото, когато не знаехме как да се справяме с подобни трудности, те бяха болезнени и тежки за нас. Но щом се научихме да ги преодоляваме, трудностите се превърнаха в нещо като полезна игра. Минаваме през тях по-бързо и по-лесно. И което е още по-странно, започнахме да ги очакваме, защото разбрахме, че в момент на силна борба или напрежение ще научим нещо важно, което ще ни е от полза. Все пак близостта и след това е прекрасна награда.

Няма да спрем да го повтаряме: ако искате връзката ви да бъде успешна, ще трябва да работите върху нея, и то постоянно. Затова всяка сутрин медитираме - за да започнем деня на повисоки честоти. Знаем, че с напредването му ще бъдем повалени от неща вътре или около нас, тъй като винаги една част от нас не желае „да се бори“ срещу изпречилите се препятствия. Ние обаче сме развили приключенски дух и с желание изследваме всичко, което е против нас, за да се учим от него и да вникнем в същността му. И всеки път откриваме златната жилка в речната кал.

Въпрос: (жена от публиката) Мисля, че с партньора ми не сме на една вълна. Обикновено той е зает с неговите си задачи и не забелязва какво ми се случва. Дори когато се опитам да му разкажа, той просто дава бърз съвет и продължава с работите си. Нерядко усещам, че ме съди за това, през което преминавам.

Отговор: За съжаление, много от мъжете индиго не могат да се представят на висотата, от която вие, жените, имате нужда. Мъжът трябва да бъде достатъчно зрял, за да се справи. Първо, той не се чувства комфортно, когато разкривате чувствата си, защото да се пренесе във вашата реалност означава да се почувства по същия начин.

Освен това мъжете обичат да поправят. Ако има проблем, разреши го. Те не съзнават, че най-често чувствата просто трябва да бъдат споделени - не, за да бъде намерено решение на проблема, а просто като начин за разпускане, общуване или момент на близост.

Ще отбележим още, че повечето хора имат в себе си една част, наречена Критик, която винаги обвинява. И когато започнете да споделяте, Критикът в другия се активизира. Дори той да не изказва присъдата си с думи, вие пак я усещате. Ако пък сте израснали в семейство или сте ходили на училище, където хората често са ви отправяли критики, това усложнява проблема, понеже имате рана, която партньорът ви само задълбочава.

За съжаление животът ви среща с малцина добри слушатели. На някои им се удава естествено, други са се упражнявали. Когато аз (Кабир) влязох в университет, се записах на курс, наречен „Слушане“. Той се оказа едно от най-важните неща, които съм научавал някога. Нямах никаква представа колко е сложно да бъдеш добър слушател и че това умение може да бъде развито.

На курса разбрах колко трудно се среща човек, който не осъжда, не дава съвети, не се измъква и не се потапя обратно в своите проблеми или планове за деня. Да намерите някого, способен наистина да ви слуша, да бъде насреща, да следи мисълта ви, да ви разбира и да ви отвърне по начина, по който се нуждаете, е невероятна дарба. Ако трябва да съм напълно честен, в живота си съм срещнал само шепа хора, способни на това.

Когато се събрахме с Ритама, тя не беше добър слушател. Тя идва от семейство с шест сестри и самотна майка, в което всички говорят едновременно. Имат карибски корен, гореща кръв и са

пълни с емоции и страст.

Помня първия път, когато се срещнах със семейството ѝ: седем души, които се мъчеха да говорят с мен едновременно, в продължение на часове, и никой не искаше да чуе и думичка от това, което казвам. Бях в шок. Не можех да повярвам. Такива бяха нейните способности да изслушва, когато се запознахме.

Можете да си представите как се чувствах тогава. Ако решах да се открия пред нея и да бъда уязвим, просто щях да бъда пометен. Това ме побъркваше. Ето защо започнахме да обсъждаме проблема. Понеже бях научен да изслушвам и по време на семинарите си преподавах на други хора как да слушат, започнах да я уча. Тя се превърна в отличен слушател.

Отговор: (Ритама отговаря) Отне ми известно време, но разбрах защо не исках да слушам. Понеже съм много съпричастна и чувствителна, аз изцяло се потапям в споделеното от другия човек. За мен беше по-добре аз да говоря, вместо да изслушвам. Струваше ми много да се науча да се справям с емоциите, които идваха от събеседника ми, а след това и да обуздая онази част от мен, която иска да се погрижи за него и да намери решение.

Отговор: Това, за което говориш, може да се определи като „присъствие“. Присъствието значи, че някой е наистина с теб. Той е с теб с душата си, с висшето си съзнание, със сърцето си и с висшия си интелект. Това е срещата, която търсите. Всичко друго не ви удовлетворява. Затова и двамата сте изправени пред предизвикателството да присъствате един за друг, да се свържете и да общувате на най-висше ниво. Неотменимото предизвикателство пред душите индиго е да останат свързани на нивото на душите си.

Девета глава

Душите индиго и горните чакри

Петата чакра: Душата ни има песен, която трябва да изпее

Един от най-дълбоките подтици на душите индиго е да говорят и да изразяват себе си. Сякаш някаква невероятна сила изригва вътре в нас и търси начин да излезе навън. Тази потребност се осъществява чрез чакрата на гърлото - център на изразяването и комуникацията, и е намерила възплъщение в принципа на свободното слово.

Идеите за свободното слово идват от по-висши измерения на съществуването. Те проникват в човешките мисли, превръщайки се в идеали, към които се стремим. Въпреки че днес имаме повече свобода, от когато и да било преди, все още не всеки се е научил да живее с този идеал и да казва своята истина. Причината е, че хилядите години на гонения все още сковават умовете, телата и колективното ни съзнание. Този страх се усеща като дълбоко напрежение в телата ни и най-вече в гърлото. Той действа като преграда, възпираща ни да се изразяваме.

Страховете са създали сериозни блокажи в чакрата на гърлото при много от нас. Ето защо ние не сме способни да изкажем свободно своите най-дълбоки истини. В тези истини може би намират израз нашите представи, мечти, стремежи и радости, или желанието ни да се противопоставим на разрушително поведение или модели в света около нас.

Като индиго вие виждате много надалеч. Степента на развитие на вашето трето око, за което говорехме по-рано, ви помага да прозрете по-надълбоко в случващото се, включително скритите енергии. Вие виждате несправедливостта, невежеството, манипулациите, игрите на власт и опитите за четкане на егото. Виждате как хората биват експлоатирани, виждате колко жалки са интересите, унищожавачи природата, как политиците подвеждат хората, как религиите ги хипнотизират и още много подобни процеси. На личностно ниво вие забелязвате слабостите на хората, с които общувате: егоизъм, алчност, власт, илюзии, страхове, рани и много други.

Това, което виждате, не е просто плод на въображението ви - вие наистина го виждате. И какво се предполага, че трябва да направите? Част от мисията ни като индиго е да помогнем да се оправи бъркотията, обхванала планетата ни. И един от начините да го сторим е като говорим за нея.

Предизвикателството пред вас е да станете по-откровени, отколкото може би сте свикнали. Вие се учите да водите трудни разговори. Обичайният диапазон от теми за разговор е доста малък. Той включва т. нар. „приемливи“ теми, т.е. безопасните. Извън този кръг всичко става по-трудно и предизвикателно - например да разкриете своя черта на характера, която по принцип прикривате, или да споделите нещо с някого, въпреки че предполагате как той ще реагира. По различни причини

ние често премълчаваме неща, които иначе бихме желали да изразим.

От вас се изисква да преодолеете бариерите и страховете и от общуване и себеизразяване. Огромен скок е да разкриете и изразите себе си. Нормално е да се притеснявате. В началото може да има неловки моменти, напрежение и реакции. Много от нещата, за които бихте искали да говорите, няма да бъдат добре приети поне в началото (въпреки че със сигурност накрая ще разберете, че си е заслужавало).

Не се страхувайте да размътите водата. И въпреки че много души индиго са истински кръстоносци и правят това най-редовно (ще се научите на изкуството да го правите умело, а не като с механичен чук), повечето се ръководят най-вече от сърдечната си чакра и са твърде деликатни. Те не искат да кажат или извършат нещо, което може да нарани другия човек. Те често преглъщат думите си и премълчават своята истина. Страхуват се, че ако кажат на другите какво мислят, те няма да го приемат и ще бъдат наранени.

Истината е, че като души индиго вие ще разтърсвате хората. Ще разклащате техния свят, ще ги засягате и предизвиквате. Ще правите всичко това просто като бъдете себе си. Дори не е необходимо да казвате нещо. Просто вашата енергия е по-различна. И колкото повече говорите, толкова по-вероятно е хората да реагират бурно на думите ви. Може да заемат отбранителна позиция или да ви атакуват. Може да поставят стена помежду ви или да се отдръпнат от вас.

Въпреки това вие нямате друг избор, освен да кажете истината и да се справите с последиците, защото ако направите компромис със себе си, ще страдате много повече. Няма да ви е лесно да живеете с маска, да играете игрички или да не се отнасяте към себе си с необходимото уважение. Вашият стремеж към истината е твърде силен, за да ви позволи това. Той ще ви предизвиква да поемате по-големи рискове, за да споделите своята истина, отколкото средата около вас позволява и отколкото вътрешните ви механизми за сигурност приемат.

Може би най-големият риск, по-голям дори от този да говорите за т.нар. негативни качества, е да кажете позитивните. На най-дълбоко ниво в индиго същността ни е заложено нещо и то е като песен, която душата ни трябва да изпее. Съществуват толкова красота и магия, които усещаме и виждаме, толкова моменти на радост, които искаме да споделим, и толкова много блага, които искаме да съградим. За нас изпиването на тази песен означава да изразим това, което е най-съкровеното, най-интимното в самите нас.

Ето един добър пример за това предизвикателство, който всички познаваме. Да кажем, че сте имали лош ден. Представете си, че отивате при колегите си и споделяте с тях. Не изглежда сложно. Повечето от нас са свикнали да го правят. Сега си представете обратното: имали сте невероятно преживяване - нещо, което ви е заредило с невероятно много енергия. Представете си, че сте сред колегите и им казвате: „Случи ми се нещо наистина невероятно. Чувствам, че сърцето ми се е отворило толкова широко, че е станало необятно. Усещам онази всемирна любов, съпреживяване и радост в себе си." Никак не е лесно, нали? Сякаш има наложено табу да не говорим твърде много за положителното, за красивото, което изживяваме. И все пак нямаше ли да е страотно, ако можехме да го правим? Ако слушаме някои от мистичните поети като Руми¹³, или Тагор¹⁴ или Уитман, ще открием, че тъкмо това прави поезията им толкова привлекателна. Защо и ние да не можем да го правим?

Да изпеем своята песен значи да изживеем живота си в хармония с душата. Животът ви се превръща в израз и завет на това, което отстоявате: най-висшите ви идеали и стремежи, вярвания и отговорности, вашата радост и опиянение.

Промяна на света с творческите енергии на чакрата на гърлото

Светът е изграден върху енергийни мисловни структури и модели. Много от тях датират от преди хилядолетия. Те са дълбоко вкоренени, ограничават живота и не позволяват на духът да се рее свободно. Част от мисията ви като душа индиго е да помогнете за разчупването на тези стари мисловни и енергийни структури и да създадете нови. Чакрата на гърлото е мощен инструмент за

13 Мевляна Джалал ал-Дин Мухаммад Руми е ирански поет и суфистки мистик. Най-значимото му произведение е „Маснауи-е Малауи“ („Духовни стихове“) -шесттомна поема, считана от много суфи като втора по важност след Корана. - Бел. ред.

14 Рабиндранат Тагор е индийски писател, поет, философ, педагог, композитор, общественик, променил дълбоко бенгалската култура в края на XIX век и началото на XX век. През 1913 г. получава Нобелова награда за литература и става първият неевропеец, удостоен с това отличие. Сред най-известните му произведенията са стихосбирките „Гитанджали“ и „Градинарят“, романа „Гора“ (1910) и сборника с философски есета „Садхана“. - Бел. ред.

това. В много отношения тя е най-силният източник на енергийни потоци в тялото. Излъчваните от нея думи и вибрации са мощна сила, която разчупва старите структури и създава нови.

За да го сторите и вие, трябва да се учите да представяте мислите и думите си по-обмислено и съзнателно. Ние наричаме този процес „творене“. Вашето гърло излъчва вибрации, които влияят на света около вас и го моделират. Затова се нарича чакрата на творчеството. Това, което определяме като съзнание на петата чакра, е пробуждането ви като творец. В известен смисъл душите индиго са едни от най-креативните хора, съществували някога. Ако се вгледате в обществото от началото на XX век, ще откриете, че през последното столетие сме създавали повече, отколкото за цялата история преди това. Творили сме в науката и в медицината, в изкуствата, в архитектурата, градоустройството, генетиката, аграрния сектор - списъкът е много дълъг. През последните сто години сме свидетели на експлозия от творчество, резултат от нахлуващите индиго енергии. И това е само началото. В момента развиваме средствата - компютри, интернет, комуникационни системи, сателити и много други, които ще бъдат изключително полезни за творческата реализация на човечеството.

Ето защо искаме да ви кажем - **открийте своя творчески заряд**, под каквато и форма да е той. Открийте го, защото е необходим. Открийте го, защото е част от съдбата ви на творец на все по-висши и по-висши нива.

Може би креативността ви ще се прояви като станете човек на изкуството или учен, но е възможно това да се случи и в кухнята, докато сте пред компютъра, разговаряте с приятел или бършете пода. Вашият дух е силен, той желае и умее да твори. Вие имате виждане за бъдещето. Вие сте скулпторът на цяла една планета. В себе си носите проекта на новите човешки същества и новия начин на живот. Сътворението се случва вътре във вас. И в крайна сметка то ще бъде сътворението и на самите вас. Вие сте създадени, за да осъществите чрез себе си този идеал. И тогава ще превърнете живота си във въплъщение на идеала: всяка ваша среща с хора и ситуации може да носи тази енергия. Искаме да ви кажем: **поемете предизвикателството и сътворете живота, за който усещате, че сте създадени**. В този времеви момент вратата е отворена. Това е много специален момент в историята, изпълнен с невероятни жизнено и творчески сили и откритост в обществото, даващи ни възможност да създадем великолепен живот.

Развитието на шестата чакра

Темата за творчеството ни води до тази за разгръщането на енергиите на шестата чакра. Голяма част от това, за което говорихме досега в книгата, е свързано с шестата чакра, тъй като тя е определяща при душите индиго. Вече обяснихме за отварянето на третото око и за развиващите се нови аспекти на съзнанието. Вгледахме се в ясновидските и идеалистичните аспекти на индиго съзнанието и изследвахме развитието на ума, както и „идеалите на новото“, които индиго носят и които се опитват да разпространят.

Сега искаме да се съсредоточим върху активността на третото око и връзката му с коронната чакра и съзнанието на душата. Горната част на третото око е свързана с коронната и с осмата чакра, която се намира на около 30 сантиметра над главата и се нарича Висше Аз или трон на душата. Сега тези три центъра започват да работят в синхрон, което означава, че душата, носител на интелект, прозрение и разбиране на много високо ниво, изпраща енергии надолу през коронната чакра към третото око. Това води до моменти на прозрение, просветление и вдъхновение. Подобни трансцендентни моменти понякога изживяваме по време на медитация, а понякога ни се случват без видима причина. Какъвто и да е случаят, в тези мигове сякаш завесата се е вдигнала и вие получавате яснота и прозрение. Полето на душата е проникнало в пробуждащото се съзнание през третото око.

Описаният процес се осъществява по канал между душата, коронната чакра и третото око, наречен мост на дъгата, или на санскрит „антахкарана“. Той е силно развит при индиго, което им осигурява достъп до духовното съзнание. Дотам се достига по няколко начина: като „интуитивно знание“ или като яснота на ума. И при двата начина умът ви не е ограничен от обичайните условия.

Двата аспекта на третото око формират две разновидности на душите индиго. При интуитивния тип доминиращо е дясното полукълбо на мозъка (нелогическото мислене) и горната част на третото око. Тези хора работят повече чрез интуиция и набират много от информацията си чрез „трепкане под лъжичката“ и „гласчето вътре в тях“. Те се радват на невероятно интуитивно и

психологично развитие.

Хората, при които водещо е лявото полукълбо (аналитичното мислене), са свързани повече с долната част на третото око и имат ясна, остра и пронизваща логика. Това им дава невероятно ниво на умствено развитие и яснота. Тези хора са мислителите - великите умове.

Повечето индиго спадат или към едната, или към другата категория - едните са ментален тип, а другите интуитивен. Понякога се срещат и такива, при които и двете страни са особено активни. Тези хора имат директен досег с фините енергии, но и могат да говорят за тях и да ги обяснят чрез логиката и ума си.

Предизвикателствата, породени от активността на третото око

Засилената активност на третото око не ни подминава, без да ни отпрати предизвикателства. Причината е, че отварянето му носи много високочестотни енергии. Те се движат много бързо, скачат наоколо и буквално имат свойствата на електричеството. В астрологията електричеството се управлява от знака Водолей. Едва с навлизането на енергиите на индиго то е било открито. Сега електричеството е доминираща сила на планетата. Почти няма място на Земята, където може да стъпите, без да сте бомбардирани от електрически честоти. Дали става въпрос за емисии от електрическите кабели в домовете ни, жиците по улиците, излъчването на мобилните телефони, телевизията и сателитите, ние сме залети от поле от електрическа енергия, което не е съществувало до преди сто години.

Електрическото поле е свързано с разширяването на интелекта. Ето пример в подкрепа на това твърдение: електричеството се използва в машините, които сме създали, за да направим живота си по-лесен. Използваме електричеството за светлина, в телекомуникациите и компютрите. Благодарение на него гигантски потоци от информация се движат по планетата. Информационната ера нямаше да настъпи без електричеството. Разпространението на електричеството и на информацията са отражение на отварянето на интелекта на третото око.

Това е огромна стъпка. Еволюираме бързо. Но наред с еволюцията идват и множество предизвикателства и те са предимно в две посоки. Първата е, че умовете ни не са се развили достатъчно, за да поемат такова количество информация. Повечето от нас се давят в информация. Тя навлиза в мозъците ни, а оттам към нервната ни система и цялото тяло. В резултат нервните разстройства значително се увеличават с навлизането на енергиите на Водолей: безпокойство, язви, безсъние, кожни болести и куп други физически проблеми, причинени от повишената активност на нервната система. Затова за душите индиго е наложително да стъпят на земята: да заземят тялото, да го използват, да го поддържат жизнено и да провеждат енергията през него към земята.

Второто предизвикателство е свързано с трудността за концентрация и задържане на вниманието. Много души индиго, особено по-младите, са с твърде бързи умове за „нормалната“ училищна система или работна среда. От една страна, това говори за самата система: тя не е приспособена към новия тип хора. Налага се училищата да открият нови методи за образованието на тези деца, а впоследствие и бизнесът да се научи да използва техния интелект.

Голяма част от проблема обаче се корени у самите индиго. Притокът на новите енергии стимулира развитието на човешката енергийна система и потоците в нея, а тя все още не е подготвена. Много от проблемите, с които се сблъскват, се дължат на това, че в нервната ви система протича твърде силен ток и прекалено високо напрежение. Постепенно с времето системата ни ще се приспособи. Ще можем да приемаме честотите на индиго по-лесно. В момента това е проблем за много хора и се налага да открием временни решения, за да понесем енергиите, докато системата ни укрепне достатъчно.

Развитието на ума е изпреварило развитието на емоциите и тялото

Друго предизвикателство пред душите индиго, произтичащо от засилената активност на третото око, е, че развитието на ума е изпреварило развитието на емоциите и тялото ни. Това е най-силно изразено в архетипа на „компютърния маниак“, изобразяван най-често като човек с интелигентно лице и кльощаво тяло, което е претоварено със заряд и не е заземено, или точно обратното: разплуто, неподдържано тяло, приютяващо много интелигентен ум.

Тези хора принадлежат към новата порода личности - при тях умът е толкова силно развит, че е изгубил връзка с тялото. Те не живеят в своите тела и не могат да постигнат баланса, който ни е необходим, за да бъдем здрави. Дисбалансът води до болести - и психически, и физически. Явно еволюцията често изпада в крайности по пътя си напред. Сега отново е стигнала до такава крайност,

и то толкова бързо, че останалите ни части не са успели да наваксат и ще им е необходимо известно време, за да възстановят баланса.

Това води до друг проблем: раждането на децата. Една от причините раждането да стане толкова труден процес е, че размерът на черепа се е увеличил твърде бързо в сравнение с необходимото за еволюцията време. Тазът на жената не е създаден за преминаването на такъв огромен череп през него. Това прави раждането много по-болезнено, по-трудно и изискващо повече и по-продължителни усилия. За съжаление еволюцията не е балансиран и хармоничен процес, при който всичко се случва в синхрон. На практика едно нещо прави огромен скок в развитието си, а друго изостава.

Най-голямото предизвикателство е да станем цялостни личности, водени от душата

От една страна, притокът на индиго енергиите е огромен чудотворен дар за човечеството, но от друга, той води до много проблеми. Мога да обобща тези трудности в едно кратко изречение: предизвикателството на интелекта. Той е енергия със своя собствена честота на вибрация, с която ние се учим да се справяме. Като души индиго наша задача е да изучим тези нови сили: как да си служим с тях чрез телата и енергийната си система, как да се справяме с информационния поток, който интелектът ни носи със себе си, както и начините да интегрираме този интелект със сърцето, емоциите, тялото и душата си, както и с всички останали съставляващи ни части.

Една от първите стъпки към постигането на единството е „обръщане на погледа нагоре“. Нека си послужим с метафора - представете си фенерче. Обикновено насочваме фенерчето навън, за да осветим света около нас. Сега си представете, че обръщате фенерчето към вас вместо навън. То започва да осветява нашата психология и света на енергията. След това го насочете навътре и нагоре, към коронната чакра и над нея. То започва да осветява душата ни. Основният принцип на работата с енергията е, че „енергията тече там, където стига съзнанието“. С насочването на погледа на съзнанието нагоре ние пренасяме енергия към коронната чакра и към душата. Това стимулира отварянето на антахкарана и свързването с по-висшата ни природа. В определен етап от този процес ние претърпяваме радикална промяна в съзнанието. Това е моментът на пробуждането, когато проникваме в душата си.

Пробуждането на душата е много значим етап в духовния ни път. Много е изкушаващо да спрем дотук, но това не е край на пътуването. Следващата стъпка е да пренесем енергиите на душата към чакрите. Това води до едно съвсем ново състояние на съзнанието във всяка чакра, при което тя може да задържа повече енергия и да развие по-добри възможности за работа.

Този етап на процеса се нарича „Вдъхване на божественост в тялото“. Тогава душата и личността се сливат, за да се превърнат в „личност, напоена с душа“. В такава личност мисията на душата се пренася в коронната чакра и се превръща в мисия на живота. Осъзнавате защо сте тук и животът ви добива смисъл, посока и цел. Премайнавайки от коронната чакра към третото око пък, мисията на живота добива визия и яснота. Наясно сте какво трябва да свършите тук, на този свят, в този момент и можете да се захванете със своята висша мисия чрез изпълнението на ясни и конкретни задачи.

Тогава третото око се превръща в нещо като диригент на вътрешния оркестър - то направлява и синхронизира многото подличности и чакри под него. При нормално състояние на ума чакрите са като музиканти преди идването на диригента. Всяка прави в една или друга степен каквото си е наумила - няма водеща и обединяваща сила. Третото око е диригентът, който получава музикалната партитура от коронната чакра. Тогава започва да дирижира и да води музикантите от какофония към хармония. Чакрите заработват на по-висше ниво и служат на съзнанието на душата.

Третото око е „ключът“ към целия процес заради силата на прозрението, което ни носи. Да се върнем отново към метафората с фенерчето. През последните сто години сме увеличили светлината (интелекта) от 10 на 100 волта. С мощното си фенерче ние сме насочвали светлината напред и сме осветявали вселената около нас (откритията на науката). Сега вече насочваме светлината на познанието към вътрешния си свят, отваряйки вратите към психологията и света на енергиите, и леко обръщаме фенерчето нагоре, за да осветим душата и по-висшия свят. Светлината, обръната нагоре и навътре, е много силна при душите индиго. Ние различаваме цяло измерение вътре и около нас, което е почти незабележимо за обикновения разум. Възприятията на индиго отварят една широка нова панорама на интелекта, представите, енергията и духовността - едно ново измерение на съществуването.

Въпроси и отговори

Въпрос: Мисля, че не сме толкова свободни, колкото си мислим. Живеем в рамките на култура с твърде малко души индиго и силно влияние на ерата на Риби. Ограниченията са навсякъде - как можем да сме истински свободни?

Отговор: И как се чувствате?

Въпрос: Чувствам се като марионетка.

Отговор: Има доста истина в казаното от вас. Ограничавани сме не само от културата, но и от много други бариери: на тялото, на ума, на инстинктите, на гравитацията, на природата. Ограничавани сме от неща, по-висши от нас. Много души индиго страдат от това. Те не желаят да бъдат контролирани от нищо и от никого, било то политици, общество, църква, Бог, астрология или висши учители. Индиго енергиите казват: „Не ми се бъркай!“

В беда си човече! Съществуваш тук, на тази Земя и в тази културна среда, изпълнена с невероятни ограничения. И какво правиш по въпроса? Цял живот се бунтуваш? Надявам се, че не.

Това е един от най-важните уроци за душите индиго: да се научат да работят с ограниченията на света около тях. Тук си, за да създадеш нещо ново, а това не е лесно. То е като да ковеш горещо желязо, за да придадеш форма и острота на меча.

Истинската свобода няма да дойде с противопоставянето на всяко ограничение или с мечтите по някакъв идеален непостижим свят. Тя идва с равновесието между свободата и отстъплението. Искам да наблегна на думата отстъпление, защото в крайна сметка, придвижвайки се нагоре към съзнанието си, вие се учите да уважавате нещата такива, каквито са. Сблъскват се с парадокса на пълното отстъпление и на пълната свобода и творчество по едно и също време.

При вас конкретно усещам, че привидно се съгласявате, но една скрита част се дърпа и казва „Няма да ти се дам“. Така ли е?

Въпрос: Да.

Отговор: Същото изпитват и много други души индиго. В тях тлее вулкан, който напират да изригне, и сдържаност, дори духовно безразличие на повърхността. Изпитват толкова ярост към ограниченията и глупостта, с които сте обграден, и сте безпомощен да се изправите срещу тях. Не знаете какво да направите с раздразнението си. Това е вашето предизвикателство. И въпреки че сега говоря за вас, имам предвид милионите души индиго навън: превърнете целия си гняв в съзидателност.

Една част от вас поглежда света и просто извързва очи. Ставате свидетели на това какви хора стават политици и в какво ги превръща стремежът за власт. Виждате какво се случва в името на религията. Изглеждаме толкова нищожни в сравнение с могъщите сили около нас, че се чувстваме безпомощни и част от нас просто се извързва. Тази част във вас казва: „Не мога да променя нищо. Твърде малък съм, затова просто ще се свия в ъгълчето си и ще бъда над нещата.“ Искам да кажа на всички души индиго: излезте от ъгълчето си, превърнете се в агенти на социалната промяна, коригирайте живота си според своите виждания, разклатете съществуващия порядък, забавлявайте се, докато го правите, и дайте своя принос за създаването на свят, в който можем да се гордеем, че живеем.

Въпрос: Когато говорите за души индиго, си мисля: „О, това се отнася за мен.“ Странно ми е, че се имат предвид много хора, целият свят, а не касае само мен. Когато съм у дома, си мисля, че тези неща се случват само на мен.

Отговор: Това ми напомня на една красива метафора. Представете си, че пред вас има маса, а върху нея - много сурови бобчета, които си стоят кротко, докато изведнъж някой не раздрусва масата и всички бобчета не започнат да подскачат и да вибрират. Те всички вибрират в синхрон, защото движението на масата е едно за всички. Но тъй като перспективата на всяко бобче е ограничена, то си мисли: „О, колко странно. И аз ли вибрирам и подскачам така. Какво ми има? Толкова ли съм различно?“ Постепенно с развитието на съзнанието вие виждате, че цялата маса се тресе и всички бобчета подскачат заедно с нея.

Това пробуждане се дължи на развитието на горната част на третото око. Едно от осъзнаванията, които то носи, е панорамна перспектива. Виждате цялата картина, откривате, че сте частица от цялото. Като че ли съзнанието на индиго е резултат от размиването и преодоляването на егоцентричността. Разпознавате себе си като клетка в това огромно живо цяло, наречено Земя, което пък е част от едно още по-огромно цяло - Вселената.

Как се чувствате, когато сте вкъщи и започвате да осъзнавате, че не сте единствен?

Въпрос: Това ме окуражава да се свържа с други хора, които споделят моите усещания.

Отговор: Прекрасно е, че го казвате, защото много души индиго се чувстват като аутсайдери или смятат, че нещо не им е наред, тъй като не успяват да се нагодят към средата. Нерядко се изолират и не общуват особено с други хора. Много индиго развиват комплекс за малоценност.

Въпрос: И аз страдах от такъв комплекс, но вече го преодолях.

Отговор: Какво ви помогна да го преодолеете?

Въпрос: Работата по самоусъвършенстването ми.

Отговор: Започнали сте да откривате себе си, а това е най-важното за душите индиго. За вас е от голямо значение да се развивате. Има един парадокс: макар че всеки трябва да работи върху себе си, на душите, които не носят индиго енергии, им е по-необходимо, само че те не изпитват подобна вътрешна необходимост. Имам предвид, че като че ли те не могат да се възползват от новите методи за самопознание, защото голяма част от тях са по-подходящи за душите индиго. Тези методи не са ефективни при душите Риби.

Въпрос: С други думи, да не очаквам прекалено много от другите хора?

Отговор: Именно. Намалете очакванията си. Самоусъвършенстването не е за всеки. Оставете ги на мира. Те еволюират според вътрешната си програма.

Душите индиго се прераждат с различен „набор от инструменти". Това означава, че някои нива на определени чакри са по-активни. Затова и възприятията ви са различни, вие мислите по различен начин, реагирате по различен начин. Нещо, което за вас е лесно като детска игра и видимо с просто око, за някой друг може и да не е така, колкото и да ви е трудно да повярвате.

Макар много области на психиката да са свързани с третото око, за една от тях това важи с особена сила. В нормално състояние, не както при индиго, третото око е обърнато навън. Тези хора срещат големи затруднения със себепознанието. Вероятно ще си спомните примера, който използвах преди, но нека ви го припомня, за да можем да си служим пак с него. Питате някого „Какво ти е?" и той отвърща: „Нищо особено, всичко е наред", а вие виждате, че нервно потропва с крак и нещо го тревожи. Той няма да разбере какво точно, защото фокусът му е насочен навън. При душите индиго третото око е развито до степен, която им позволява да се вглеждат в себе си. Вие можете да се самоизучавате, можете да обръщате поглед към себе си.

Именно вглеждането в себе си ни помага да се развиваме. Всичко това ми се струваше много странно в началото. Бях готов да кажа на някого: „Добре ли се чувстваш, имаш ли някакъв проблем?" а той ми отвърщаше: „Какво имаш предвид? Добре съм." Осъзнах, че те не избягвах да говорят за състоянието си, а просто не го забелязваха. Сякаш има две раси хора. Външно изглеждаме по един и същ начин и си мислим, че сме повече или по-малко еднакви. Но не се заблуждавайте - има много различни състояния на енергията и видове хора.

Въпрос: Какво прави един човек индиго, а друг не? Как се появяват тези различия?

Отговор: Мога да дам по-общ отговор. Усещам, че въпросът ви е от езотерично естество, затова и така ще ви отговоря. Най-добрата метафора е гара в големия град, на която пристигат влакове от много места. Един влак идва от Италия и е пълен с италианци, а друг от Полша и е пълен с поляци. Същото наблюдаваме и на космическо ниво. Земята е като гара и влаковете, които пристигат, са пълни с души, идващи от различни измерения, от различни източници в Космоса, принадлежащи към различни групи и различни течения в еволюцията.

Както при истинските гари, където определен влак пристига в определено време и се движи по определено разписание, така и душите си имат разписание, което определя кога ще пристигнат. То е съставено въз основа на големите космически цикли - нещо като космически часовник. Това са астрологични цикли, всеки от които отваря определени космически врати и през тях преминават различни енергийни потоци. Ето защо, когато говорим за души индиго, трябва да вземем предвид космическата картина на необозримите еволюционни енергии, движещи се според тези космически часовници.

Именно това знание ми е дала астрологията. Когато започнах да я изучавам, исках да открива кой съм и защо чувствам и мисля точно по определен начин. Започнах да се вглеждам в себе си и там да виждам наученото от астрологията. Открих, че това, което наричам „аз", е конкретизация на сили, действащи чрез планетите и звездите. Всеки от нас е вихрушка от определени космически енергии. Аз не съм елемент, отделен от Вселената, а един интимен танц на преплетени енергии.

Астрологията се превърна в портал към мистицизма, защото разви способността на съзнанието ми да възприема необятните размери и сила на действащите енергии. Една от причините ерата на Водолея и енергиите на индиго да ме вълнуват толкова силно е, че ги виждам като вълна в Космоса. Това е космическа вълна, предшествана от миналите вълни и предшестваща бъдещите. Щом съзрях необятното, разгръщащо се пред мен цяло, започнах да чувствам такава магия и мистерия, огромни сили и потенциал.

Въпрос: Плаши ли ви мисълта, че тези мощни сили са свързани с вас?

Отговор: Обожавам това чувство. Ще ви разкажа една по-земна случка. Един от любимите ми спортове е уиндсърфинга. Няколко години сърфирах на Хаваите, които предлагат прекрасни ветрове, вода и вълни. Понякога излизах на няколко километра навътре в открития океан, борейки се с огромните вълни и течения. Бил съм сред вълни, високи колкото платното ми, което е пет метра. Винаги има момент на избор, в който мога да избягам от течението или да го хвана. Нищо не може да се сравни с усещането да яхнете невероятната сила на природата и да се понесете на нея. На моменти страхът беше много силен. Тогава бягах и плувах надалеч, но в повечето случаи хващам вълната.

Същите чувства будят у мен и космическите енергии. Страхотно е, все едно яхващ „космическа вълна“. Смятам, че това е най-интересното и наелектризиращо занимание. Виждам как се задава нова вълна, вълна, която ще построи една нова цивилизация. Виждам структурите, правителствата, новите начини на комуникация и връзка, които се създават сега. Това е вълнуващо - човек не всеки ден става свидетел на зараждането на нова цивилизация.

Въпрос: За мен страхът постепенно се отдръпва и на негово място идват вълнение и интерес. Вълнувам се да разбера какво предстои и какво ще излезе от всичко това. Преди не намирах смелост да говоря така. Когато разказвате за тези неща, ми се иска да взема участие във всичко, заедно с вас.

Отговор: Прекрасно. Много се радвам да го чуя. Изказвам с думи това, което се таи у всички нас. Част от мисията ми е да събудя „спящите“ си приятели. Виждам ситуацията по следния начин: една вълна нахлува и една нова вълна от души я следва. Всички сме сходни и носим подобни енергии и представи. Но процесът на прераждане се оказва трудно приземяване. С навлизането на душите самолетът започна да подскача по пистата. Много от нас се изплашиха, някои бяха ранени. В резултат на това доста души индиго се свиха в ъгъла и се затвориха в себе си. Други просто се почувстваха объркани и се „приспаха“. Някои бяха наранени и се свиха, криейки раните си, или се клатушкат напред-назад като замаяни.

В този смисъл мога да кажа, че моята черупка се е отворила няколко минути преди тази на другите. И задачата ми е да обикалям наоколо, да почуквам по черупките ви и да ви подканя да излезете. Едно е ясно: ние всички трябва да изпълзим от черупките си и да изпълним своята мисия. Създаването на нова цивилизация изисква енергията на всички нас и съвместната ни работа. Затова е важно всяка индиго душа да разпери криле и да стане силна и активна. Това е, което наистина се опитвам да направя. Да убедя другите да излязат от черупките след което да се хванем за ръце и да започнем да градим това, за което сме тук.

Десета глава

Пълната картина

Има едно специално пълнолуние, по време на което се провежда фестивалът на Уесак, смятан за един от най-важните духовни фестивали през годината. Вярва се, че преди 2500 години в Тибет Буда се е родил, получил е просветление и е умрял по време на това пълнолуние, известно като пълнолунието на Скорпион. Оттогава неговото съзнание продължава да се разширява. Той е станал един от водещите членове на духовната йерархия, която поддържа Земята. И в този момент функцията му е свързана със Земята и със Слънчевата система, както и начина, по който тя осъществява връзка с други слънчеви системи и енергии в Космоса. С други думи, Буда е част от връзката на различни космически енергии.

В тази своя роля Буда няма почти нищо общо с човешкия живот. Той не си взаимодейства директно с човешкото царство. Но точно по време на това пълнолуние той се доближава до полето на нашето съзнание като връзка между космическите енергии и Земята.

По времето на това пълнолуние всяка година 500 просветлени хора се събират в Тибет, за да помогнат на Буда да слезе на Земята. Според езотеричната традиция енергиите на тази нощ са най-

силните в годината.

Във връзка с тези засилени енергии бихме искали да разгледаме и по-мощната картина на разбирането ни за индиго. До момента се занимавахме с аспектите на живота ни като души индиго. Сега ще изследваме в по-широк контекст причините за съществуването на душите индиго и защо сме пратени на този свят. Ще започнем с Космоса, както е описан от езотеризма.

Този материал е сбор от основните учения на езотериката и метафизиката. Много от тезите ще ни се сторят далечни и със сигурност извън кръга на обичайните ни преживявания. Те представляват нещо като духовна митология и космология и се намират отвъд нормалните възприятия на ума ни. Макар че го споменахме по-рано, ще го кажем отново. Вместо да вярвате или да не вярвате на написаното, се опитайте да го възприемете като хипотеза. Приемете го, помислете върху него и установете дали намира някакъв вътрешен отклик у вас.

В основата на езотеризма стои идеята за съществуването на един Велик живот или Висша същност, чието тяло е необятната Вселена. Тази същност, която ние назоваваме Бог, постоянно се развива. Тя става все по-разумна, открива и разгръща собствената си природа и потенциал на фази, наречени сезони, и е изградена от много видове енергия.

В езотериката се твърди, че Вселената, каквато я познаваме, е съзнателно сътворена от тази Същност, за да служи на намеренията ѝ, наречени Божествения план или само Плана. Когато говорим за Плана, ние се ограничаваме само до обзримата за нас част от намеренията на Великия ум.

Въпреки че Същността е „един живот“, т.е. единно цяло, тя се подразделя на много, много отделни цялости и същности. В този процес Великият живот се превръща в галактики и скупчвания от галактики, които придобиват свой собствен живот. Когато се вгледаме в галактика като Млечния път, или когато погледнем през телескоп и видим всички онези прекрасни спираловидни галактики, то те представляват отделни живи същества. Те са огромен разум, подразделение на съзнанието на Великия живот.

Всяка една от тези цялости се състои от по-малки съставни форми - съзвездията, изграждащи галактиките. Те на свой ред се делят на отделни самостоятелни звезди. На следващото ниво системите, образувани около всяка звезда, се разделят на съставните си части - планети. Тези планети също са отделни живи същества.

Така стигаме до Земята. Тук виждаме отделните човешки същества като клетки в организма на планетата. Това делене продължава по цялата верига до отделните атоми, които също се смятат за отделни живи същества.

Езотериците се опитват да изградят една цялостна картина на света и на тази невероятна взаимовръзка между животите. Всеки от един от тях е създаден, за да отрази божествените намерения и да въплъти определени аспекти на божественото. Вземете за пример Вселената. Тя е съставена от огромно поле от енергия, наречено космически етер. В рамките на това поле енергията е в непрестанно движение и кръговрат. Замислете се за океана. Има само един океан, но в него има различни течения от енергия в непрестанно движение като Гълфстрийм. Всичко това идва да ни покаже, че различни течения от енергия циркулират през всички тези различни животи, и че има постоянно преливане от малко към голямо и от голямо към малко, както и между отделните нива.

Можете да направите аналогия и с човешкото тяло и кръвта, която циркулира през вените и артериите. Тя достига до органите и жлезите, където определени вещества биват извлечени или отделени обратно в кръвта. Този обмен после достига до клетките, които реагират на промените и самите те правят допълнителни промени. След това кръвта продължава своята дейност в неспирния процес на движение и промяна.

Когато пренесем тази аналогия до нивото на Вселената, всяка цялост - била тя голяма или малка - променя нещо в космическата енергия. Ние се храним от тези енергии, формиращи основите на живота ни. Когато те претърпяват промени от първоизточниците си, измененията ни влияят и променят и нас. На свой ред ние влияем на тези енергийни потоци и ги променяме. След преминаването си през нас енергиите продължават към следващото ниво на Вселената, към следващия орган, клетка или същество от тази безспирна циркулация и динамика.

Земята е само една малка частица от този огромен организъм. От гледна точка на космическото време и на еволюцията ние можем да бъдем определени като много млади същества. Като казвам „ние“, нямам предвид вас или един от нас, а самата Земя. Тя расте и се учи стъпка по

стъпка. В този момент цялата планета прави следваща стъпка в своя растеж и еволюция.

Точно както всеки човек преминава през различни фази на израстване, така и планетарните и космически образувания преминават през различни етапи. В по-ранен етап от еволюцията на Земята, когато формиращите я атоми и молекули за пръв път са се обединили, са били образувани минералите. В езотеризма казваме, че минералите са живи и съставляват първото царство на Земята - царството на минералите. То носи определени енергии, честоти и аспекти на съзнанието на Земята. Царството на минералите е първият слой или тяло, в което Земята е еволюирала. То е основата, върху която са се развивали всички следващи царства, включително и собствените ни тела.

Тук искам да наблегна на нещо, тъй като то е извън традиционния начин на мислене. Изглежда, че минералите са просто мъртва скала - различни от растенията и животните, които очевидно са живи. Но въпреки че не можем да видим минерала да се държи като растение или животно, той притежава определено съзнание, съдържа определени честоти на енергия и се променя. Минералите се включват в универсалните потоци от енергия, съставляващи Космоса - те биват променени от тях и ги променят на свой ред.

Земята е формирала милиарди години тази част от тялото си, наречена царство на минералите. След като е достигнала определено ниво в развитието си, тя е направила следващата стъпка - създаването на растителното царство.

За миг ще ви върнем малко назад. Свикнали сме да възприемаме Земята като „кълбо от материя“. Според езотеризма обаче физическата земя е „тялото“, населено от космическа енергия. Точно както физическото ни тяло е формата, която нашата душа е приела, така и планетата Земя е формата, която една много висша душа използва.

Не само че душата се е въплътила в Земята, но е донесла след себе си и антураж, съставен от много по-низши животи, които да ѝ помагат в този процес. Името, което езотеризмът дава на тази главна душа, е Санат Кумара, а душите, довела след себе си, са т.нар. „духовна йерархия“. Първоначално духовната йерархия е произлизала от източници извън нашата слънчева система и най-вече от звездата Сириус. Постепенно, когато душите на Земята са еволюирали, някои от тях са продължили своя път в духовната йерархия, а други са пренесени надалеч от Земята към други еволюционни пътища на Космоса.

Санат Кумара и духовната йерархия са карали Земята да израства от самото си формиране, т.е. нашата планета е творение на космически същества. Според Плана появата на живота на Земята, процесът, който наричаме еволюция, е бил и до ден-днешен е направляван и инициран от висш интелект. Това схващане не отрича традиционното разбиране за еволюцията като произтичаща от силите на естествения подбор и рекомбинацията на гените - тези сили също действат, но освен тях е налице намеса и от друга страна на живота, която определя посоката, по която ще поеме еволюцията.

Ако се вгледаме в еволюцията на Земята и различните форми на развитие, изграждащи прехода от минералното към растителното царство, това са моменти, в които йерархията е генерирала невероятна енергия - така да се каже, температурата, която е нужна, за да заври водата. В такива моменти великите животи са насочвали огромни полета и сили върху земната сфера и са си взаимодействали със структурата на Земята и обитаващите я енергии по такъв начин, че да осигурят преминаването към следващия етап на еволюцията.

Животинското и човешкото царство

Един такъв знаменателен момент е дал начало на растителното царство и милиони години по-късно - на животинското. Впоследствие животинското царство е преминало през много фази на развитие до този момент, в който човешкият живот е бил катализиран от маймуните. Много експерименти е имало по онова време, докато се катализира човешкото царство. Не всички са били успешни. Според езотеризма шимпанзетата, някои други маймуни и горилите са били по-ранните експерименти, преди да се достигне до човешкото царство и следващия етап на съзнанието.

За да стане картината дори по-сложна, с развитието на човешкото царство духовната йерархия не е била унифицирана. Йерархията сама по себе си е съставена от много потоци души, пристигащи от различни източници с най-различни намерения и идеи за това как трябва да се развива Земята. Може би най-добрата метафора е онази, която използвахме по-рано, но в по-различен контекст: гарата в големия град. Имате влакове, които идват от много различни държави. Влак, който

пристига от определена държава, вози хора с определени вибрации и съзнание, вярвания и нагласи. Влак от друга страна вози хора с други вибрации и т.н. На гарата можете да видите как всички те пристигат като множество различни потоци. Тези души слизат от влака, правят нещо, постояват повече или по-малко и после се качват на друг влак и отпътуват в друга посока.

В основата на езотеричната мисъл стои убеждението, че Земята е като една гара. Има потоци и групи от души, които идват от много различни посоки - много различни източници в Космоса. Ранната йерархия при зараждането на Земята е била смесица от различни групи с различни намерения и идеи. Можем да кажем, че „водите са били мътни“ в този първоначален план, който е бил приведен в действие и е бил тласкан в различни посоки в зависимост от намеренията на тези най-разнородни същества. Различни групи от тях са били въвличани във всякакви експерименти с разнородни видове растения и животни на всеки от континентите. Причината днес да срещаме толкова много видове същества и човешки раси не е само еволюционното приспособяване, но и различните божествени енергии, впрегнати в сътворяването и оформянето на тези еволюционни потоци.

Между отделните потоци не само е имало различия, но е съществувало и напрежение и конфликти. Земята е била разделена на множество зони на конфликти и надпревари. Затова, когато било създадено човешкото царство, това е бил миг на велик напредък, в който са участвали много същества, момент на напрежение между тези различни източници на сътворение.

Постепенно, с течение на милиони и милиони години, всички тези сили са работили заедно, за да придадат форма, да развият и усъвършенстват човешкото тяло, нервната система, мозъка, емоционалността и ума. Целта на този съд (човешкото тяло) е била да осигури на прераждащите се души по-съвършено превозно средство, през което да се учат. И ето го. С течение на времето, след милиони години, човешката система е позволила на все по-голяма и по-голяма част от огромното съзнание на душата да действа през нея. Някогашното примитивно и ограничено превозно средство за духовни преживявания се е усъвършенствало и развило, позволявайки на душата по-богати преживявания в това измерение и възможност да премине през него с по-голяма част от своята същност.

От човешка гледна точка ние сме извървели много дълъг път в своето еволюционно пътуване. Но погледнато от мащабите на Космоса, човекът е все още твърде млад и примитивен. Само малка част от енергията и съзнанието на душата могат да се процедят през нас. Краят на еволюционния процес е необозрим. Изминалите милиони години са само няколко мига в дългия живот на душата. Човешкото тяло, в което живеят душите ни, също е „ранен модел“ - недовършен продукт. То не просто е недовършено, но е и в състояние да носи ограничено количество енергии. Ако наложим всичко това на фона на космическото време, ние едва сме се появили от джунглите и горите на Земята. Току-що сме се изправили на два крака и сме започнали да мислим и да развиваме ума си. Тялото ни е все още се ръководи в голяма степен от инстинктите, нужни за оцеляването в джунглите, горите и океаните на Земята.

Друг недостатък на човешкото тяло е, че то се състои от множество различни потоци енергия, идващи от различните източници, от които произхождат „душите създатели“. Ще поясня с метафора. Това е като да строите кола и да слагате една част от Япония, друга от Германия и трета от Русия. Човекът е смесица от много части, създадени от различни течения, с различни противоречиви енергии и множество отделни и неинтегрирани сили.

И въпреки че човекът е малко дебалансиран заради действащите върху него енергии, той е достигнал определено ниво в развитието си. Нека се върнем към цялостната картина на Земята като развиващо се същество. Тя е изградила четири царства: минерално, растително, животинско и човешко. Сега човешкото царство е достигнало момента в своята еволюция, в който може да се премине към следващата стъпка - следващата стъпка за самата планета. Можем да кажем, че Земята развива следващото си царство.

Петото царство е на душите. Това означава, че за пръв път всички души, които са били част от вътрешното измерение на живота на Земята, могат да се преродят и да поддържат пълното си съзнание на души. Преди нас, когато душата се е прераждала в човешкото тяло, само малка частица от нейното съзнание е можела да се възплъти поради ограниченията на телата ни. И въпреки че душата е обитавала и е вдъхвала живот на тялото, по-голямата част от съзнанието ѝ е оставала извън него. До голяма степен тялото се е движело от инстинктивните биокмпютърни програми,

които са се формирали с течение на милиони години еволюция.

Ще го обясним с пример. Повечето от вас са имали тъй наречените духовни преживявания: мигове на пробудено съзнание или на връзка с нещо по-висше. Може да го наречете висшето ви Аз, душа, ангел, водач или Бог. За миг съзнанието ви се е издигнало на друго ниво, след което пак сте изгубили тази способност. Когато сте били в това състояние, сте гледали на света по различен начин и вероятно сте реагирали различно. Самите вие сте били различни.

Тогава вие за миг сте стигнали отвъд ограниченото съзнание на човешкото тяло и сте се докоснали до нивото на душата и висшето съзнание на вътрешния свят. По много причини обаче не сте успели да задържите връзката за дълго. После сте се върнали към всекидневното съзнание, където е и по-трудно, защото то е изпълнено с нормалния спектър от емоции и мисли - страхове, алчност, несигурност, предразсъдъци, реакции и т.н. - които обичайно доминират в живота ни. Повечето от тях са инстинктивните биопрограми на еволюцията ни.

На този етап от еволюцията на Земята и хората човешкото тяло е достигнало необходимото равнище на развитие, при което по-голяма част от цялостното съзнание на душата може да бъде налице, когато се преродим. Това се нарича петото царство, защото едно изцяло ново ниво на съзнание намира израз на планетата. То носи със себе си нови енергии, нови начини на възприятие, нови състояния на енергията и т.н, а това е радикална промяна. Петото царство се случва през човешкото царство. В миналото растителното царство се е развило през царството на минералите, животинското - от растителното, а след това и човешкото от животинското. Сега царството на душите се появява от човешкото.

Тази промяна важи за цялата планета Земя и съответно за цялото човечество. Въпреки че винаги е имало отделни хора, които са могли да задържат съзнанието на душата при своите прераждания - и сме ги определяли като големите гении на духовното просветление - те са били изключение. Мнозинството от хората са живели с ограничено, основано на инстинктите съзнание. Сега Земята предприема тази стъпка в развитието на съзнанието си през човешкото царство. Това се нарича планетарен тласък. При него цялата ни планета извършва преход в развитието на съзнанието си - квантов скок в еволюцията. Досега тя е предприемала четири тласъка в еволюцията си и всеки от тях я е извеждал напред към едно ново царство: минералното, растителното, животинското и човешкото.

Както споменах по-рано, тласъкът се случва през човешкото царство, т.е. чрез всеки един от нас. Помислете върху това за миг. Чрез вас се осъществява една голяма стъпка в еволюцията. Въпреки че сме свикнали да възприемаме своята духовност, своето вътрешно израстване и предизвикателства като „лично наши“, те всъщност са отражение на огромни по размер действащи процеси.

Процесите се извършват чрез антахкарана - нишката, свързваща душата с тялото. Пълното съзнание на душата е в осмата чакра, разположена на около 30 сантиметра над главата. Когато погледнете към новородено дете, тази връзка между душата и личността е все още относително ненакърнена. Тъкмо затова откриваме много мъдрост в новородените. В техните очи виждаме душа в много чиста форма.

Това обаче се променя много бързо вследствие от три фактора - активирането на инстинктите с привездането на тялото в действие, тежките вибрации, с които се сблъсква душата след раждането, и процесът на поставяне на душата в рамка вследствие от контактите с други хора и ситуации. Така антахкарана става все по-малка и съзнанието на душата намалява. Много малка част от съзнанието се процежда през нея и това, което преминава, е предимно жизнена енергия.

Антахкарана е изградена от два компонента: нишката на живота и нишката на съзнанието. В процеса на прераждане и израстване, ние губим „съзнанието“ и ставаме тясно свързани с тялото - с ума, емоциите, инстинктите и преживяванията - докато почти напълно не изгубим контакт със съзнанието на душата си. Този процес се нарича заспиване.

Но дори с намаляването на антахкарана и заспиването на съзнанието, нишката му никога не изчезва. Тя може да се развие отново и така съзнанието на душата да бъде достигнато. Тъкмо това целят духовните практики - да изградят връзката към душата ни и към по-висшите сили. Да изградят антахкарана.

Това винаги е било постижимо за малък брой хора, но не и за мнозинството. Представете си какво ще се получи, ако милиони и милиони хора изградят своята антахкарана, ако множество хора

започнат да навлизат нагоре в душите си, ако започнат да осъзнават себе си като нефизически духовно-енергийни същества.

Полезно е да си го представим с образ. Представете си сферата на Земята и човек, който строи мост от коронната си чакра към сферата от светлина над главата си. Този човек е построил своята лична антахкарана и се е свързал с душата си. От душата излиза поток на енергия и тръгва надолу към тялото. Тя може да се види като ярка светлина, която навлиза в него и после излиза навън през цялата аура. После още един човек го прави и още един. Много хора стават ярки. Много нишки от светлина биват изградени във вътрешния свят и през тях нахлува енергия във външния. Ако можете да си представите Земята като цялост, ще видите тези нишки от енергия да се издигат навсякъде и как хората започват да сияят.

Планетарната антахкарана

В определен момент ще има изградени достатъчно нишки, за да се формира планетарната антахкарана. Всички малки нишки ще се преплетат заедно в по-голяма „тъкан“, нашите индивидуални антахкарана се преплитат, за да формират планетарната. Създава се ново измерение, свързващо измерението на душата със Земята като цяло. И когато тази връзка е изградена, „душата на Земята“ ще може да инкарнира още един свой аспект: „Това е моментът на планетарната инициация, на голямото пробуждане, предсказано от толкова мистици през вековете.

Планетарната инициация може да се случи само ако самите ние изградим връзката с душите си. Създавайки своята антахкарана, строим и планетарната. Изиграваме своята роля в пробуждането и еволюцията на планетата.

Нашето „лично“ израстване всъщност е нещо много по-голямо. Ако погледнем на нещата по-мощно, ще видим как всеки един от нас е отделна клетка в планетарното тяло, която започва да вибрира различно, да засилва и увеличава вибрацията си. Промяната се случва едновременно с всички клетки в единното цяло, наречено Земя.

Всичко това напомня на начина, по който през пролетта природата се пробужда изненадващо от зимата: с първото зелено листенце, което се показва от земята, после десет, после хиляда, милион. Много отделни „клетки“ се устремяват нагоре и се включват към светлината, обграждаща Земята. В определен момент нишките от пробудена енергия ще достигнат критична маса. Ще има безброй от тях, честотата ще се е повишила достатъчно, за да се получи пробив в енергията.

Това е моментът на планетарната инициация, в който душата на Земята може да бъде проявена по нов начин. Ето защо трябва да осъзнаем, че това, което правим за собственото си израстване като индивиди, има своето космическо отражение. Тъкмо това е предназначението на душите индиго. Вие сте душите, които имат еволюционната задача да изградят антахкарана. Вие сте душите, чрез които се случва планетарната инициация.

Въпроси и отговори

Въпрос: Говорите за антахкарана. Добре ли е съзнателно да работим за изграждането на този мост?

Отговор: Колкото повече съм се задълбочавал в собственото си развитие, толкова повече съм се убеждавал, че съзнателното построяване на този мост е най-важният му аспект. Всичко останало - „изчистване“ на личността, отваряне на чакрите и т.н. - е част от основополагащата работа, нужна за построяването на този мост. Той се строи главно чрез медитация - осъзнат и научен процес. И именно поради значението на този процес за построяването на моста, смятам че медитацията ще стане много важна за повечето хора.

Има и втори начин за построяването на моста - чрез мислене и чувстване на едно много висше ниво, така че да навлезете в мислите и чувствата на душата. Това може да бъде обобщено с думата вдъхновение. В опитите си да усетим по-висшите сили, интелект и модел на съществуване, ние изпращаме потоци от енергия нагоре към антахкарана и навлизаме в мисловното и емоционалното ниво на самата душа. Сега се сецам за тези от вас, които са учители. Начинът, по който можете да представите определен материал и да провокирате определен мисловен процес у учениците, би могъл да им помогне в изграждането на антахкарана.

Въпрос: Като любовта като вибрация, която ни издига?

Отговор: Именно. За това ниво говоря. Любовта е чувство от такова ниво, което позволява на моста да бъде построен. И чувствата и мислите могат да изградят този мост.

Въпрос: Когато казахте, че сме изградени от противоречащи си сили, се замислих дали всички

мои вътрешни противоречия са резултат от детството ми и миналите ми животи или са формирани на много по-висше ниво?

Отговор: Моето разбиране за причините за вътрешните ни конфликти е следното: ние буквално сме изтъкани от различни потоци енергия и нашите физически, емоционални и ментални тела са създадени от различни същности.

Въпрос: Имате предвид че менталното тяло е едно цяло, емоционалното - друго, и между тях се води битка?

Отговор: Именно.

Въпрос: И аз съм бойното поле?

Отговор: Да. Разбрали сте ме много добре. Според езотеричните учения при срещата на тези различни сили Земята се превръща в космическо бойно поле, където невинаги добрите побеждават. Смята се още че някои от тези битки се провеждат на полетата на нашата психика и тела. Когато слушах християнски проповеди и изповеди, извърщах очи, щом хората казваха неща от рода на: „Дяволът стори това" или „Дяволът ме накара да го направя."

По-късно обаче получих прозрение за всичко това. Думата „дявол" идва от санскритския корен „дева". Девите са нематериални същества, които живеят в други измерения, но проникват и в нашето. Някои от тези деви са ярки и блестящи, а други са тъмни и опасни. Част от тях влияят чрез определени емоции и начини на мислене. Можете да усетите някои от тези тъмни духове в някои долнопробни барове или на гари и спирки на метрото, където идват и си отиват хора, в които са се вселили такива деви.

Може би сте запознати с Великата молитва на Бейли, където той казва: „Нека Светлината, Любовта и Силата запечатат вратата, където злото живее!" Навлизайки по-дълбоко в медитацията, се научих да откривам тези врати, които съществуват в мен и във всички останали. Мога да почувствам тези „оковани същества", тъй като това е най-доброто описание за тях. Те са оковани и затворени зад тези врати, но въпреки това са много истински и живи вътре в нас. В определени моменти, когато съм изморен, боли ме или съм разстроен, тези същества могат да се проврат лекичко през вратата, а когато съм наранен, афектиран или раздразнителен, те започват да вият и да ръмжат.

Въпрос: Имам чувството, че атахкарана не се строи само от нас, но и от другата страна - от самата душа към личността ни. Понякога чувствам това особено силно през нощта.

Отговор: В по-ранните етапи на човешкото развитие съзнанието е било почти изцяло обвито в гъста плетеница от емоции и мисли, провокирани от по-ниските чакри. Влиянието от страна на душата е било слабо. Построяването на атахкарана е било дело почти изцяло на душата, която се е опитвала да проникне в личността. Може да сте забелязали определена форма на това проникване - онзи вътрешен глас, който ни напътства. Постепенно настъпва определено развитие на личността и се формира „стремеж нагоре" - нашето желание за израстване се проявява в различни стъпки и етапи. Тогава процесът става двустранен и ние се включваме в работата по изграждане на връзката между личността и душата. В един момент „връзката" достига необходимото ниво, за да може да се осъществи почти непрестанен обмен на енергия в двете посоки.

Въпрос: Тази голяма картина ми идва малко в повече. В същото време съм радостен. Радостен от всичко това и че съм част от него.

Отговор: Сега се сещам за моментите, когато, как да се изразя, „хоризонтите ми се разширяваха" и започвах да виждам нещата в по-широка перспектива. Понякога ме обзема усещането за нищожност. Това е малко разрушително за егото ми. Но понякога имам точно обратното усещане. Чувствам се, сякаш искам да кажа: „Личността ми е просто бледа сянка. Истинското ми Аз е голямо и необятно - тук се случва нещо много значимо. Колко е невероятно да си част от обширния Космос. Щастлив съм, че Бог ме е сътворил!"

В такъв момент имам усещането, че съм съществувал от самото Сътворение. Имам усещането, че аз съм бил създаден заедно с Бог и *съм* тук оттогава. Чувствам, че ще бъда тук до самия край, превръщайки се във все по-божествено същество.

Превод: Генеди Кондарев

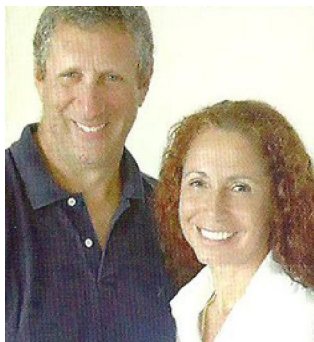
Приложение

Душа индиго ли сте?

Отговорете дали твърденията по-долу се отнасят за вас, или не. Душите индиго носят много от характеристиките, съдържащи се в тях.

Да	Не	
		Вдъхновени сте от идеята за по-добър свят, изпълнен с мир, хармония и равенство.
		Имате силна чувствителност, често се влияете от емоциите на хората или енергиите/лъченията на предметите.
		Имате силна интуиция.
		Виждате под повърхността на нещата.
		Често сте разстроени, без да можете да посочите причина.
		Имате уникални идеи и идеали за възможностите на любовта.
		Често предпочитате да направите нещата по своя начин, дори той да изглежда по-труден.
		Често думите и действията не могат да следват скоростта на мисълта ви.
		Имате холистично мислене и виждате по-голямата картина.
		Много сте духовни, но не непременно религиозни в традиционния смисъл.
		Притежавате вътрешна увереност и индивидуализъм (дори понякога да го скривате зад привидна неувереност).
		Чувствате се, сякаш сте кацнали на неправилната планета.
		За вас решенията на глобалните проблеми са толкова очевидни, че не разбирате защо хората толкова усложняват всичко.
		Чувствате се като затворник в собствената си кожа, сякаш сте нещо много повече от това, което сте в състояние да покажете в живота си в момента.
		Притежавате дълбоко чувство на състрадание; вероятно сте неспособни да причините болка или да убиете.
		Често демонстрирате интелекта си по нетрадиционни начини.
		Не се справяте добре в училище (не поради нисък интелект, а поради незаинтересованост).
		Търсенето на предизвикателства е част от природата ви - имате нужда да знаете и да разбирате.
		Съмнявате се и си задавате въпроси за общоприети вярвания и рядко приемате теории без доказателства.
		Бунтари сте по душа.
		Свободата е една от най-висшите ценности за вас
		Мразите да ви контролират.
		Трудно ви е да намерите своето място.
		Трудно се вписвате в общоприетите рамки на работната среда, идентичността и ролите в обществото.
		Таите гняв и непримиримост към „системата“
		Наясно сте колко е объркан светът, в който живеем
		Чувствате се гражданин на света.

За авторите:

Кабир Джафи е сред основоположниците на енергийната психология – съчетание между постиженията на западната психология и източната мъдрост. Занимава се с духовна работа от 35 години, 18 от които прекарва в манастир в Индия. В момента работи като енергиен терапевт и консултант по личностно развитие.

Ритама Дейдидсън е енергиен терапевт с необикновена сензитивност, която ѝ помага да насочва хората в процеса на себепознание. Заедно с Кабир е съосновател на организация, която провежда лекции и курсове по проблемите на личностното усъвършенстване и духовно развитие.